

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ROOKIE MISTAKE

INTERNATIONAL BESTSELLING AUTHOR
MAREN MOORE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

rookie mistake

maren moore

Telif Hakkı© 2024 Maren Moore/R. Holmes

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Kitap incelemelerinde kısa alıntılar dışında, yazarlar.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, işletmeler, şirketler, organizasyonlar, mekanlar, olaylar ve vakalar ya yazarların hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır.

Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler kasıtsız ve rastlantısaldır. Yazarlar, yazarların veya üçüncü tarafların eserleri üzerinde herhangi bir kontrole sahip değildir ve bunlar için herhangi bir

sorumluluk kabul etmez.

web siteleri veya içerikleri.

Sanat: Jess Lynn Düzenleme

Çiziyor: One Love Editing

contents

[Çalma](#)

[Listesi](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14 Sonsöz](#)

[HOMERUN TEKLİFİ](#)

[Moore'a mı ihtiyacınız var?](#)

[Also by Maren Moore Yazar](#)

[Hakkında](#)

playlist

Yolcu Prenses- Nessa Barrett
Ain't No Rest For The Wicked- Cage The Elephant
Nothing's Gonna Hurt You baby- Cigarettes After Sex
"Goosebumps"- HVME
Again- Noah Cyrus
Obsessed- zandros, Limi
ANGEL- Toby Mai
Girls- The Kid LAROI
Teeth- 5 Seconds of Summer
Power Trip- J. Cole, Migos
Dangerously- Charlie Puth
"Into it"- Chase Atlantic

Çalma listesinin tamamını dinlemek için [buraya](#) tıklayın!

Hızlı ve pis seven kızlarım için.
Davis Guidry tam size göre bir adam.

chapter one

Zara

"Evet" - Usher

"O "Aman Tanrım, Zara, şuradaki herif gözlerini senden ayırmıyor," diye mırıldanıyor en iyi arkadaşım Harper, kırmızı Solo bardağının kenarından, altın rengi bakışlarını loş, derme çatma sahneye dikmiş . "Biiiiiitch, eğer ona teklif , *ben* vereceğim."

Daha gece yarısı bile olmadı ama ev çoktan doldu. Kuşkusuz, Kappa'nın evi dangalak kardeşlik erkeklerinin sayısı, BO ve bayat bira kokusuyla parti yapmak için en sevdiğim yer değil, ama bu geceyi kaçırmamın imkanı yoktu.

Yıllık *Oyuncu ile Randevu* müzayedesi.

OU'da yeni bir birinci sınıf öğrencisi olan benim bile hakkında sayısız hikaye duyduğum bir gece.

Harper'ın bakışlarını karanlık sahneye doğru takip ederek bahsettiği adamı arıyorum. Orada en az yirmi kişi vardı ama ben onu hemen fark ettim.

Vay anasını... Bu adam *çok* seksi. *Gerçekten*, gerçekten çok ateşli. Ve doğrudan bana bakıyor.

Yastık gibi dudakları ukala bir sırtışla kıvrılıyor ve bakışlarımı yakaladığında kalın, koyu kaşları kalkıyor, aramızda konuşulmayan bir şey geçiyor.

Kaşlarımı kaldırıyorum, dilim dışarı fırlayıp dudaklarımı ıslatırken ve gecenin önceki Fireball shot'ının tarçınlı kalıntılarını tadarken hareketi yansıtıyorum.

Gizemli adam dirseklerine kadar kıvrılmış, kalın, damarlı ön kollarını gösteren beyaz bir uzun kollu giyiyor. Buruşuk kumaş açık, düğmesiz duruyor ve loş ışıkta bile karın kaslarını ve dışarı fırlayan mutlu bir izi seçebiliyorum.

Omuzlarının üstünü öpen koyu renkli, asi saçları ve muhtemelen şimdiye kadar gördüğüm en keskin çene çizgisi var.

Sanki yontulmuş yüzü en keskin, en lüks taştan oyulmuş gibiydi.

Hiç şüphe yok ki bu adam belaya benziyor ve tesadüfe bakın ki beladan daha çok sevdiğim *bir şey yok*.

Hmm.

Şimdi, bu *eğlenceli* olabilir.

Sırtarak fincanımı kaldırıp dudaklarıma götürüyorum ve uzun, telaşsız bir yudum alıyorum, yoğun bakışlarımızı hiç kesmeden.

"Aman Tanrım. Cinsel gerilimi buradan *hissedebiliyorum*. Ya da belki sadece azmışımdır. Her iki durumda da... lanet olsun," diye bağıyor Harper, etrafsaran müziğin gürültüsünden neredeyse kulağımın dibinde, dirseği yan tarafıma saplanıyor ve dikkatimi tekrar ona vermeye zorluyor.

Pembe boyalı parmaklarını dramatik bir şekilde göğsünde kavrarken gözleri kocaman. Bu gece için seçtiği kısa mini elbiseyle neredeyse aynı renkteler. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Elle Woods'un Z kuşağı versiyonu gibi pembeye bürünmüş.

Onun imza rengi.

"Tanıdığım en azgın insan sensin, o yüzden böyle devam edelim Harp," diye takılıyorum, dudaklarımı birbirine dolayarak sağ tarafıma, susamış üçlümüzün üçüncüsü Lily'ye bakmadan önce.

Harper ve Lily kendimi bildim bileli en iyi arkadaşlarım ve aynı üniversiteye gittiğimiz için hayatımda hiç bu kadar minnettar olmamıştım çünkü onlar olmasaydı ilk yılımı nasıl atlattırdım bilmiyorum.

Beni herkesten daha iyi tanıyan kızlarla uzun mesafeli bir arkadaşlık, işkencenin en kötü şekli gibi geliyor.

Birbirimize bağlıyız. Onlar benim kızlarım ve hayatımın en iyi yılı olacağına dair kendime söz verdiğim bu yıl için onlara yanımda ihtiyacım var.

Beni tutan hiç kimse ya da *hiçbir şey* olmadan, vahşi ve özgür olduğum bir yıl.

Lily başını sallayarak, "*İkiniz* de tanıdığım en azgın insanlarsınız, o yüzden bu söylediğin geçersiz," diyor ve boynundaki zarif inci kolyenin bu hareketle sallanmasına neden oluyor. Üçlümüzün annesi gibi.

Akıllı, sorumluluk sahibi, güvenilir olan.

Oysa ben vahşi çocuğum, Harper ise tüm yıl boyunca eline tek bir ders kitabı almamış olmasına ve düzenli olarak bir önceki geceden kalma hafif sarhoşlukla sınıfa girmesine rağmen bir şekilde A almayı başaran parti kızı.

Üçümüzü bir araya getirdiğinizde mükemmel bir dengeye sahip .

Mikrofonun yüksek, cırtlak sesi hoparlöre çarpıyor ve kalabalık ani sağır edici gürültü ile inliyor.

"Yessss, sonunda başlıyor!" Harper ellerini heyecanla birbirine vurarak ciyaklıyor. Omzundaki bembeyaz Gucci çantasına uzanıyor ve parti başlamadan önce her birimiz için aldığı kırmızı açık artırma küreklerini çıkarıyor.

Bu geceki açık artırmaya katılmayı planlamıyordum, ama gizemli adamı gördükten sonra... Sanırım katılabilirim.

Sonuçta bu bir hayır işi ve babamın parasını iyi bir amaç için harcamaktan daha çok tercih edeceğim bir şey yok.

Lily'nin Harper'ın elindeki açık artırma küreğini isteksizce aldığını görüyorum ve bakışlarımı tekrar sahneye kaydırmadan önce gülüyorum.

Müzayedeye dakikalar kala kalabalık neredeyse iki katına çıktı ve salonda heyecanlı bir bekleyiş var. Yanında durduğumuz gülünç büyüklükteki hoparlör olmasaydı, Kappa başkanının sahneye çıkışını duyabileceğimden bile şüpheliyim.

Uzun parmağıyla mikrofonun tepesine vuruyor. "Bu şey açık mı? Alo, alo?"

"Evet! Şimdi erkekleri getirin," diye bağıyor bir kız merdivenlerden, kalabalık alkışlayınca arkadaşlarıyla birlikte kıkırdıyor.

"Pekala, biliyorum hepiniz heyecanlısınız ve bu işe başlamaya hazırsınız. Bu gece Kappa'da biraz rezil bir gece olacak. Çok eğleneceğiz ve hayır işleri için bir ton para toplayacağız ama unutmayın, bu çocuklar et parçası değil hanımlar. Onlar duyguları olan gerçek çocuklar." Parmağını kalabalığa doğru sallıyor. "Bu gece teklif verecekseniz, lütfen sahnenin önüne gelin."

Harper hem Lily'yi hem de beni tutup kalabalığın içinden geçirdi ve bizi en önde, en az otuz kızın yanına yerleştirdi.

Sahnenin en sağındaki gizemli adamın yanında duran uzun boylu, geniş omuzlu başka bir adamla konuştuğunu görüyorum.

"Pekala, başlamadan önce, birkaç kural. Bu bir açık arttırma, eğer teklif vermek isterseniz küreğinizi kaldırın. Eğer kaldırırsanız ve kazanırsanız, ayrılmadan önce başışı ödeyeceksiniz. Oyuncuyla randevunuz açık arttırma biter bitmez başlar. Yani önümüzdeki altı saat boyunca siz çılgın çocuklar nereye giderseniz gidin o sizin olacak. Geri almak da yok. Geçen yılki John Ryan sayesinde bunu da eklemek zorundayım." Başını sallıyor. "Şimdi, eğlence başlasın. Her bir oyuncuyu size tanıtacağız, haklarında biraz bilgi vereceğiz ve ardından asıl açık arttırma başlamadan önce kısa bir süre kalabalığın arasına karışacaklar."

Harper'ın parmakları bileğime dolanıyor, beni yanına çekiyor ve ondan yayılan heyecanı hissedebiliyorum.

Sırtışı bastırmak için dişlerimi alt dudağımın üzerinde gezdiriyorum ve ilk birkaç erkek anons edilirken dikkatimi sahnede tutuyorum. Her tanıtımda, onlara teklif vermek için bekleyen kızların sırasına doğru ilerlerken yeni bir şarkı çalıyor ve gizemli adamın ne olacağını merak ediyorum?

Parlak gülümsemesini gizlemeyen dolgun sakallı tıknaz bir adam dışarı çıkarken Harper hülyalı bir şekilde, "Tamam, işte şimdi *seksi* oldu," diyor.

Damien.

Futbol oyuncusu. Köpeği onun en iyi arkadaşı ve yapmaktan hoşlanıyor.

Sevimli, ama... *pas*.

Evet, şu ana kadarki erkekler çekiciydi ama kimse benim dikkatimi gizemli adam kadar çekmedi.

Ve eğer bu gece birine teklif vereceksem, bu o olacak. "Evet, çok tatlı. Ona teklif ver!" Harper'a söyledim.

Önce ona, sonra bana bakıyor, karar vermeye çalışırken bakışları yer değiştiriyor. Sonunda başını sallıyor. "Hayır, sanırım şuradaki adamı istiyorum."

Soluk pembe uçlu parmağı sahnenin sonunu işaret ediyor, orada uzun boylu, sarı saçlı bir adam duruyor, dudakları sanki burada olmakla hiç ilgilenmiyormuş gibi kaşlarını çatmış.

Tabii ki. Harper'ın kara kara düşünen pisliklere karşı bir ilgisi var, yani bu kesinlikle doğru.

"Lil, peki ya sen, birine teklif verecek misin?"

Hareketli bir şekilde başını sallarken gözleri sadece panik olarak tanımlayabileceğim bir şekilde açılıyor. "Uh... hayır. Asla olmaz. *Kesinlikle* olmaz."

"Emin misin? Şuradaki adam kesinlikle senin tipin gibi görünüyor," diye takılıyorum.

Bir başka kararlı kafa sallayış. Harper raketini alıp onun yerine birine teklif vermezse muhtemelen raketini yere atacaktı. "Hayır. Sadece ikinizi izlemek ve denetlemek için buradayım. Birinin size göz kulak olması gerekiyor."

Başımı sallayarak sırtıyorum ve kolumu omuzlarına dolayarak onu kendime çekiyorum. Yanağım onunkine bastırıyor ve dilimi çıkarıp onu yalamaya çalıştığımda gülüyor.

"Seni seviyorum, Lily pad. Merak etme, yolsuzluğu başka bir geceye saklayacağız."

Erkeklerden birkaçı sıraya girip bize doğru ilerliyor ve birkaçı bizimle dans ediyor, ellerimizi tutup etrafımızda dönüyor. Adamlardan biri Lily'nin önünde dizlerinin üzerine çöküyor ve yemin ederim ki Lily Kappa evinin zemininde bayılabilir.

Neyse ki Kappa'nın başkanı işi hızlandırır ve onu daha fazla rezil olmaktan kurtarır.

Ve son olarak, sıra gizemli adamda.

Sahnenin ortasına doğru telaşsızca yürüyor, boynundaki gevşek düğümlü kravatı çekiyor, pembe ve siyahın karışımı loş ışıktaki tenini daha da bronzlaştırıyor gibi görünüyor.

Tanrım, *çok* ateşli.

Bunun bariz bir şekilde farkında olmama rağmen, çok ilgili görünmek istemiyorum çünkü bu benim tarzım değil, bu yüzden içimi yudumluyorum ve Kappa başkanı onu tanıtırken en ufak bir sıkılma numarası yapıyorum.

"Sırada Davis Guidry var. İkinci sınıf öğrencisi ve Hellcats Beyzbol takımında atıcı olarak görev yapıyor. Kendisini tam bir avcı olarak görüyor ve

Ne istediğini çok iyi bilen bir adam."

Davis.

Dudaklarımı birbirine geçirirken parmaklarım elimdeki raketin etrafında sıklaşıyor. Şarkısı mı?

Usher'dan "Yeah".

Onun hakkında hiçbir şey bilmiyorum, ama bir şekilde kendimi ona uyduğunu düşünürken buluyorum. Sahip olduğu ukala, kendinden emin havası. Dudaklarının işveli eğimi. Sadece yatak odası gözleri olarak tanımlanabilecek erimiş irisleri.

Teklif vermek için bekleyen kızların sırasına doğru ilerliyor, benim durduğum yerin karşı ucundan başlıyor ve acele etmemesini, kendisinden önceki erkeklerin yaptığı gibi her birini etkilemesini bekliyorum ama hayır.

Göz açıp kadar bana ulaştı ve hiç vakit kaybetmeden başını öne eğip iri elini kalçama koyarak bedenimi kendine doğru çekti.

Dudakları kulağımın kabuğuna değiyor ve fısıldıyor, "Bu gece en yüksek teklifi veren sen olmazsan gerçekten hayal kırıklığına uğrayacağım, güzelim."

Tanrım, onun *sesi*.

Kısık ve hırıltılı, lezzetli bir bariton, karnımda sıcaklık birikiyor ve etrafımızdaki kalabalığı bastırıyor.

Bırakın bir yabancıyı, hayatımda ilk kez bir erkeğe karşı böylesine ani bir içgüdüsel tepki veriyorum. Sadece bu kısa etkileşim bile nabzımı hızlandırıyor ve bu beni şaşırtıyor.

Beni şaşırttı.

Göz kırparak ve dudaklarını yavaşça, pis bir şekilde yalayarak vücudumu ateşe verip uzaklaşıyor, bakışlarım kışındaki dar pantolonun üzerinde geziniyor.

"Aman Tanrım. Ne dedi o?" Harper fısıldayarak bağırıyor. "Söyle bana!"

İçkimin son damlasını da bitirip ona doğru dönerken dudaklarıma yayılan gülümsemeye engel olamıyorum: "Bu gece onu kazanan ben olmazsam hayal kırıklığına uğrayacağımı söyledim."

"Yani bu ona teklif vereceğin anlamına mı geliyor?" Harper heyecanla sorar. "Ona sadece teklif vermeyeceğim, Harp. **Kazanacağım.**"

chapter two

Zara

"Yolcu Prenses"- Nessa Barrett

"W Davis Guidry için açık arttırmayı 50 dolardan başlatıyorum! OU'nun en sevilen kadın erkeğini kim kazanacak? Oh, orada bir tane var, ve bir tane daha!" Kappa'nın başkanı mikrofona bağıyor.

Teklif vermek için raketimi kaldırıyorum... ve sahnenin önündeki neredeyse diğer tüm kızlar da öyle yapıyor.

Hiç şaşırmadım. Bu adamın bu gecenin en gözdesi olacağını biliyordum ve meydan okumayı severim.

Bakışlarım Davis'inkileri buluyor ve o da sırtarak kara kaşlarını kaldırıyor, Ne ?

İşler son derece hızlı ilerliyor, teklifler birkaç saniye içinde iki yüz elli dolara yükseliyor. Küreğimi kaldırmaya devam ediyorum.

Teklifler artmaya devam ediyor, bakışlarım sürekli onunkilere kilitleniyor. Tekliflerin ileri geri gitmesinden sıkıldığım için bir adım öne çıkıyorum ve elimdeki raketi kesin bir ifadeyle havaya kaldırıyorum. "*Bin dolar.*"

Etrafımızdaki kalabalık çılgına dönüyor, alkışlar ve çığlıklardan oluşan bir senfoni ve ben sırtarak bakışlarımı Harper ve Lily'ye geri çekiyorum. İkisi de yanıma düşüyor, kollarımızı birbirine bağlıyor ve benimle birlikte kıkırdıyor.

Kazanacağımı söyledim ve ciddi olmadığım bir şeyi *asla* söylemem.

"Oh, kahretsin. Pekâlâ, bir kez gidiyor... iki kez gidiyor," diyor Kappa'nın başkanı odadakilere ve başka kimse teklif vermek için ayağa kalkmıyor. "Ve buradaki muhteşem kıza bin dolara *satıldı!*"

Davis'in gözleri beni bulduğunda sırtıyorum ve parmaklarımı dudaklarıma götürerek ona cilveli bir öpücük konduruyorum. Yumruğunu kaldırıyor ve sanki sahnenin karşısından yakalıyormuş gibi havaya doğru kapatıyor.

Açık artırma devam ediyor ve Harper sonlara doğru huysuz bir adama teklif veriyor. Lily, tabii ki, ikimiz de onu gizlice bakarken yakaladığımız utangaç kızıl saçlı adama teklif vermesi için ikna etmeye çalışmamıza rağmen kimseye teklif vermedi.

"Banyoya gidip makyajımızı tazeleyelim mi?" Müzayede bittiğinde ben de öyle dedim.

Harper başını sallar. "Evet, lütfen! Bir saattir işemem gerekiyordu ama hiçbir şeyi kaçırmak istemedim."

Lily'nin elini tutuyorum ve o da Harper'ın peşinden kalabalık öğrenci yurduna doğru ilerliyor. Açık artırma sona erdiği için ışıklar hâlâ düşük ve müzik daha da yüksek. Bu kadar küçük bir alana sıkışmış bedenler denizi yüzünden hava sıcak ve nemli.

Tuvalete vardığımızda kısa bir sıra var, ama neyse ki hızlı hareket ediyor ve kısa süre sonra içeri girip kapıyı arkamızdan kilitliyoruz.

Hemen küvetin yanındaki boy aynasına doğru ilerliyorum ve çantamdan en sevdiğim rujumu çıkarıyorum.

Lily tezgahın üzerinde oturduğu yerden, "Üzerindeki elbiseye bayıldım, Zar," diyor. "Prenses Polly mi?"

İmzam haline gelen kırmızı dudaklarımı yeniden sürdükten sonra ona dönüp gülümseyerek başımı sallıyorum. "Evet. Bu da indirimdeydi."

"*Müdürünün* bu gece bunu giyerek evden çıkmaya izin vermesine şaşırdım doğrusu bebeğim. Ya da Kappa müzayedesine gelmene *izin vermesine*," diye mırıldandı Harper, ellerini yıkamak için lavaboya doğru yürürken.

Müdür, ne yazık ki birlikte yaşadığım aptalca aşırı korumacı ağabeyim Oliver.

Koruyucu ve zorba tavrını yepyeni bir seviyeye taşıyor.

İnleyerek başımı sallıyorum. "Beni deli ediyor. Ona artık bir yetişkin olduğumu, beni boğmayı bırakmasının zamanı geldiğini ve bir bebek bakıcısına ihtiyacım olmadığını söyledim ama beni dinlemeyeceğimi bilmek onu daha da delirtiyor."

Tabii ki, bu gece burada olacağımı öğrendiğinde bana bir ders verdi ve gelmemi yasakladı. Özellikle de ince korse askıları dışında sırtı açık olan yeni saten siyah mini elbisemi giydiğimi gördükten sonra.

Kardeşimi seviyor ve bana göz kulak olmak istemesini takdir ediyor olsam da, boğulmayı gerçekten kaldıramıyorum.

Sanki o benim babamış ve ben de onun emirlerine uymayan huysuz bir çocukmuşum gibi onunla sürekli kavga etmek gerçekten çok yorucu.

"Cetveli kırdı mı?" Lily soruyor, soluk masmavi gözlerinde eğlence parlıyor, sırtırken beyaz dişleri parlıyor. "Tekrar ölçmek için mi?"

"Hayır, ama yapsaydı taşaklarını yumruklardım." Harper arkasını döndü. "Elbiseni ölçmeye çalışmadı."

Başımı salladım. "O yaptı! Kendini kaybediyor. Ciddiyim. Eğer gelip senin yataktanende kalmam gerekirse, nedenini biliyorsun. Yemin ederim, üzerime bir takip cihazı falan koymasını aklımdan bile geçirmiyorum. Her neyse, hazır mıyız?"

Harper başını sallayarak lavabonun üzerindeki küçük aynaya son bir kez bakıyor, sarı saçlarını düzeltiyor, sonra Lily'nin tezgahdan inmesine yardım ediyor ve birlikte partiye geri dönüyoruz.

"Sence neden Oliver sen OU'ya geldiğinden beri böyle davranıyor?" Lily konuyu tekrar ağabeyime getirerek soruyor.

"Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum. Sanki o da babam da benim kendi kararlarımı veremeyeceğimi ya da iyi seçimler yapamayacağımı düşünüyorlar çünkü ben Ollie gibi düz ve dar değilim. Elbette hiçbir zaman mükemmel olmadım ama kim mükemmel ki? Tek bildiğim bunu düşünmekten bıktığım. Bu gecenin havasını mahvetmesine izin vermeyeceğim."

Zaten harika bir geceydi ve yapmak istediğim son şey onunla aynı yorucu kavganın enerjimi mahvetmesine izin vermek.

Çekim yasası.

Yaşadığım bir şey.

Müzayede kapanışını yapmak için adamların derme çatma bir masa kurduğu evin arka tarafına gittiğimizde, siyah Amex'imi teslim ettim

odayı taramadan önce bağışı halledeceğim.

"Tamam, o zaman ben... Roman'la çıkıyorum," diyor Harper, aniden tekrar yanımda belirerek. Randevusuna bir göz atıyor, sonra bakışlarını tekrar bana çeviriyor. "Telefonunun şarjı dolu ve konumun da açık, değil mi?"

"Vay canına, şu anda tıpkı Lil gibi konuşuyorsun."

Harper bir kahkaha attığında Lily küçük, bıkkın bir iç çekişle başını sallıyor. "Umarım bu *ikinizin* de benim sürekli annelik yapmamdan bir şeyler öğrendiğiniz anlamına geliyordur."

Başımı salladım. "Elbette öyleyim Lil. Telefonum şarjlı, biber gazım var ve konumum her zaman açık. Yabancılarla konuşma ve kendini gerçek bir suç podcast'inde bulma. Sorun değil."

"Tamam, ben yurtlara dönüyorum. Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara, tamam mı?" dedikten sonra kollarını bana doladı ve sıkıca sarılmak için beni kendine çekti.

Sonra Harper bana sarılıyor ve yanağıma bir öpücük bırakıyor. "Çok eğlendin! Eve gider gitmez beni arayıp her ayrıntıyı anlatsan iyi olur. Seni seviyorum."

Kızlarım gittikten sonra mutfaktan bir içki daha alıyorum ve artık boş olan sahneye doğru yürüyorum. Geniş omuzlarını duvara dayamış, ellerini siyah pantolonunun ceplerine sokmuş, tembel ve şakacı bir sırtıyla Davis'i fark etmem uzun sürmüyor.

"*Bin* dolar..." diye mırıldanıyor tam önünde durduğumda, çenemi eğip viski rengi gözlerine bakıyorum. "Sadece bir gece için çok para."

Omuz silkerek omzumu kaldırıyorum. "Sanırım benim için buna değecek bir şey yapsan iyi olur, ha?"

Gözlerinde alev alev bir sıcaklık parlıyor ve nabzım hızla atıyor, tenim beklentiyle uğulduyor.

Sırtışı, iki mükemmel diş sırasını gösteren bir gülümsemeye dönüşüyor. "Senin benim adımı bilmen ve benim seninkini bilmemem biraz haksızlık gibi görünüyor. Sanırım bu gece hayatının en güzel randevusuna çıkacağım kızın adını bilmem gerekiyor."

"Mmm. İlk etapta söz konusu randevuyu almak için *açık artırmaya* başvurmak zorunda kalan bir adam için büyük konuşma." Fincanımı dudaklarıma götürüp gülümsememi gizlemek için bir yudum alırken bakışlarını tutuyorum. Baş döndürücü alkolü yuttuktan sonra elimi kaldırıp aramızda tutuyorum. "Zara."

"Zara," diye tekrarlıyor, her heceyi içimde hissettiğim bir şekilde dilinde yuvarlıyor. Kaba, sıcak avuç içi benimkinin üzerinde kayıyor, kıvrılıyor ve o ukala sırtışıyla bakışlarımı tutarken hafifçe titriyor. Kısa, elektrikli bir an, belki de dünyadaki en masum şey, ama yine de şu anda sadece bakışlarıyla bu elbiseyi vücudumdan soyuyormuş gibi hissediyorum.

Başparmağı elimin arkasında gezinirken başımı sallıyorum ve neredeyse bana bastırana kadar yaklaşıyor. "Peki hayatının en iyi randevusu neye benziyor, Zara?"

Soruyu düşünürken dişlerim alt dudağımın üzerinde geziniyor. Şimdiye kadar bu konu üzerinde pek düşünmemiştim.

"Spontane bir şey. Çılgınca bir şey. *Çılgınca*. İstesem de unutamayacağım bir gece."

Gözleri benimkileri arıyor ve sonunda başını sallıyor, dolgun dudakları yukarı kıvrılıyor. "Sanırım tam olarak ne yapacağımı biliyorum. Buradan çıkmak ister misin?"

Sonunda.

"Hiç sormayacaksın sandım."

Kısa bir gülümsemenin ardından parmakları benimkilerle iç içe geçiyor ve dönerek beni kalabalığın arasından çıkışa doğru götürüyor.

Bu gece Kappa'nın evine gitmeye karar verdiğimde bir Uber'e binip hayatımda gördüğüm en ateşli adamla spontane bir randevuya çıkmayı

BEKLEMİYORDUM.

Özgürlük istedim. Anı yaşamak istedim. Ve *bunu* istedim. Bu duyguyu.

Nabzımın vahşi çarpınışları. Kalbimin göğsümdeki çarpıntısı ve midemde patlayan kelebeklerin düzensiz fısıltıları.

"Bil diye söylüyorum, eğer beni kaçırmayı planlıyorsan yerim belli ve kızlarım da FBI sayılır," diye takılıyorum otoyolda ilerlerken, karanlık şehir akıp gidiyor. Kampüsten uzaklaşıyoruz ve merakım artıyor.

Kıkırdıyor. "*Beni* satın almıştın, unuttun mu? Belki de beni kaçırp erdemimi çalmak gibi hain planları olan sensin."

"Küçük ben mi?"

"Mhmm." Elini uzatıyor, parmağının sert yüzeyini parmaklarımdaki küçük dövmelemin üzerinde gezdiriyor. "Bunları sevdim. Başka var mı?"

Dövmelerime bakıp başımı sallıyorum. "Birkaç tane. Çoğunu yaz boyunca yaptırdım. Çoğunlukla göremeyeceğiniz yerlerde."

Karanlık arka koltukta bile bakışlarının nasıl parladığını kaçırmıyorum. "Öyle mi? Görmeyi çok isterim. Kendini ifade etmenin büyük, büyük hayranıyım."

Gülüşüm arka koltukta yankılanıyor ve başımı sallıyorum. "Eminim öyledir. Kappa evinde sık sık açık artırmaya çıkıyor musun?"

"Sadece hayır için olduğunda. Kendini sık sık yabancılarla buluşmak için teklif verirken buluyor musun?"

"Adil." Gülüyorum.

Dürüst olmak gerekirse onunla gidip gelirken çok eğleniyorum ve bir yanımda her nereye gidiyorsak yolculuğumuzun bitmesini istemiyor.

"Birinci sınıfta mısın?" diye soruyor, elini kaldırıp uzun parmaklarını saçlarında gezdiriyor, saçlarını yüzünden uzaklaştırıyor ve bana nefis yontulmuş çenesini ve güçlü, gergin boğazını gösteriyor.

"Evet, öyleyim."

Başını sallıyor, dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Ben de öyle düşünmüştüm. Bölümün ne?" "Müzikal kompozisyon."

"Vay canına." Kaşları . "Ve... bu tam olarak nedir?"

Kompozisyon okuduğumu söylediğimde hemen hemen herkes aynı soruyu soruyor, bu yüzden şaşırmadım.

"Kolay cevap mı? Müzik yaratmak. Piyano çalıyorum ve kendi müziğimi yazıyorum. Belki bir gün bir başkası için de yapmak isterim." Omuz silkiyorum. "Bilmiyorum, belki değişir ama kendimi bildim bileli piyano çalıyorum."

"Bu harika. Demek bu yüzden notaların var?" diye soruyor, parmaklarıma tekrar bakarak.

"Mhmm." Başımı sallıyorum, koltuğa doğru oynatıyorum. "Eğimli pound işareti diyez anlamına gelir ve bu da bemol anlamına gelir. Bir besteci müziğin perdesini belirlerken bunu kullanır."

Ben konuşurken Davis başını sallıyor ve parmağını dalgın bir şekilde soluk tenimdeki koyu mürekkebin üzerinde gezdiriyor.

Dövmelerimin arkasındaki anlamı açıkladığımda gerçekten ilgileniyor gibi görünmesi beni şaşırttı. Çoğu erkek böyle şeylere hiç ilgi duymaz.

"Güzel. Belki bir gün benim için çalabilirsin. Belki ilk dövmemi yaptırdıktan sonra."

"Bilmiyorum, açık artırma kurallarının sadece bir gece dediğinden oldukça eminim. Kurallara sıkı sıkıya bağlıyım," diye cevap veriyorum arsız bir gülümsemeyle.

"Öyle mi? Nedense seni kurallara uymak dışında her şeyi yapmak isteyen bir kız olarak düşünmüştüm. Sanırım yanılmışım."

Ben cevap veremeden Uber'imiz tıklım tıklım dolu bir otoparka giriyor ve en hafif tabiriyle yarım yamalak görünen siyah tuğlalı bir binanın girişinde duruyor.

Bakışlarım Davis'e kayıyor ve onun sırtıttığını görüyorum.

Şoföre teşekkür ederken ve parmaklarını kapı kolumun üzerinde gezdirmek için yanımdan uzanırken gözlerinde eğlence parlıyor. Kolonyasının kokusunu alıyorum ve neredeyse ağzım sulanıyor.

Tanrım, inanılmaz kokuyor.

Sadece seksi ve eğlenceli bir kişiliğe sahip olmakla kalmıyor, aynı zamanda Armani kataloğundan çıkmış gibi kokuyor.

"Önce bayanlar."

Muhtemelen neden ıssız bir yerdeki batakhane gibi görünen bir barda olduğumuzu sorgulamalıyım, ama merakım temkinli ve mantıklı yanımdan daha ağır basıyor.

Çok az şey var.

Dışarı çıkarken kalın savaş botlarım çakılların üzerinde çıtırdıyor, çantamı omzuma atıyor ve park yerine göz gezdiriyorum.

Girişin dışında *Sons of Anarchy*'den fırlamış gibi görünen insanlar dolaşıyor, bazıları ayakta, bazıları uzun gidonlu motosikletlere yaslanmış. Neredeyse herkes deri giyiyor ve bandanalar takıyor ve işte o zaman kafama dank ediyor.

Arabanın kapısını arkasından kapatmış olan Davis'e dönerek, "*Outlaw Oasis*. Beni bir motorcu barına mı getirdin?"

Başını sallarken yanağındaki gamze patlıyor. "Evet."

Vay anasını.

Bu gece *çok* daha ilginç bir hal aldı.

chapter three

Davis

"Ain't No Rest For The Wicked"- Cage The Elephant

Z Ara spontane olmasını istedi ve eminim ki beni satın aldıktan sonra bir motorcu barında karaoke yapmaktan daha spontane bir şey olamaz. bir müzayedede buldum.

Ama yine de gece henüz yeni başlıyor ve olasılıklar sonsuz.

Güzel, parlak kırmızı dudakları şaşkınlıkla aralandı ve uzanıp başparmağımı dolgun alt dudağında gezdirmemek için kendimi zor tutuyorum.

Onu Kappa evinde ilk gördüğümünden beri birbirimizin etrafında dans ediyoruz ve şu anda onun görüldüğü kadar lezzetli olup olmadığını görmek için tatmaktan başka istediğim bir şey yok.

"Karaoke gecesi. *Çılgın ve eğlenceli bir şeye benziyor,*" diyorum, önceki sözlerini ona tekrarlayarak. "Tabii... daha az *çılgınca* bir şey yapmayı tercih etmezsen?"

Kaşları çatılırken delici yeşil gözleri kısılıyor ve başını sallıyor. "Hayır. Açıkçası bunu bilmene imkân yoktu ama ben Outlaw Oasis'te her zaman karaoke yaparım. Ben müdavimiyim."

"Öyle mi?"

Başını sallıyor. "Evet. Bu ilk seferin mi? *Çok* tatlısın." Göğsümden bir kahkaha yükseliyor.

Bu lanet kız.

O temiz bir nefes ve ben bir sonraki vuruşa hazır bir bağımlı gibi bir nefes daha almak için çaresizim.

Onu o küçük siyah elbisesi, savaş botları ve parlak kırmızı dudaklarıyla odanın dururken gördüğümde gözlerimi ondan alamadım. Arkadaşının söylediği bir şeye gülerken başını arkaya atmasını, koyu, gece yarısı siyahı saçlarının beline düşmesini izledim ve ,

Büyülenmişim.

Bu beni şaşırttı çünkü daha önce ilk kez bir kıza karşı böyle bir çekim hissediyordum. Kulağa ne kadar saçma gelse de, lanet bir mıknatıs gibi ona çekildim.

Ve kalabalık bir odada bir bakıştan daha fazlasına sahip olmalıydım.

Eğer isteseydi muhtemelen herkesin önünde onun için dizlerimin üzerine çökerdim ve bunu iki kez düşünmezdim.

"Gel, sana etrafı gezdireyim," diyor sırtarak, parmaklarını benimkilere geçirip beni girişe doğru çekerken. "Bilirsin, buraya *çok* sık geldiğimden beri."

İçimden bir ses, bu kızın ona ne atarsam atayım benimle başa baş mücadele edeceğini söylüyor ve bu çok ateşli.

Benim yarı boyumda bir kız tarafından ön kapıdan sürüklendiğim gerçeğinden mi yoksa bu işletmenin düzenli müşterileri olmadığımız gerçeğinden mi emin değilim, ama herkesin dikkati üzerimizde.

Muhtemelen ikisinin karışımı.

Kalabalık barın içi karanlık, dışarısı aynı beton renginde, çoğunlukla duvarlar boyunca uzanan neon tabelalar ve iyi kullanılmış bilardo masalarının üzerinde asılı loş armatürler ile aydınlatılıyor. Sahneye bakan küçük bir dans pisti var ve burada birisi "Ain't No Rest for the Wicked" şarkısının *korkunç* bir yorumunu seslendiriyor.

Zara bana doğru dönüyor, zümrüt gözleri heyecanla parlıyor. "Yesss. Bu şarkıya bayılıyorum! Hadi dans edelim." Bakışları benimkilere kilitlenmişken ellerini başının üzerine kaldırıyor, dolgun alt dudağını dişlerinin arasına alıyor, kalçaları ritimle sallanmaya başlıyor. Ağzım kupkuru oluyor.

Parmağını bir yaklaşma hareketiyle kıvrıyor, sonra avuçlarını vücudunun ön kısmına kaydırıyor, ritmin her darbesinde kalçalarını döndürüyor. Kıvrımlarını saran dar elbisesi krem rengi kalçalarında santimlerce yükseliyor ve ben bir iniltiyi ısıırıyorum.

Kesinlikle boku yedim.

"Hadi. Dans et benimle *Aşık Çocuk*," diye fısıldıyor ve bir adım daha yaklaşp parmaklarını boynumdaki gevşek kravatın etrafına dolayarak beni yavaşça kendisine doğru çekiyor.

Evet.

Becerildim.

"Sen bir belasın, bunu biliyor musun?" Mırıldanıyorum. Elim kalçasının kıvrımında geziniyor, elbisesinin pürüzsüz sateni avucumun altında kayarken elimi sırtının alt kısmına götürüyorum ve önümde aynı hizaya gelene kadar onu öne doğru çekiyorum. Bakışlarım göğüslerinin arasından çıkan ve göğsünden aşağıya doğru inen koyu mürekkep izine takılıyor. Meme uçları gergin ve satene karşı çakıllı. "Çok fazla sorun var."

"Evet, biraz bela olmadan hayatın ne anlamı var ki? İşleri çok daha eğlenceli hale getirir."

Bir çırpıda dönüyor, kolum hâlâ belinde, kıcını her saniye sertleşen sikime doğru sallıyor. Avuç içim karnının alt kısmına yayılıyor, vücudu benimkine doğru yuvarlandığında elbisesinin malzemesine yumruk atıyor ve benden boğuk bir inilti çıkarıyor.

Başını göğsüme yaslıyor ve birlikte hareket ederken gözleri kapanıyor, etrafımızda titreşen ritimle senkronize oluyoruz.

Elinin benimkinin üstünden karnına doğru kaydığını, parmaklarımızın iç içe geçtiğini hissediyorum ve sonra elim memesinin kıvrımına dayanana kadar yavaşça vücudunu karnının düz göğüs kafesine doğru sürüklüyor. Bir santim daha yukarı kalksam elimle kavrayabilir, ağırlığını hissedebilir, o haykırana kadar gergin meme ucunu parmaklarımın arasında yuvarlayabilirim.

Başımı kulağına doğru eğiyorum. "Ateşle oynuyorsun. Seni banyoya götürüp tadının da görüldüğün kadar güzel olup olmadığını görmeme iki saniye kaldı, *Trouble*. Seni o elbisenin içinde gördüğüm andan beri

kalabalık." Başparmağımı göğsünün hassas alt kısmında gezdirerek nefesinin kesilmesine ve aletimin pantolonumun içinde seğirmesine neden oluyorum.

Zara dönüyor, gözleri ateşle parlıyor, bir parmağını göğsümün açıkta kalan kısmında gezdirirken güzel kırmızı dudaklarında bir sırıtma oynuyor. "Buraya karaoke ve içki için geldim, Aşık Çocuk. Kusura bakma."

Bir elimi sahneye doğru uzatırken dudaklarım kıvrılıyor. "O zaman, elbette, *Trouble*, yolu göster."

Bana bir gülümseme fırlattıktan sonra dönüp bara doğru yürümesini izliyorum, kıvrımlı kalçaları her adımda sallanıyor. Boyu 1.80, ama bacakları günlerce uzuyor ve çılgılık atana kadar onu sikerken bacaklarını omuzlarıma almak istiyorum.

Uzun, ahşap bara vardığımda, altmışlı yaşlarında görünen, göğsünün ortasına kadar uzanan beyaz sakallı barmenle gülüşüyor. Solmuş siyah bir tişörtün üzerine deri bir kesim giymiş ve başının etrafında alevlerle kaplı bir bandana var.

"Zehirin ne?" Zara soruyor. Omuz silkiyorum. "Seninki ne?"

Dişlerini alt dudağının üzerinde gezdirerek barmene doğru döner. "İki shot Fireball, lütfen, Ernie."

Ernie olduğu anlaşılan barmen, gözlerinin kenarlarını kırıştıran bir göz kırpışıyla başını sallıyor. "Tamamdır, güzelim."

Barın karşı tarafına geçtiğinde öne doğru eğilip dudaklarımı kulağına götürüyorum. "Bunu nasıl başardın?"

Birinci sınıf öğrencisi, yani barda bir shot satın alacak kadar büyük değil, ancak sipariş verdiğinde barmen gözünü bile kırpmadı.

Kalın, siyah kirpiklerinin arasından bana bakıyor ve elini kaldırıp parmaklarının arasından bir kimlik gösteriyor. "Kuzenim Jeremiah'dan mezuniyet hediyesi."

"Ah. Kurallara uymayan biri olduğunu biliyordum."

"Kurallar sıkıcıdır, Aşık Çocuk." Önündeki bar taburesine kayarken gülüyor, sonra kimliğini çantasına geri sokuyor. "Ve sıkıcı olan eğlenceli *değildir*."

Ernie dönüp amber rengi alkolle dolu iki shot bardağını barın öbür ucundan bize doğru uzatırken ben de onun yanındaki tabureye kayıyorum.

"Teşekkürler, Ernie."

"Ne zaman istersen, bebeğim. Bana ihtiyacın olursa seslen."

Zara başını sallıyor, sonra kadehe uzanıyor ve onu havaya kaldırarak bana muzip bir sırıtış sunuyor. "Yabancılarla spontane randevulara."

"Ve... Bela denen kızlara," diye ekliyorum, bardağı onunkiyle tokuşturarak. Birlikte alkolü geri fırlatıyoruz. Sanki gerçek bir ateş yakıyormuş gibi boğazımdan aşağıya doğru akıp gidiyor ve ben başımı sallayarak bardağı bardağa geri çarpıyorum.

"Kahretsin, bu yakıyor," diye . "Bu *seviyor* musun? Sanırım lobotomi olmayı tercih ederim."

Başını sallıyor ve dili dışarı fırlayıp alt dudağında gezinerek kalan sıvıyı yakalıyor. "Bebek gibi davranma. *O kadar* da kötü değil."

Bakışlarım daralıyor. "Öyle mi? Bir tane daha yapalım o zaman." Blöfünü görüyorum ve ısırp ısırmayacağını merak ediyorum. "Yapalım," diye karşılık veriyor.

Ve işte tam da bu şekilde, yirmi dakika sonra, dört shot ve iki içki içmiş, çakırkeyfi geçmiş ve sarhoş olma yolundayız. İki shot önce bir oyun oynamaya karar verdik... Birbirimizin en sevdiği şeyleri tahmin etmeye çalışacaktık ve kaybeden içmek zorunda kalacaktı.

Söylemeye gerek yok, hile yaptığını düşünüyorum ve nasıl olduğunu anlayamıyorum. "Tamam, ," diye nefes alıyor, daha yakına eğiliyor ve avuçlarını

dizlerimi. "En sevdiğim hayvan hangisi?"

"Fuuuuuck. Bir düşüneyim. Bunun kolay olması gerektiğini hissediyorum ama lanet olsun. Olasılıklar." Elimini saçlarımda gezdirip yüzümden uzaklaştırırken kafamda bir hayvan listesi okumaya başlıyorum. Bu boku kesinlikle kaybediyorum, ama onu tanımaya başlıyorum, bu yüzden kabul edeceğim. "Siktir et. Panda mı?"

Başını sallayıp dudaklarını birbirine geçirirken içinden bir kıkırdama yükseliyor. "Hayır. İç bakalım."

Yarısı boşalmış bira bardağımı dudaklarıma götürüp bir yudum alıyorum. "Bu çıplak bir köstebek faresi."

Gözlerim açılıyor ve inliyorum. "Bu da ne, Zara? Bu boku asla alamazdım! Köstebek faresi mi? Aman Tanrım."

"Biliyorum." Gülüyor. "Ama bu doğru. Çok tatlılar ve tüysüzler! Ben de bir tane istiyorum. Yemin ederim, bu doğru."

Bar taburesinin koltuğuna uzanıp onu kendime doğru çekiyorum ve bacaklarımdan arasına sokuyorum. "Sanırım beni sarhoş etmeye çalışıyorsun, Trouble. Bunu yapmazsın, değil mi?"

Dudağı dişlerinin arasından kayıyor ve başını sallayarak öne doğru eğilip ellerini kalçalarımdan yukarı kaydırarak tehlikeli bir şekilde sikime yaklaşıyor. "Tabii ki hayır. Sadece bu oyunda gerçekten çok kötüsün."

"Ya da... belki de sadece hile yapıyorsun."

"Asla yapmam. Scout'un onuru." Kravatıma uzanırken sırtıyor, kumaşı parmaklıyor ve daha yakına eğilirken bakışlarımı tutuyor. Ama şarkı aniden değişip karaoke için açık çağrı yaptıklarında duraklıyor, arkasına yaslanırken gözleri kocaman oluyor. "Oh, yesssss, sonunda. Hadi gidelim."

Bir saniye içinde bar taburesinden kayıyor, beni sahneye doğru sürüklerken içimden bir kahkaha yükseliyor, sonra beni ön sıradaki köhne bir sandalyeye itiyor.

Önde ve tam ortada.

Arkama yaslanıp kollarımı göğsümde kavuşturarak sahneye çıkışını ve mikrofonu ona uzatmadan önce başını sallayıp gülümseyen sunucunun kulağına bir şeyler fısıldamasını izliyorum. O sahnedeki yerini aldığı anda müzik kesiliyor ve toplanan kalabalık müziğin durması konusunda pek hevesli olmasa da, Zara'yı sahnenin ortasında, güzel kırmızı dudaklarında seksi bir sırıtışla gördüklerinde canlanıyorlar.

Tatmak için yanıp tutuştuğum dudaklar. Sikimin etrafına sarılmış hissetmek için.

Bütün geceyi o dudaklara bakarak ve sonunda onu öpebildiğimde nasıl hissedeceklerini hayal ederek geçirdim.

O sahneden iner bunu yapmayı planlıyorum.

"Bu şarkı biraz *belayı* seven erkekler için. Özellikle de şurada oturan için." Doğrudan beni işaret ediyor ve etrafımdaki insanlar tezahürat yaparken başımı sallayarak gülüyorum. Biri omzuma vuruyor ve müzik yeniden çalmaya başladığında sırıtışı daha da genişliyor.

Camyilo'nun "Trouble" şarkısı hoparlörlerden çalıyor ve Zara şarkı söylemeye başlıyor, hışırtilı, düşük notaları söylerken kalçalarını ritme göre sallıyor.

Sahnede dönerek şarkı söylerken gülmekten ağzımı kapatıyorum, ama bu onu daha da çekici bulmama neden oluyor.

Gerçek şu ki, kimsenin ne düşündüğü umurunda bile değil. Beni ya da bir başkasını etkilemeye çalışmıyor.

Çok vahşi. Eğlenceli. Kendine güveniyor, seksi ve sikişken. Seviyorum o.

Tamamen onun büyüğü altındayım ve dürüst olmak gerekirse çok eğlendim.

Uzun, siyah saçlarını omzunun üzerinden savurarak mikrofonla birlikte sahneden bana doğru ilerliyor ve açılmış bacaklarının arasında duruyor. Kendimi durduramayarak ona uzanıyorum, ellerimi uyluklarının arkasındaki yumuşak, açıkta kalan deride gezdiriyorum ve onu nazikçe doğru çekiyorum.

Parmakları saçlarımın arasına girip uzun telleri kabaca çekiştirirken hiçbir şeyi kaçırmıyor.

Başını eğiyor ve aniden dudaklarımdan bir nefes uzakta, tek bir nefes, artık bir şarkı söylüyor çünkü şişmiş göz bebeklerinden ve bir bar dolusu motorcunun önünde ereksiyon olmak üzere olduğum gerçeğinden başka hiçbir şeye odaklanamıyorum.

Parmaklarımdan uçları kalçalarının arkasında sıkışıyor, kremsi tenine batıyor.

Şarkı bitiyor ve tüm salon, başlamadan önce hiçbirimizin tahmin etmediği bir gösteri için alkışa boğuluyor.

Zara nefes alırken göğsü kabarıyor, gözleri dudaklarıma kayıyor ve ayağa kalkıp kalabalığa küçük bir el salladıktan sonra mikrofonu karaokeden sorumlu kişiye geri veriyor.

Bu lanet olası bir dini deneyimdi.

İtiraf etmek istediğimden çok daha fazla elimi becereceğim bir kız.

Bu kızda ne var bilmiyorum ama çok derindeyim.

chapter four

Davis

"Trouble"- Camylio

W Sandalyeden kalktığımda, Zara elini benimkinin içine soktu ve beni bara doğru çekmeye başladı, omzunun üzerinden geri seslendi, "Bir içkiye ihtiyacım var, bir vurdum... *bir şey*."

Tam olarak ne hissettiğini anlamak için onun söylediğini duymama gerek yok.

Kahretsin, bu hayatımın en ateşli ön sevişmesi gibi hissettirdi ve aletim külotumun bel bandına sokma girişimime rağmen hala sert.

Bara döndüğümüzde "Bu sefer sen seçmeye ne dersin?" dedi ve Ernie'yi işaret etti. "Fireball sana göre olmadığına göre."

"Pekala. Peki ya... tekila?"

Omuz silkiyor ve Ernie'ye "Misket limonlu iki tekila lütfen" demeden önce bana gülümsüyor.

Yüzünü bara döndüğünde elbisesinin askısının düştüğünü fark ediyorum, bu yüzden elimi kaldırıp tekrar yerine kaydırıyorum, parmaklarımın sıcak teninde gezinmesine izin veriyorum.

Görünüşte masum bir hareket, ama tepki olarak titriyor, gözlerini benimkilere dikeyor ve sertçe yutkunuyor.

Zaman yavaşlıyor ve bir an için öylece kalıyoruz, parmaklarım omzunun yumuşak teninde geziniyor, canlı yeşil gözleri benimkileri tutuyor.

"Al bakalım sevgilim," diye araya giriyor Ernie'nin çakıllı sesi barın diğer tarafından. İkimiz de dönüp bize uzattığı tekila bardaklarını ve bir dizi misket limonunu görüyoruz.

Zara ona teşekkür ediyor, tekila ve misket limonunu alıp bana doğru dönerken sakarca bir gülümsemeyle ona bakıyor. "Tamam, Aşık Çocuk, iç bakalım."

"Evet, hanımefendi."

Shot bardağını onunkiyle tokuşturarak shot'ı alıyorum ve hemen ardından limonu emerek geri fırlatıyoruz.

Limon suyu çenesinden aşağı akıp boynuna damlarken Zara'nın burnu kırışıyor ve dudakları büzüşüyor. "Tanrım, bu beklediğimden daha acıymış. Kahretsin, her yerde var."

"Evet, dağınık görünüyor," diye mırıldandım, eğilerek, "İyi bir çocuk olmama izin ver ve temizlemene yardım edeyim."

Gözlerinde ısı parlıyor, gözbebekleri genişliyor ve şişiyor, dudakları aralanıyor.

Ağzımı boynuna indirerek, dilimi meyve suyu deryası boyunca sürüklüyorum, tenindeki her damlayı yalayıp emiyorum.

Ve lanet olsun, tadı ekşi olması gereken bir şey için tadı çok tatlı.

"Davis," diye nefes alıyor, elleri gömleğimin önüne doğru uçuyor ve kumaşı yumrukluyor.

Bana Aşık Çocuk diyerek beni kızdırmasını seviyorum, ama adımı inletmesini daha da çok seviyorum. Onu yerken, becerirken, ona taparken çığlık atmasını duymaktan başka bir şey istemiyorum.

Geri çekilip ona ukala bir sırıtış attığımda yanakları kızarmış, gözleri faltaşı gibi açılmıştı.

"Ne-"

"Tanrım, çeneni kapatıp beni öpecek misin artık? Beklemekten yorulдум," diye mırıldanıyor, bana çarpıyor ve kollarını boynuma doluyor. Parmakları ensemdaki saçlara dolanıyor, o sivri, siyah tırnaklar tenime sürtünüyor ve titrememe neden oluyor.

Teşekkürler.

Elimi ensesine götürüp onu öne doğru çekiyorum, dudaklarım onunkilerle kabaca çarpışıyor, saatlerce bastırılmış arzu aramızda patlıyor, havayı ağır ve yoğun hale getiriyor. Dilim onun ayrık dudaklarına doğru ilerliyor ve onu becerdiğim gibi dilimi dudaklarına değdirdiğimde inliyor.

Yavaş ve kasıtlı bir şekilde, onu tatmak için zaman ayırıyorum, hafızama kaydediyorum.

Sıcak ve ıslak. Yeterli gelmeyen, asla yetmeyecekmiş gibi hissettiren çılginca, umutsuz bir dil karmaşası.

Bu öpücük çok tehlikeli.

Bir erkeğe aptalca şeyler yaptıran türden bir öpücük. Uğruna her şeyi göze alabileceği bir öpücük.

Elleri gömleğimin gevşek kumaşının altından kayarken nabzım hızla atıyor, tırnaklarını karın kaslarımda gezdirirken kaslarım geriliyor. İnliyor, yumuşak ve çok tatlı, elimi saçlarına götürdüğümde ve karşılık olarak yumrukladığımda, başını geriye eğiyor ve onu daha derinden öpmek için ağzını açıyor, her küçük sesi, her miyavlamayı yutuyor.

Her nefeste.

Dudakları kısa bir an için benimkilerden ayrılıyor ve nefes nefese ağzıma fısıldadığını hissediyorum, "Seni istiyorum. Lütfen, beni buradan çıkar. Hemen şimdi."

Geri çekiliyorum, yalvarışı üzerime yıkılırken ona bakıyorum. Onu ne kadar çok istediğim hakkında hiçbir fikri yok, ama lanet olsun, insanlarla dolu bir bar odasında olduğumuzu unutmak o kadar kolaydı ki.

Özellikle ona yapmak istediğim şeyler için çok fazla mahremiyet seçeneği olan bir yerde değiliz.

Ve görünüşe göre, tüm bunlar yüzümde yazılı çünkü ne düşündüğümü tam olarak biliyor gibi görünüyor. Gözleri barda, insan kalabalığının üzerinde ve karanlık koridora inene kadar odanın etrafında geziniyor ve kaşları kalkıyor, aramızda söylenmemiş bir soru geçiyor.

Siktir et.

"Gidelim," diyorum, elini tutup parmaklarını parmaklarımın arasında dolaştırırken dönüp kalabalık barda bize rehberlik ediyorum.

Nereye gittiğime dair hiçbir fikrim yok; tek bildiğim Zara'yı yalnız istediğim. Barın arka tarafındaki koridor karanlık ve küçük, her yere içki kutuları yığılmış ve duvarlar boyunca birkaç rastgele fotoğraf var. Zara'nın eli benim elimde sıkılaşıyor, onu tuvaletlerin yanından geçirip sonunda bir dizi kapı gördüğüm yere götürüyorum.

Sağdaki kapının üzerinde Ofis yazıyor, ben de onu soldaki kapıya yönlendirip düğmeyi deniyorum.

Şükürler olsun, açıldı. Aceleyle ikimizi de içeri çekiyorum ve biri bizi görmeden kapıyı kapatıyorum.

Odanın içi karanlık, sadece pencereden süzülen ince ay ışığı kırıntıları var, ama içeride ne olduğunu anlamama yetecek kadar. Burası fazladan alkol ve malzemeleri depoladıkları yer olmalı. Odanın etrafına yığılmış kutular var ve ay ışığında yansıyan cam şişelerin görebiliyorum.

Burası biraz küflü ve nemli ama en azından yalnızız. Tek ses bardan gelen müziğin belli belirsiz gümbürtüsü, hoparlörlerden akan bas ses duvarları hafifçe titretiyor.

Zara yüzünü bana dönüyor, koyu kirpikleri yanaklarında dalgalanırken gözlerini benimkilere dikeyiyor ve ben ona dokunmak için bir saniye daha bekleyemiyorum. Avuç içimi kalçası boyunca kıvırıyorum ve ön tarafıma bastırana kadar aramızdaki mesafeyi kapatıyorum. Temas anında nefesi kesiliyor, dudaklarından çıkan nefes nefese küçük bir ses doğrudan sikime ulaşıyor ve neredeyse

beynimin kısa devre yapmasına neden oluyor.

"Sonunda yalnızsın, Trouble," diye mırıldandım. "Şimdi, bu konuda ne yapacaksın?"

Çenesini kaldırıp dudaklarını benimkilerin üzerinde gezdirirken dudakları eğiliyor ve gözleri parlıyor. En küçük bir temas, onu tatmak, ona dokunmak, adımı haykırana kadar onu becermek için çaresizlikten başımı döndürüyor.

"Bütün gece yapmak için beklediğim şey," diye fısıldıyor tenime karşı, ağzımın köşesini usulca öperken aynı zamanda ellerini gömleğimin altından kaydırıyor ve parmaklarının uçlarını alt karın kaslarımda gezdiriyor.

Sıkıca sarılmış kordonun kopması için gereken tek şey bu.

Dudaklarını dudaklarıma yapıştırıp aç bir şekilde ağzımın içinde inlerken elim saçlarına kayıyor, bu ses en güçlü uyuşturucunun bir vuruşu gibi kan dolaşıma karışıyor ve ben kendimi . Onun dili

ağızma atıyor, onu ayaklarından kaldırıp arkasındaki kutu yığınının götürüyorum, ayrılmış arasına girerken onu kenara yerleştiriyorum.

Kalçaları, dillerimizin her fırçalanışında ağrıyan sikime doğru yuvarlanıyor ve bana karşı öğütürken pantolonumun içinden amının sıcaklığını hissedebiliyorum.

Birlikte hareket etme şeklimizde yavaş ya da keşfedici bir şey yok.

Onu ilk gördüğüm andan beri arzuluyorum ve aramızdaki bu kimya, bu elektrik akımı sürekli bir haline geldi.

Dudaklarımı onunkilerden ayırıp çenesinin kenarından öpüyorum, kızgın tenini sıyrıp ısırıyorum. Boynundan aşağı ıslak, yakıcı bir yol izlemeden önce dilimle ısırtığı yatıştırıyorum, üzerinde bu gecenin tatlı, tuzlu kalıntıları tadıyorum.

"Bütün gece bunu düşündüm. Seni tatmayı. O güzel, küçük, kırmızı dudaklarının benim tarafımdan öpülmekten lekелendiğini görmeyi" diye mırıldanıyorum tenine karşı. Ben aşağıya doğru inmeye devam ederken parmakları saçlarıma dolanıyor, telleri kabaca çekiştiriyor. Baş döndürücü bir zevkle karışan acının ısırtığı beklenmedik bir sürpriz.

Dudaklarım köprücük kemiği boyunca ilerliyor, göğsünden aşağı iniyor, ta ki geri çekilip elbisesinin kumaşına baskı yapan meme uçlarının gergin, çakıllı küçük tepelerine hayran kalana kadar.

Gözlerimi onunkilere kaldırıyorum, yanaklarının kızarıklığını ve kalın, koyu kirpiklerle çerçeveleşmiş ağır gözlerle bana bakarken şişmiş, ayrılmış dudaklarını içiyorum.

Soluk ay ışığında yıkanan lanet bir görüntü ve keşke daha fazla zamanım olsaydı da onu düzgünce görebilseydim. Onu çırlıçıplak soymak ve her santimini takdir etmek için zaman ayırmak.

"O zaman *iyi* bir *çocuk* ol ve benim için dizlerinin üzerine çök." Sözleri soluk soluğa.

Başparmağımı ağızına götürüyorum, sert pedini alt dudağının üzerinde sürüklüyorum, dudaklarındaki kırmızıyı hafifçe bulaştırıyorum.

Parmağımı ağızına alıp dilini ucunda gezdirirken bakışları kararıyor, tıpkı benim sikime yapacağını hayal ettiğim gibi.

Şu anda görmek için her şeyi yapabileceğim bir şey.

"Bu ağız," diye törpüledim karanlık bir şekilde. "Bir gün onu becereceğim. O zaman, gırtlığın sikimle dolduğunda ne kadar şımarık olduğunu göreceğiz."

Parmağımın etrafında sırtarak ucunu sertçe ısıyor, gözleri tam olarak çıkaramadığım bir şeyle parlıyor.

Heyecan mı? Belki bir meydan okuma bile.

Evet, Zara'nın bana uyduracak türden bir kız olduğunu biliyordum ve gözlerindeki titrek arzu da bunu kanıtlıyor.

Başparmağımı kurtarıyorum ve bana söyleneni yapıyorum, bacaklarının arasında dizlerimin üzerine çöküyorum, avuçlarımı yavaşça uyluklarının üstünden geçirip elbisesini yukarı kaldırırken bakışlarımı onunkilere odaklıyorum.

Elbise kalçalarında toplanırken bacakları açılıyor ve amını örten, zar zor görünen dantel parçasını ortaya çıkarıyor. Kumaşın önünü karartan nemli lekeyi gördüğümde bir iniltiyi ısırmak zorunda kalıyorum.

Sikeyim.

Daha dokunmadım bile ama çoktan sıırıslıklam oldu.

Kollarımı kalçalarının altından geçirip kalçalarının etrafında kıvırıyorum ve onu kenara çekiyorum, başparmağımın pedini ıslak dantelin üzerine sürerken bacaklarını omzumun üzerine yerleştiriyorum. Başımı eğiyorum ve dudaklarımı yumuşakça klitorisine bastırıyorum. Sonra dilimi düzleştirip kumaşın üzerinde gezdirerek onu yalıyorum.

Danteli parmaklarımla kenara çekip amını ortaya çıkarıyorum. Güzel ve pembe, uyarılmışlığıyla parıldayan, şişmiş küçük klitorisi dışarı fırlıyor, ağzım için yalvarıyor.

Parmaklarım amının parlayan dikişlerini izliyor, onları uyarılmışlığıyla kaplıyor. Onu aralıyorum ve dilimi klitorisinin üzerinde bir kez gezdiriyorum, sonra kalçaları ağzıma doğru sallandığında bir kez daha, tüm bunları yaparken onu izliyorum, nefesinin nasıl kesildiğini ve başını omuzlarının üzerinde geriye atıp arkasındaki duvara daha da gömüldüğünü görüyorum.

"Ben senin küçük güzel amını yerken uslu bir kız olup sessiz olur musun, Trouble?" Parmağımı ıslaklığı boyunca sürüklüyorum, girişinde daireler çiziyorum ama asla içeri itmiyorum.

Bana cevap vermeyince elimi geri çektim ve amına hafifçe vurdum. Sadece dikkatini çekecek kadar.

Gözlerini açıyor ve bana bakıyor, gözlerinde bir şaşkınlık ifadesi beliriyor.

"Az önce... amıma *şaplak mı attın?*"

Onun sıcak tenine karşı sırtıyorum. "Evet, yaptım ve eğer bu lanet barın arka odasında olmasaydık, kışına aynı şekilde şaplak atardım. Bela olan kötü kızların cezalandırılması gerekir."

"Tanrım, çok ateşlisin, Davis."

Parmağımı klitorisine kadar takip ederek yumuşak, durgun bir daire çiziyorum ve gözlerinin kapanışını izliyorum. "Soruma cevap ver. Sessiz olabilir misin?"

Bir süre sonra başını sallıyor ve dişlerini yastık gibi alt dudağının üzerinde gezdiriyor.

Bir saniye bile kaybetmeden dilimi kışından klitorisine kadar amına sokup onu yalamaya başladım.

Lanet olsun, tadı çok güzel, içinde boğulmak istiyorum.

Dilim klitorisinin etrafında dönüyor, o yüzüme karşı sallanana, parmakları saçlarıma dolanana ve ağzımı ona sıkıca tutana kadar küçük, sıkı yumruyu fiskeliyor.

"Siktir." Ayrılmış dudaklarından boğuk bir inilti nefes nefese yuvarlanıyor ve ben durup geri çekilerek ona bakıyorum.

Başparmağımla klitorisini hızlı, sert daireler çizerek tıngırdatırken dilimi dar deliğine sokuyorum.

Zara zevkle birlikte biraz acıyı da seviyor gibi görünüyor ve bundan daha seksi bir şey olamaz.

Daha önce nefes kesici olduğunu düşünmüş müydüm? Dilim amına gömülüykenki görüntüsünün yanına bile yaklaşamaz. Koyu renk kirpikleri yanaklarına doğru savrulurken, amını utanmadan yüzüme sürüyor.

Yanaklarının zevkten pembeleştiğini görmek, teninin ellerimden aynı şekilde çiçek açıp açmayacağını merak etmeme neden oluyor.

Dilimle klitorisinin etrafında dönerken iki parmağımı içine sokuyorum ve onları birleştirdiğim anda adım o kadar yumuşak ve tatlı bir şekilde inliyor ki neredeyse pantolonuma boşalıyorum.

"Tam orada, evet. Evet, evet. Evet," diye bağırıyor. "*Lütfen* durma."

Sanki dünyada onu yememi engelleyecek bir şey varmış gibi.

Dudaklarımı klitorisinin etrafına kapatarak, parmaklarımla onu daha sert beceriyorum, etrafımda sıkıldığını hissedene kadar o noktayı okşuyorum.

"Geliyorum. Tanrım... Davis," diye inliyor, nefes nefese, çırpınıyor, parmakları saçlarımda sıkışıyor.

Aminin kaygan duvarları parmaklarımı sıkıştırıyor ve çılgınca boşalıyor, tüm vücudu titrerken başını yana savuruyor. Kalçaları

kapanır, başımın etrafında sıkılır ve orgazmını sürerken beni yerinde tutar.

Ve onu izlemeden duramıyorum, ne kadar güzel olduğuna hayranım.

Boştaki elim karnından yukarı kayarak çakıllı meme uçlarını çimdikliyor.

Çok hassaslaşana kadar orgazmı uzatarak çekip çekiştiriyorum.

Çok çabuk bitti ve beni daha fazlası için sızlattı.

Başının belada olduğunu söyledi ve şimdi ne kadar büyük bir belanın içinde olduğumu fark ediyorum.

chapter five

Zara

"ANGEL"- Toby Mai

I hayatımın en iyi orgazmını yaşadım.

Bir motorcu barının deposunda duvara yaslanmış, ellerim Davis'in saçlarına dolanmış, inlemelerim "It's Raining Men "in kötü söylenmiş bir yorumunun sesiyle bastırılmıştı, bir an bile pişmanlık duymadan.

Bir tane bile yok.

Aslında, açlıktan ölüyormuş ve ben onun son yemeğiymişim gibi dizlerinin üzerine çöküp beni yutmakta hiç tereddüt etmeyen bu adamdan daha fazlasını beklemek için yanıp tutuşuyorum.

Hoparlör sisteminden yapılan ve bardaki herkese kapanış saatinin geldiğini bildiren son çağrı anonsu olmasaydı muhtemelen işler daha da ileri gidecekti. Duvarın üzerinden zar zor duydum.

Davis'in amımı okşarken çıkardığı erotik ses ve kalbimin gümbür gümbür atışı.

"Siktir," diye homurdanıyor, alnını karnıma dayıyor, sıcak nefesi aşırı hassas göbeğimin üzerinde geziniyor. "Nasıl oluyor da saat sabahın 2'si oluyor?"

"Ne derler bilirsiniz. Eğlenirken zaman uğup gider."

Derin, boğuk kıkırdaması tenimi titretiyor ve titreyerek nefes veriyorum. Vücudumun her parçası hâlâ onun hınzırca yetenekli dilinden ve bu gecenin hissettirdiklerinden dolayı uğulduyor.

Ayağa kalkarken bacağım omzundan düşüyor, savaş botu giymiş ayağım yere kayıyor. Gözleri, kutulara doğru sarkan bedenimin üzerinde gezinirken kararıyor. "Çok güzelsin, Zara." Bana doğru uzanarak parmaklarını göğsümün ortasında, mürekkebin tenimi lekelediği yerde gezdiriyor. "Hayatımda gördüğüm en güzel şey."

Dışlerini alt dudağımın üzerinde gezdirirken ona bakıyorum, elini kaldırıp başparmağını dudağımın kenarlarında gezdirdikten sonra avucunu arkamdaki duvarın üzerine koyuyor.

Ağzı alçalıyor, benimkine o kadar yaklaşıyor ki beni tekrar pebileceğini düşünüyorum ama pmyor.

Orada öylece duruyor, beni içine çekiyor ve karanlık, kehribar gözleriyle ruhuma bakıyor.

"Bar kapanıyor ve seni eve götürmem gerektiğini biliyorum ama bu gecenin bitmesine geręekten hazır değilim, Trouble."

"yle olması gerektiğini kim söyledi?" Ellerimi yanlarına doğru kaldırarak fısıldıyorum, parmaklarım buruşuk gömleğinin kumaşını yumrukluyor ve onu kendime doğru çekiyorum. "Gece daha yeni başlıyor ve kuralları biz koyarız, Aşık Çocuk."

"yle mi?"

Koyu renk kaşları dudağının kenarıyla kalkıyor, yakışıklı yüzünü şakacı bir sırıtış dönüştürüyor.

Bu gece o zahmetsiz sırıtışını her gösterdiğinde, içimde yabancı bir şeyler kıpırdanıyor ve nereye varırsa varsın bu duygunun peşinden gitmek istiyorum.

İşte bu yüzden bu adam tehlikeli.

Çünkü peşinde olduğum tek şey eğlenceli, geğici bir şey, ama Davis gibi adamlar... size kelekler uğuran ve kalbinizin göğsünüzde çarpmasına neden olan tüm o güzel ve parlak duyguların altında, yüzeyin altında daha fazlası olduğunu hissettiriyorlar.

Başımı sallayarak dudaklarımı birleştirdim ve bu gece yaptığımız her şey kadar çılgınca olduğu için bir sonraki sözlerimi düşündüm. "Bir yer biliyorum... eğer sen de istersen."

"Siz de dahil olsaydınız muhtemelen her şeye hazır olurdum."

İçimden bir kıkırdama yuvarlanırken başım duvara yaslanıyor. "Bundan emin misin?"

Tereddüt etmeden başını sallar. "Evet. Beni istediğin yere götür, Trouble."

"HARİKALAR DİYARI DÖVMESİ?" Davis Uber'in kapısını kapatırken soruyor ve bakışlarını eksantrik bir şekilde boyanmış stüdyodan bana doğru sürüklüyor.

Kaşlarımı çatarak sırtıyorum. "Hâlâ *bir şeylere* hazır mısınız?"

Güldüğünde başı sallanıyor, uzun koyu renk saç telleri yüzüne düşüyor ve parmaklarım uzanıp onları karıştırmak için kaşınıyor.

"Hayatının en güzel randevusunu hatırlayacak bir şeye ne dersin?" O cevap vermeden ben ekliyorum.

Blöfümü görmesini bekliyorum. Geceyi burada bitirmek için.

Elimi tutup o uzun, güçlü parmaklarını benimkilerin arasından geçirerek, vücudunun her sert, keskin çıkıntısını hissedinceye kadar beni kendisine doğru çekmemesi.

O koyu sarı, altın benekli gözleriyle bana bakmasını, dudaklarında çocuksu bir sırıtışla omuz silkmesini de beklemiyorum. "Siktir et, neden olmasın?"

"Gerçekten mi?" Şaşkınlık dolu ses tonumla soruyorum, bu da onun sırıtışının bir gülümsemeye dönüşmesine neden oluyor.

"Ne? Yapacağımı düşünmedin mi?"

Şey... hayır. Aslında hayır.

Bu tür bir spontanlığa sınır çekeceğini düşünmüştüm ama bir kez daha beni şaşırttı, tıpkı bütün gece yaptığı gibi.

Davis'in benim enerjime ne kadar uyduğunu fark ediyorum. O eğlenceli ve hayat dolu. En iyi şekilde pervasız. Çılgınca görünse bile geri adım atmaz. Dışarıdaki gürültüyü umursamıyor ve

Onu mutlu eden her şeyi yapmaktan son derece memnun ve bundan keyif alacak kadar kendiyle barışık birini bulmak nadirdir. Bu çok ateşli.

Müzayede için Kappa'nın evine girdiğimde gecenin bu şekilde sonuçlanacağını asla tahmin edemezdim.

Hiç de beklediğim gibi biri değil.

Omuz silkerek binaya doğru birkaç yavaş adım atıyorum, onu da kendimle birlikte çekiyorum, bakışlarımı ona dikiyorum. Otopark karanlık, sadece kaldırım boyunca serpiştirilmiş birkaç alçak sokak lambası var. "Pek sayılmaz.

Yani, sen bir dövme bakiresisin. Bu gece burada, benimle dövmeden vazgeçmek istediğine emin misin? İlk randevu için oldukça büyük bir taahhüt gibi görünüyor." "Kim demiş benim bağlanma meraklısı olmadığımı?" diye çekiniyor. "I

tek bağlılığı olan bir adam olabilir."

Alice Harikalar Diyarında'nın Çılgın Şapkacısı temasıyla boyanmış ağır siyah bir kapı olan girişin önünde durduğumuzda gülüyorum. Çılgın ve dramatik karikatür özellikleri çarpıcı bir doğrulukla boyanmış.

"Üzgünüm, Aşık Çocuk, ama saçmalık diyorum. Bu gece oradaydım, hatırladın mı? Tüm o kızların ödülleri aldıkları anda senin üzerine atlamaya hazır olduklarını gördüm."

Aynı anda başını sallıyor ve ben arkamdaki kapıya çarpana kadar öne doğru adım atıyor. "Belki öyle, ama savaş botları giyen küçük, güzel bir şey gözüme çarptığı anda her şey bitti. Seni gördüğüm anda ne düşündüm biliyor musun?" Avuç içleri arkamdaki kapıya yaslanıp beni hapsederken, boştaki eli küçük göğüs dekoltemin etrafında gevşekçe kıvrılan elbisemin yakasına doğru kalkıyor. Parmak uçları ısınmış tenimde gezinerek göğüs kafesimin içinde bir senfoni yaratıyor. "Dizlerinin üzerinde ne kadar mükemmel görüneceğini düşündüm, o kırmızı dudaklar sikimin etrafında gerilmiş, beni gırtlığına kadar alıyordu."

Aman Tanrım.

Karnımdaki yerde ısı birikiyor, göbeğim sıkılaşıyor, klitorisim şiddetli bir çaresizlikle zonkluyor.

"Seni ilk gördüğüm andan beri istiyordum. Başka kimseyi görmedim. Sadece *seni*, Trouble," diye mırıldanıyor ayrılmış dudaklarına karşı, hala bakışlarımı öyle bir yoğunlukla tutuyor ki ayak parmaklarım onun çok sevdiği botların içinde kıvrılıyor. "Şimdi buraya girip dövme mi yaptırmak istiyorsun? Hadi gidelim. Ama yapmadan önce bir şeye ihtiyacım var."

"Ne?"

Sesim benim hissettiğim gibi nefes nefese geliyor ve dudağının köşesi
Yukarı kıvrılıyor

"Seni öpmem lazım çünkü oradan ayrıldığımızdan beri öpmek için can atıyorum.
ve bekaretimi bir yabancıya vermeden önce o dudakların tadını tekrar gerçekten iyi bir çocuk olacağım."

Başımı arkaya atıp gülmekten kendimi alamıyorum çünkü Tanrım, bu çok saçma ama aynı zamanda o ve ben de bunu istiyorum.

"İzin mi istiyorsun?" Bakışları
kararıyor. "İhtiyacım var mı?"

Bu şakalaşmanın her saniyesi beni ihtiyaçtan delirtiyor. Hayatımda hiç bu kadar tahrik olduğumu hatırlamıyorum.

"Hayır," diye fısıldıyorum ağzına, parmak uçlarıma kalkıp kollarımı boynuna doladığımda dudaklarımı hafifçe dudaklarına değdiriyorum. Sanki alışkanlık haline gelmiş gibi, parmaklarım ensesindeki uzun saçlara dolanıyor, tırnaklarım kafa derisini hafifçe kazıyor.

Beni öpmeden önce söylediği tek şey "Çok fazla lanet olası sorun", ağzımı öyle sahipleniyor ki bir ürperti omurgamdan aşağı dans ediyor. Bu sadece bir öpücük değil; bu bir savaş eylemi, dudaklarım boyunca bir damga gibi uzanan bir sahiplik ilanı. Dili ağzımın içine giriyor ve her iniltiyi, her kekeleyerek verilen nefesi yutuyor.

Ve sonra geri çekilip dudaklarımı dişlerinin dudaklarımı sıyırdığını hissediyorum, omurgamdan aşağı lezzetli bir ürperti gönderiyor ve etim boyunca tüylerim diken diken oluyor.

"Seni eve götürmeyi, herhangi bir yere götürmeyi ve başladığımız işi bitirmeyi ne kadar çok istediğimi bilemezsin Zara. Ama bunu yaparsak, o zaman bu randevuya yetişemeyiz." Alnını benimkine yaslıyor. "Bana içeri girip şu dövmeleeri yaptıralım de."

"Ben... Evet. gel." Parmaklarımı onunkilere geçirip kapıya dönüyorum.

Tam bir centilmen ve kapıyı benim için açık tutuyor, ondan önce benim içeri girmeme izin veriyor. Kapı arkasından kapanıyor ve birlikte dükkânın etrafına bakıyoruz.

Saat neredeyse sabahın üçü olmasına rağmen Harikalar Diyarı hâlâ canlı ve insanlarla dolu.

Ve dürüst olmak gerekirse, öyle olmasaydı daha çok şaşırırdım. New Orleans'taki tüm dövme salonları arasında en iyisi, buna şüphe yok.

Sanatçıları şehirdeki en yetenekli sanatçılar olmakla kalmıyor, aynı zamanda titreşimleri ve enerjileri de eşsiz.

Sanatçım ve en sevdiğim insanlardan biri olan Gracie, bana dövme yapmasına izin vereceğim tek kişi. O harika biri ve cildime kalıcı bir şey yapması için başka kimseye güvenmiyorum.

Salon geniş, koyu maviler, morlar ve siyahın eklektik bir karışımı, duvardaki duvar resimlerinde anlatılan *Alice Harikalar Diyarında*'nın gotik, karanlık bir versiyonuyla süslenmiş. Derin mavi kadife koltukların üzerinde orijinal film den çeşitli karakter heykellerinin bulunduğu bir raf var.

"Burası iğrenç bir yer. İşlerini halletmek için hep buraya mı gelirsin?" Fuayede yan yana durup duvarlardaki portrelere hayranlıkla bakarken Davis soruyor.

Bunu kabul edip etmeyeceği konusunda hiçbir fikrim yoktu ama bardan çıkar çıkmaz Gracie'ye mesaj attım ve bizi çok küçük bir şey için araya sıkıştırmasını ve ona hayat boyu borçlu olacağımı söyledim.

Neyse ki beni seviyor çünkü bize son yerini verdi.

Başımı salladım. "Dövmelerimi yapan kız, Gracie, bunların çoğunun sanatçısı o. İkiz kardeşi Grayson'la birlikte salonun sahibi. İlk dövmemi ve o zamandan beri her dövmemi ona yaptırdım. Sadece birkaç ay oldu ama hayatım boyunca benimle kaldı." Uzanıp parmağımı siyah-beyaz bir Roma heykeli portresinde gezdirirken bunu söylüyorum. Bu onun yaptığı en sevdiğim işlerden biri ve kendime hep eninde sonunda alacağım kalça parçam için de benzer bir şey yaptıracağımı söylüyorum.

"En sevdiğim duvar resmi bu."

Davis'in bakışları benimkiler boyunca ilerliyor ve Alice'in bu odaya yerleştirdikleri siyah ışık altında parlayan saykodelik mantar tarlasına atladığı duvar resmine bakıyor.

Detaylar inanılmaz ve stil tam bir vibe.

"Mhmm. Bu çok iyi," diye kabul ediyor ve ellerini pantolonunun ceplerine sokuyor. "Muhtemelen ne alacağımıza karar vermeliyiz, değil mi?"

Gracie'nin portfolyo kitaplarını bulmak için odayı tarayarak başımı sallıyorum. İnsanlar ilhama ihtiyaç duyduklarında kullanmaları için onun sanat eserleriyle dolu ve dürüst olmak gerekirse, bu yaptırdığım ilk spontane dövme olacak. Geri kalan dövmelerim planlanmış, uzun zamandır istediğim tasarımlar.

Odasının yakınındaki bir masanın üzerinde koyu mor, deri ciltli bir kitap görüyorum ve gidip onu alıyorum, sonra Davis'e dönüyorum.

"Düşüncesiz, son dakika kararları için büyü kitabı." büyük kitabı sallayarak sırtıyorum. Koyu kaşları şaşkınlıkla çatılıyor, ben de ekliyorum,

"Gracie'nin portfolyo defteri."

Bakışlarım yastık gibi dudaklarının kıvrımına ve hemen yanında yanağında beliren küçük gamzeye kayıyor. Duvara yaslanmış, ellerini pantolonunun ceplerine sokmuş, siyah saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırmış, üzerimde bu kadar etkili olmaması gereken ateşli bir bakışla bana bakarken ne kadar gülünç derecede seksi görüldüğünden başka bir şeye odaklanmak zor.

Odayı geçip küçük kadife kanepeye oturuyorum ve Davis'e bakıyorum. "Haydi, Aşık Çocuk. Büyük kararlar ve *çok* az zaman."

Kıkırdıyor ve yanımdaki koltuğa oturuyor.

Kitabı açıyorum, ilk sayfada duraklıyorum ve tüysüz bir sfenksi işaret ediyorum. "Bunu kesinlikle almalısın. Kediler sana göre gibi."

"Ne yapıyorsun, Zara?" Kahkahası gezegendeki en bağımlılık yapıcı uyuşturucu gibi damarlarımda dolaşıyor. "Pas. Ama bu..." Parmağı küçük bir yarasanın üzerine düşer. "Bu o olabilir."

Gözlerimi devirip dalgın bir şekilde kitabı karıştırmaya devam ettiğimde, büyük bir elini sayfaların üzerine koyuyor.

"Hayır, ne var biliyor musun? *Spontane* mi istiyorsun?" Yanımdan sırtarak portföyü kapatıyor. "Ben seninkini seçerim. Sen de benimkini seç. Olabildiğince spontane, bebeğim."

Kaşlarım . "Bu senin için kesinlikle berbat bir fikir gibi görünüyor. *ilk* dövme."

"Neden, korktun mu, *Trouble*? Korkuyorsan sorun değil. Bunu söyleyebilirsin." Sırtını pelüş kadife kanepeye dayıyor ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturup o aptal bok yiyen sırtışıyla midemdeki çırpınışları bastırılamaz bir kasırgaya dönüştürüyor.

"Korkmuyorum," diye alay ediyorum. "Sadece pişman olmanı istemiyorum. Onlar sonsuza kadar, biliyor musun?"

"Bağıllık sorunu olanın *sen olduğunu* düşünmeye başlıyorum."

Ayrılan dudaklarımdan bir kahkaha dökülürken gözlerimi tekrar deviriyorum. "Vücudumdaki bağıllığın ancak bir kısmını gördün, Aşık Çocuk. En iyileri, onları görebilecek kadar şanslı olanlara ayrılmıştır."

Karşılık verdiğimde gözleri kararıyor, kısa bir süreliğine saten elbisemin kumaşının gevşekçe sarktığı göğsüme düşüyor, ona göğüs dekoltesinin ve göğsümü boyayan koyu mürekkebin en küçük görüntüsünü sunuyor.

Bakışlarının tenimin üzerinde gezinmesi bir okşayış gibi geliyor, sanki parmaklarının pürüzlü uçlarını kullanarak her santimetrekareyi hiç

Bana dokunuyorsun.

Bu kanepede yan yana, onun kalın kalçasını benimkine bastırarak, bir dövme salonunda insanlarla çevrili olamayacak kadar samimi hissettiren bir anın içindeyiz.

" misin, Trouble?" Soruyu geveleyerek soruyor, ama sanki tamamen başka bir şey soruyormuş gibi hissediyorum ve o kadar sıkı sarılıyorum ki, kucağına tırmanıp daha önce başladığımız şeyi bitirmemek için her türlü kısıtlamayı yapmam gerekiyor.

Tanrım, acı verici bir şekilde azdım ve *belli ki* bir orgazm yetmedi. İki tanesinin yaklaşabileceğinden bile emin değilim.

"Ben bir meydan okumadan geri adım atacak türden bir kız değilim. Ben varım," diye mırıldanıyorum, uzanıp başparmağımı alt dudağında gezdiriyorum, nefesi kesilince sırtıyorum.

Meydan okumayı ne kadar *sevdiğim* hakkında hiçbir fikri yok

chapter six

Davis

"Teeth"- 5 Seconds of Summer

I İğnelerin en büyük hayranı olmadığımı söylemeyi unutmuş olabilirim. Ama yine de, dilimi içine gömdüğümde tatlı küçük amının tadının ne kadar güzel olduğundan başka bir şey düşünmek neredeyse imkansızdı. Ne kadar güzel ve , açgözlü amcığını yaladığımda çenemdeki sıyrıklardan şişmiş ve kabarmıştı. Ya da boşalmak üzereyken çıkardığı o küçük inilti, kalçalarının başımın etrafında bir mengene gibi sıkılması, sonunda boşaldığında botlarının topuğunun sırtımı kazması ve yüzümü dölüyle kaplaması.

Sikeyim. Düşündükçe sikim yine .

Zara lanet olası bir ateş rüyası ve ben uyanmaya hazır değilim.

Bu gecenin bitmesine hazır değilim, bu yüzden bir dövme sandalyesinde oturuyorum ve bir iğne külotumun bel bandının altındaki deriyi kazıyor.

Dövme tabancasının alçak, titreşimli vızıltısı beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor ve sanatçının karşı tarafında oturan Zara'ya bakıyorum, ince parmakları benimkilerle iç içe geçmiş ve kan kırmızısı dudaklarında güzel bir gülümseme var.

Bütün gece onun dudaklarına bakana kadar kırmızı rengi ne kadar sevdiğimi hiç bilmiyordum.

Şimdi, *en sevdiğim* renk olabilir.

"İyi misin?" diye soruyor, öne doğru eğilip elini karnıma koyuyor, sonra çenesini karnımın üstüne bırakıyor. Dövme salonunun parlak, floresan ışığı altında, yeşil renkli gözbebeklerindeki küçük altın benekleri görüyorum.

Vay anasını.

Çok güzeller.

Boğazımı temizliyorum ve başımı sallıyorum. "Mhm. Her şey yolunda. Düşündüğüm kadar kötü acıtmıyor. Daha çok arı gibi. Sürekli."

Zara gülüyor. "Acı veriyor ama aslında acı değil. Dünyadaki en iyi terapi bu. Sence daha fazla alacak mısın?"

"Bilmiyorum. Belki?" Omzum sandalyeye doğru eğiliyor. "Dürüst olmak gerekirse, ben anı yaşayan bir adamım. Asla çok ileriye düşünmem ve bazen bu benim düşüşüm olur. Ama anı yaşamayı seviyorum. Gerisini sonra düşünürüm."

İğne hassas bir deri parçasına denk geliyor ve "Siktir" diye inliyorum.

Küçük eli benimkinde sıkışıyor ve bana güven verici bir gülümseme veriyor. "Bana sorarsanız, yaşamının tek yolu bu."

Onun yumuşak eli sayesinde, ben farkına bile varmadan dövme tamamlanıyor ve sanatçı karnımın alt kısmına kazınmış olan sanatı örtüyor.

Zara'nın bileğini kaplayan ve onun için seçtiğim dövmeyi gözlerden gizleyen gazlı beze bakıyorum. Önce o yaptırdı ve ilk bakışlarımızı birlikte yapacağımız konusunda anlaştık.

Gidip kapının yanında duruyoruz, yüzümüzde aptal aptal sırtarak birbirimize bakıyoruz. Gazlı bezi sıyırdıktan sonra başını sallıyor. "Aman Tanrım." Bileğinin iç tarafındaki küçük dövmeyi incelerken kısık, dumanlı kahkahasının dalları havaya karışıyor. "Sen olsan bunu seçerdin. Mükemmel." Gözlerini benimkilere dikeyor ve bir kahkaha daha bastırmak için dolgun kırmızı dudaklarını birbirine dolayarak tekrar başını sallıyor.

Başının üstünde boynuzları olan küçük bir melek.

Gördüğüm anda bunun o olduğunu anlamıştım. Bu gece tanımaya başladığım kızın mükemmel bir bileşimi, her ne kadar sadece yüzeyini çizdiğimi bilsem de.

Tatlı ve edepsizin mükemmel bir karışımı ve Tanrı biliyor ya, daha önce aldığım küçük tattan daha fazlasını istiyorum.

"Şimdi biraz endişeliyim, Aşık Çocuk. Benim seçtiğimin seninkiyle boy ölçüşebileceğinden emin değilim ama sanırım gerçek anın zamanı geldi." Zara sırtıyor, kara kaşlarını kaldırarak öne doğru bir adım atıyor ve tişörtünün önünü yukarı çekerek, yaz boyunca bırakmadığıma gerçekten memnun olduğum karın kaslarımı ortaya çıkarıyor.

Parmakları kaslar boyunca hafifçe ilerliyor, çıkıntıların arasına dalıyor ve daha aşağıları okşuyor. Parmakları bel bandının altından kayarak hassas tende hayalet gibi dolaşana kadar aşağı ve daha aşağı, tüm bunlar olurken o altın benekli yeşil gözler benimkileri öyle sıkı tutuyor ki nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum.

Sikeyim.

Bu kızın nesi var?

Tüm odanın sesini bastıran ve benim sadece onu görmeme neden olan şey nedir?

Nasıl oluyor da bu gece daha yeni tanışmamıza rağmen birbirimizi yıllardır tanıyormuşuz gibi hissediyoruz? Aramızda bir rahatlık, olmaması gereken bir yakınlık var, ama bir şekilde var.

"Gergin misin?" Omzum düşerken dudaklarındaki şakacı gülümseme genişliyor.

"Olmalı mıyım?"

Gülümsemesini gizlerken o mükemmel dudakları birbirine dolanıyor ve bana umursamaz bir omuz silkme hareketi sunuyor.

"Bilmiyorum. Kendin gör, Aşık Çocuk." Elleri kalçalarımın yerleşiyor ve sonra beni salonun duvarındaki boy aynasına doğru çekiyor.

Kahretsin, gergin miyim?

Hayır, gerginlik değil. *Beklenti.*

Sargıyı çıkarıp koyu mürekkebi, kalça kemiğimin hemen altına dövmeyle yazılmış basit ama unutulmaz bir kelimeyi ortaya çıkarırken omurgamdan aşağı bir akım gibi kıvılcımlar saçıyor.

Sorun var.

"Artık bu geceyi hep hatırlayacaksın," diye mırıldanıyor, aynadaki bakışlarımı tutuyor, parlak gözleri parlıyor.

Yüzümü ona dönüyorum, boğazım bakışlarım ayırık dudaklarına kayıyor ve ellerimi çenesinden geçirip ensesindeki koyu, ipeksi saç tellerine dolayarak ona uzanıyorum.

"Evet, de bu. İçimden bir ses bu geceyi asla unutamayacağımı söylüyor," diye fısıldıyorum dudaklarına, dudaklarından aldığım her nefes ciğerlerimi dolduruyor.

Tam dudaklarımı onunkilere yaklaştırmıştım ki, gürültülü bir boğaz temizleme sesi geldi ve isteksizce dudaklarımı ayırdım.

"Üzgünüm ama kapatıyoruz. Nereye gittiğiniz umurumda değil ama buradan çıkmanız gerek," diyor uzun boylu, uzun bıyıklı bir adam dövme odalarından birinin girişinden.

Zara kıkırdayarak başını göğsüme gömüyor ve ben de utangaç bir şekilde başımı sallıyorum. "Evet, dostum, üzgünüm. Biz çıkıyoruz."

Dövmelerimizin parasını ödedikten sonra, az önce öpüşürken yakalanmış iki genç gibi kapıdan çıkıyoruz ve tüm bu süre boyunca gülüyoruz.

Kahretsin, bu gece eğleneliydi.

Beklenmedik bir şekilde, şimdiye kadar özlediğimi bile bir şey.

Dövmeciden çıktığımızda güneş bulutların arkasından bakıyor, turuncu ve altın tonlarında ufukta yükseliyor.

"Kahretsin, geç oldu. Yoksa erken mi demeliydim?" Otoparkta yan yana yürürken Zara'ya bakarak mırıldanıyorum. "Bu gece hem çok hızlı hem de çok yavaş geçmiş gibi hissediyorum."

"Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum. En son ne zaman güneş doğana kadar ayakta kaldığımı hatırlamıyorum, bırakın bir motorcu barına gidip bir yabancıyla dövme yaptırmayı."

Başımı sallıyorum. Bunu daha önce kimseyle yapmamıştım, spontane bir buluşma ama kesinlikle bitmesini istemediğim bir buluşma değil.

"Şehirdeki evim birkaç blok ileride," diyor. "Benimle yürümek ister misin?"

Yürürken serçe parmağı benimkine değiyor ve hiç tereddüt etmeden elini tutup parmaklarımı onunkilere geçiriyorum. Şehirdeki evine doğru yürüyoruz ve bana en iyi arkadaşlarından bahsediyor. Çocukluklarından beri nasıl arkadaş olduklarını ve şimdi hep birlikte OU'da olduklarını.

Net bir şekilde hatırlayabildiğim kadarıyla ilk kez bir kızın yüzeyinden fazlasını bilmek istediğimin farkına varmak bana kafa kafaya çarpışmanın şiddetiyle çarpıyor.

Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle bahsettiği arkadaşlarıyla tanışmak istiyorum. Bir restoranda sipariş etmeyi en sevdiği şeyin ne olduğunu bilmek istiyorum. Onun müzik çalışını dinlemek istiyorum. Tüm katmanları soyulduğunda kim olduğunu. Onu *tanımak* istiyorum.

Ve bunu heyecan verici olduğu kadar korkutucu da.

"Bu sen misin?" Bordo panjurlu, eski, iki katlı tuğla bir binanın önünde durduğumuzda soruyorum.

Başını sallıyor, önce binaya sonra da bana dönüp bakıyor. "Evet. Burası benim. Evim güzel evim. Davis... bak, bunun çılgınca olduğunu biliyorum ama... bu gecenin bitmesine hazır değilim," diyor. "Yani... bugün mü? Her neyse."

Güneş doğuyor, saat altıyı geçmiş olmalı ve neredeyse yirmi dört saattir uyanık olduğum için bitkin düşmüş olmalıyım ama yorgun değilim. Aksine, bu gecedan sonra kafam iyi, adrenalin ve önümde duran ateşli, güzel kıza duyduğum arzusunun birleşimi kalbimi hızlandırıyor.

"Öyle olması gerektiğini kim söyledi?"

Gülüyor. "Uh... güneş doğuyor mu?"

"Her zaman ukalasın," diye kıkırdıyorum, bir adım öne çıkıp avucumu kalçasına doğru kıvrıyorum ve onu kendime doğru çekerek aramızdaki mesafeyi kapatıyorum. "Bu bitmesi gerektiği anlamına gelmiyor. Bilmiyorum, belki de daha yeni başlıyor."

"Oh?" Kaşları çatıldı.

"Seni tekrar dışarı çıkarayım. Bugün mü? Brunch?"

Evet demesini istiyorum, hatta şu anda onu öpmek istediğimden daha çok istiyorum ve bu oldukça kötü.

Günün geri kalanını onu öperek, onun için dizlerimin üzerine çöktükten sonra onu ne kadar çok istediğimi göstererek geçirmek istiyorum.

Çok çabuk geçti ve ben daha fazlasını istiyorum.

Gözleri benimkileri arıyor, aramızda bir süre sessizlik oluyor, sonra dudaklarında seksi, alaycı bir sırıtma beliriyor ve geri adım atarak gömleğimi bırakıp evine doğru geri geri gitmeye başlıyor. "Mmmm, bilmiyorum, Aşık Çocuk. Açık artırma kurallarına göre sana sadece tek bir gece için sahibim, unuttun mu?"

Eve yaklaştıkça kalbim daha da hızlanıyor. Ben onunla tekrar konuşmanın bir yolunu bulmadan o kapıdan içeri girmesine imkân yok.

Numarası.

Sosyal

medya

hesapları.

Lanet olası öğrenci e-postası.

Bir şeyler.

"Kuralları çiğnemenin ne kadar eğlenceli olduğunu ikimiz de biliyoruz. Hadi, Trouble, bana *bir şey* ver," diye mırıldanıyorum, ona en iyi gülümsememi göstererek. "Benimle birlikte kuralları çiğne."

Dolgun dudağını dişlerinin arasına alarak gözlerini ve sırtışını bastırıyor. "Üç sekiz altı, on dört on bir. Peki ya beni kuralları çiğnemeye ikna edebilirsen... Edebilirim." Topuklarının üzerinde kasaba evine doğru dönüyor ve arkasına bile bakmadan ön kapıdan çıkıp gözden kayboluyor.

Hemen cebimden telefonumu çıkardım ve söylediği numarayı girdim.

Onu kovalamamı mı istiyor? Benimle görüşmeye devam etmesi için onu ikna etmemi mi? Beyzboldan daha iyi olduğum tek bir şey var.

İkna.

chapter seven

Zara

"Obsessed"- Zandros, Limi

Kukunun tadının ne kadar tatlı olduğunu düşünmeden edemiyorum.

Aklımı kaçırmadan önce seni tekrar görmeliyim. Hadi, Trouble, beni bu ızdıraptan kurtar.

Sorun var: Üzgünüm, şu an bir makale üzerinde çalışıyorum. Gerçekten çok meşgulüm. Belki yakında... ☐ ☐

Loverboy: Bir felsefe makalesi yazmaktan daha iyi ne var biliyor musun?

Sorun var: Felsefe makalesi yazmamak mı?... ☐

Aşık çocuk: Hayır, orada benimle yaz ☐

O h. Benim. Tanrım.

İki gündür buna benzer mesajlar alıyorum ve itiraf ki zoru oynama kararlılığım her geçen saniye azalıyor.

Zaten pek şey de yoktu. Davis Guidry'ye karşı koymak *imkansız*.

Bu küçük oyunu oynamaya karar verdiğim anda bilmem gereken bir şey vardı. çünkü artık acı çeken tek kişi o değil.

Güven bana, sefalet arkadaşlığı sever.

Ekranımdaki görüntü tenimi ateşe vermeye yetiyor ve klitorisim çarpan kalbimle aynı ritimde zonkluyor.

kadar gülünç derecede seksi ki, tek başına Ayna resimleri.

Fotoğrafta, ayna duştan dolayı hafifçe buğulanmıştı ve üzerinde sadece önden düğümlenmiş, kalçalarına kadar sarkan ve o lezzetli, yontulmuş karın kaslarından aşağı akan her bir su damlasını yalamak istememe yetecek kadar görüntü veren beyaz bir havlu vardı. Kalçasındaki dövmeyi görünce içim ürperiyor, birlikte geçirdiğimiz geceyi düşünmekten kendimi alamıyorum.

"Yine mi senin *aşık çocuğun*?" Harper yanımdan soruyor ve sıçramama neden oluyor. "Senin için ne kadar kötü olduğunu saklamaya bile çalışmıyor. Çift mesaj atıyor. Takıntılı bir erkeğin tanımı."

Kibirli bir şekilde gülerek telefonumu yatağa fırlatıyorum ve dikkatimi felsefe ödevimi yazmam gereken bilgisayarıma veriyorum. "O... *eğlenceli*."

Lily yatağın ayak ucundaki yerinden ve kaşlarını kaldırarak bana bakıyor.

Tanrım, sanki beni tanıyor gibiler.

Yani... sadece gezegendeki herkesten daha iyi, ama yine de.

Benim olayımın eğlence olduğunu biliyorlar ve Davis'le bu şeyi tam da bu yüzden seviyorum. Hiçbir baskı ya da beklenti olmadan *eğlenceli*. İkimiz de istediğimiz her şeyi yapmakta özgürüz ve öyle oluyor ki şu anda ikimiz de birbirimizi yapmak istiyoruz.

Harper telefonumu yatağın üzerinden alıp kilidini açmak için şifremi giriyor ve ekrana bakıyor. Son mesajı ve ardından adamın gönderdiği fotoğrafı okuyunca gözleri açılıyor. "Zara, aman Tanrım. Adam seni son yemeği gibi yemek için neredeyse yalvarıyor. O karın kasları? Sen delisin. Bırak

Buraya gel. Ben de ona mesaj atıyorum. *Hemen. Şimdi.*" Ben daha telefonuma uzanamadan parmakları ekranda geziniyor ve sonra boktan bir sırıtışla bana bakıyor. "İşte."

Telefonumu bana doğru çeviriyor ve gözlerim cevapladığı mesajı tarıyor.

Bela: İyi bir çocuk gibi kibarca sorduğuna göre... Hemen şimdi nasıl olur?

"Harper!" Dizüstü bilgisayarımı kapatıp kenara iterek çığlık atıyorum. "Onu hemen şimdi davet edemezsin. Ev ödevim var ve bugün bacaklarımı tıraş bile etmedim."

Söylerken bile bu bahanelerin kulağa ne kadar saçma geldiğinin farkındayım çünkü hepimiz biliyoruz ki şu anda endişelendiğim son şey ev ödevim ve eğer bir erkek bacaklarımdaki küçük bir kıldan rahatsız oluyorsa, o zaman açıkça erkek değildir.

Sadece bahane uyduruyorum.

Çünkü Davis'i ne kadar çok istesem de, onunla birlikteyken hissettiklerimden de bir parça korkuyorum. Onunla olmaktan ne kadar hoşlandığımdan. Ne kadar kolay hissettiriyor.

Çünkü OU'da sıradan, *eğlenceli* bir ilişki dışında herhangi bir erkekle ilişkiye girmek istediğim ya da ihtiyacım olan son şey.

İşte, soğuk ve acı gerçek bu. En iyi arkadaşlarıma bile yüksek sesle itiraf etmediğim bir şey.

"Kahretsin, cevap veriyor, cevap veriyor!" Harper bir kez daha elinde telefonumla yatağın üzerinde zıplıyor. Lily bile ilgilenmiş görünüyor ve bu beklemediğim bir şeydi.

"Bu kesinlikle berbat bir fikir. Oliver eve gelir ve burada rastgele bir adam bulursa ne olacak? Çılgına döner," diyorum.

Harper gözlerini devirir. "Öncelikle Oliver'ın sakinleşmesi gerekiyor. O senin baban değil. Ne düşünmek isterse istesin, sen koca bir yetişkinsin. Sana hayatın boyunca çocukmuşsun gibi davranamaz, Zara. Ayrıca, bu gece haftanın lezzetinde değil mi? İkiyüzlü."

"Evet, ama-"

Bir elini kaldırdı, "Hayır. Aması yok. Bak, kendine hayatının en iyi yılını geçireceğine dair bir söz verdin ve belli ki bu adam ihtiyacın olan eğlence. Dürüst olmak gerekirse... Şu anda seninle bu konuda konuşmak zorunda kaldığıma bile şaşırdım. Genelde yeni bir ilişkiye atlayan sen olurdun."

Bir an sessiz kaldım, seçeneklerimi düşünürken dudağımı çiğnedim. Sonunda içimi çektim. "Ben sadece... Bağlanmak istemiyorum ve Davis

bunu kolaylaştıracak türden bir adam."

Harper'ın yüzü yumuşuyor ve başını sallıyor, gözlerinde anlayış parlıyor. "Anlıyorum bebeğim, . Ama bence onunla ilgileniyorsan ve eğlenmek istiyorsan, o zaman bu konuşmayı yap. Çıkarları olan arkadaşlar. Basit, karşılıksız. İletişim her şeydir."

Şüphesiz, istediğim şey bu. Sadece birinci yılımı eğlenceli ve dramasız emin olmak istiyorum.

Düzenli olarak aynı adamla takılmak bazen bunu çok kolay hale getirmiyor.

"Haklısın. Ne dedi?"

Ekrana geri dönmeden önce gözleri parlıyor. "*Yakında görüşürüz, Trouble.*"

Bir saat sonra, neyse ki Harper ve Lily'yi kapı dışarı **ettikten** sonra **ortaya çıktığında**, ben... gergindim. Çok uzun zamandır ilk defa.

Sanki ilk randevuya çıkıyormuşum ya da biriyle ilk kez tanışıyormuşum ve o adamla hayatımın en iyi cinsel deneyimlerinden birini yaşamamışım gibi.

Hiç alışık olmadığım bu yabancı duygu, ön kapıyı açıp da onu diğer tarafta dikilmiş, kendini beğenmiş, gamzeli bir sırıtışla gördüğümde midemi altüst ediyor.

Onu görmeyeli sadece iki gün oldu ve her nasılsa, şu an karşımda durana kadar ne kadar ateşli olduğunu unutmuş gibiyim.

Midemdeki çırpınışlara ya da kalbimin çılgınca çarpmasına hiç yardımcı olmuyor.

Müzayede gecesinin aksine, bu gece siyah atletik şort ve yanlarındaki bronzlaşmış, yontulmuş kasları gösteren yıpranmış gri bir cutoff gömlek ve eski bir beyzbol şapkasıyla rahat bir şekilde giyinmiş.

"Merhaba," diye

mırıldanıyor.

"Merhaba."

Sırıışı genişliyor ve geri çekilip kapıyı açık tutarak içeri girmesine izin veriyorum. Bana sürünerek geçtiğinde, taze ve temiz vücut yıkamasının kokusu burun deliklerimi istila ediyor ve içimin sıkışmasına neden oluyor.

Kapıyı kapatıp yüzümü ona dönüyorum ve onun oturma odama bakışını izliyorum. Sadece yazdan beri burada yaşıyorum, ama her seferinde biraz daha az bekâr evi gibi yapmaya çalışıyorum.

"Evini sevdim."

Kollarımı göğsümde kavuşturuyorum ve kaşlarımı çatarak sırtıyorum. "Küçük bir sohbet için mi geldin yoksa..."

"*Velet*." Kıkırdıyor.

Bakışlarımı onunkilerden zorla ayırıyorum ve bir gülümsemeyi ısııyorum.

Şaşırtıcı bir şekilde, Davis'in en sevdiğim yanı dilinin ne kadar yetenekli *olduğu değil*, onunla saçmalamanın ne kadar eğlenceli olduğu ve onun da saçmalamaktan asla çekinmediği gerçeği.

Ön sevişmenin en sevdiğim versiyonu olabilir.

Uzun, ölçülü adımlarla bana doğru yürüyor ve önümde durup ıslak saçlarımın ucuna uzanarak telleri iki parmağının arasında yuvarlıyor. "Neden burada olduğumu çok iyi biliyorsun, Zara."

Kabaca yutkunuyorum, vaatlerle dolu alçak, hırıltılı bariton ses karşısında kalçalarımı birbirine kenetlememeye çalışırken bir nefes çekiyorum.

"Mmm, öyle mi?"

Kelimelerim nefes nefese, tam olarak şu anda nasıl hissettiğime ihanet ediyor ve parmağının etrafında döndürdüğü saçımın tutamını bırakarak sırtıyor. "Seni düşünmeden edemiyorum ve içimden bir ses senin de beni düşünmeden edemediğini söylüyor."

"Bunun bir gecelik olduğunu sanıyordum."

"Evet, bir gece yeterli değildi. Aslında, zar zor tadına bakabildim. Neredeyse yeterli değildi," diye cevap veriyor, bakışları benimkine düşerken dudaklarını yalıyor. "Kırmızıya boyanmış hallerini seviyorum ama öyle olmayınca daha da güzel oluyorlar. Bana bir tadımlık daha ver, Zara."

Elini kaldırıp başparmağını dudağımda gezdirdiğinde omurgamı bir ürperti kaplıyor ve meme uçlarım sertleşerek pamuklu atletimin kumaşına baskı yapıyor. Sürünme lezzetli bir işkence.

Onu istiyorum.

Aramızda denesem bile inkar edemeyeceğim delice bir kimya var.

Bu hissedilebilir, korkunç derecede güçlü manyetik bir gerilim alanı.

Şu anda onun üzerine tırmanmak ve bu duyguyu kovalamak istiyorum ama aynı zamanda bir tür sınır koymadığımız sürece bunun devam edemeyeceğini de biliyorum.

Bu konuda kafamın karışmasını istemiyorum ve net beklentiler işleri kolaylaştırıyor.

Benim uzmanlık alanım.

"Eğer bunu tekrar yaparsak, sadece eğlence için olacak. Barda sana karmaşık bir şey istemediğimi söylemişim ve bu hâlâ geçerli," diyorum.

Kalın kaşları kalkıyor. "Biliyorum. Bağlılık fobini hatırlıyorum."

Elimi omzuna koyup şakacı bir şekilde iterken sesindeki alaycı ton başımı sallamama neden oluyor. "Ben ciddiylim. Tek yolu bu. Eğer takılmak ve eğlenmek istiyorsan, o zaman varım, ama hepsi bu kadar."

Kehribar rengi gözleri benimkileri dikkatle süzerken aramızda bir süre sessizlik oluyor ve sonra omuz silkiyor. "Eğer istediğin buysa, benim sorun yok. Ama seni uyarmalıyım, son derece sevimliyimdir. *Bana* aşık olacak kişi *sen* olabilirsin, Trouble."

Alaycılığım oturma odasında yankılanıyor ve sırtışı genişleyerek omzunu bir kez daha bana doğru eğiyor. "Güven bana, bu bir sorun olmayacak," diyorum ona, hâlâ çakıllı olan meme uçlarım tişörtünün ön kısmına değene kadar yaklaşıyorum. Parmak uçlarımda yükseliyorum ve parmaklarımı ensesindeki saçlara geçiriyorum.

Nefesi hafifçe kesiliyor ve gözlerinde parlayan ısı havuzlarını görebiliyorum.

"Artık bunun tam olarak ne olduğunu bildiğimize göre, konuşmayı bırakmaya ne dersin?" Elim karnında gezdiriyorum, kasları parmaklarımın altında kasılıyor, şortunun bel bandına ulaşana kadar aşağıya iniyorum. "Yapmam gereken bir şey var."

"Öyle mi?"

Başımı sallıyorum, kirpiklerimin arasından ona bakarken dişlerimi alt dudağımın üzerinde gezdiriyorum. Kolunu belime doluyor ve beni kendine doğru çekiyor. Parmaklarının sırtımda izlediği yol tüylerimi diken diken ediyor.

"Müzayede gecesinden beri düşündüğüm bir şey var."

Önünde dizlerimin üzerine çöküp başımı geriye eğerek ona baktığımda şaşkınlıktan ağzı açık kalıyor.

Gözlerimiz kilitlendi.

Elimi kaldırarak, avucumu şortunun içinden zaten sertleşmiş olan sikinin üzerinde gezdiriyorum ve ondan kısık bir inilti çıkarıyorum. Parmaklarım uzun aletin etrafını sarıyor ve gözlerimi onunkilerden ayırmadan sıkıyorum.

Sadece göz temasımızın yoğunluğu bile kalçalarımın birbirine sürtünmesi, sürtünmenin ve bastırılmış bir boşalmanın peşinden koşmam için yeterli.

"Ve bir saniye daha bekleyemem," diye mırıldanıyorum, o bana ateşli gözlerle bakarken şortunun ve külotunun kumaşını çekiştiriyorum.

Hayatımda hiç şu anki kadar seksi hissetmemiştim, onun önünde diz çökmüştüm, sadece bana bakışından bile.

İki elimi kullanarak şortunu ve külotunu tamamen aşağı çekip sikini serbest bırakıyorum. Aramızda sallanıyor, inanılmaz kalın ve uzun. Başı koyu kırmızı ve kızgın, dilimle yakalamak için yarıktan inci gibi bir prekum damlası sızıyor.

Yumruğumu kadifemsi ereksiyonuna götürüp daire çiziyorum, parmaklarım buluşmadığında gözlerim açılıyor.

Tanrım, kocaman. Vücuyla tamamen orantılı. Yine de bu büyüklük karşısında şok oldum.

"Sikime öyle bakarak egom için harika şeyler yapıyorsun," diye geveliyor ve başparmağını alt dudağımda gezdiriyor.

O barın arka odasında benim için dizlerinin üzerine çöktüğünden beri bunu yapmayı ne kadar çok istediğimi bilmiyor. Bu onun için olduğu kadar *benim* için de.

İki elimle sikinin dibini avuçlayarak onu ağzıma götürüyorum ve dilimi kalın başın sırtını kaplayan prekuma doğru kaydırıyorum.

Onu yalayıp temizledikten sonra, dudaklarımı başının etrafına kapatıp santim santim ağzımın içine almadan önce dilimi damarın uzunluğundan aşağı sürüklüyorum.

Bakışlarımı onun üzerinde tutuyorum çünkü Tanrım, şu anda çok ateşli görünüyor.

Onu izlemeden duramıyorum.

Baş omuzlarının üzerine düşüyor, göğsünden alçak, gırtlaktan gelen bir inilti titreşirken boğazı sallanıyor. Parmakları saçlarıma gömülüyor, ağzımı üzerinde hissederken tamamen kayboluyorum.

"Fuuuuuck, Zara."

Her hece içimin zonklamasına ve klitorisimin çılgınca atmasına neden oluyor.

Onu ağızımın daha derinlerine alıyorum, ağır taşaklarını avuçluyorum, ellerimde yuvarlıyorum. Kalçaları refleks olarak esneyerek sikini boğazımın arkasına doğru itiyor ve ben de hevesle alıyorum.

"Lanet olsun. Neden bu kadar mükemmelsin? Dizlerinin üzerinde lanet bir tanrıça." Sanırım konu ona gelince bir övgü sapkınlığı geliştirdim, ya da belki de başından beri buradaydı ve onu yüzeye çıkaran oydu çünkü karnıma sıcaklık doluyor ve yemin ederim sadece onun sikini emerek boşalabilirim.

Birdenbire beni üzerinden çekiyor, beni ayağa kaldırırken göğsü hareketle birlikte kabarıyor. "Sikerim böyle işi. Ben boğazını sikerken senin de yüzümü ıslatmanı istiyorum." Bununla birlikte, eğildi ve beni omzunun üzerinden fırlattı. "Yatak odan nerede, Trouble?"

chapter eight

Davis

"Into it" - Chase Atlantic

I Odasına bakmak için bile durmuyor. Onu yatağın üzerine fırlatıyorum, o da bana doğru koşuyor, kollarını boynuma doluyor ve Dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı.

İkimiz de çılgınız, muhtacız. Dişlerin ve ellerin çarpışmasını takip etmekte zorlanıyorum.

Dili dudaklarımın arasından geçerek benimkiyle dans ediyor ve ben hâlâ benim tadımı alabiliyorum.

Ona doyamıyorum.

Bana verdiği her parça, beni daha fazlası için çaresiz kılıyor, tekrar tekrar kovalamak istediğim bir yükseklik.

Gömleğimi yırtıyor, başımın üzerinden çekmeye çalışıyor, ben de dudaklarımı onunkilerden ayırıp boynumun arkasına uzanıyorum, gömleğimi çekip çıkarıyor ve bir kenara fırlatıyorum.

Atletin eteğinden tutup çekiştirerek çıkarmasını izliyorum. Altında çıplaktı ve bakışlarım göğüslerine kaydı.

Mükemmel avuçlar. Ağır ve dolu. Çok seksi.

Meme uçları en güzel tozlu pembe renkte, çakıllı tepeler halinde sıkışmış.

Ve göğüslerinin arasında, soluk, krem si teni boyunca uzanan koyu siyah bir mûrekkep izi var.

Notaların, çubuk çizgilerinin ve çeşitli müzik sembollerinin bir kombinasyonu.

O şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şey ve onun mükemmel vücuduna bakmak bile beni o kadar sertleştiriyor ki elimde olmadan sikimi avuçluyorum ve onu içime alırken bir kez pompalıyorum.

Yumruğumu sikerken beni izlerken gözleri

kararıyor. "Bu seni ıslattı mı, bebeğim?"

Başını sallıyor, dolgun dudağını emiyor.

"Göster bana," diye törpüledim.

Yatağa geri dönerek dirseklerinin üzerine oturuyor ve bacaklarını açıyor, şortunu ve külotunu çıkararak gözlerimin önünde tamamen çıplak kalıyor.

Parmaklarını kullanarak amını açtığında, bana tam olarak istediğim şeyi verdiğinde, omuriliğimin dibinde uyarılma çekilirken toplarımın sıkıldığını hissediyorum.

O kadar seksi ki daha içine girmeden nasıl dayanacağımı bilmiyorum. Bugün zaten onu düşünerek, şu anda nasıl görüneceğini hayal ederek geldim ve lanet olsun, karşılaştırıldığında sönük kalıyor.

"Aferin kızıma. Şimdi klitorisini benim için ovala. Yavaş daireler çiz." Sikimin tabanını kavradım ve sıktım.

Onu gördüğümde sikim zonkluyor, güzel pembe küçük amı ıslak ve soluk lamba ışığında parlıyor. O kadar ıslak ki, bir gün önce dilimle, sonra da sikimle sikkem istediğim daracık deliğine damlıyor.

Onunla bu oyunu oynayabileceğimi, ben izlerken kendini becermesine izin verebileceğimi düşündüm ama ona dokunmak için sabırsızlanıyorum. Amını tekrar tatmak için.

Yatağın üzerine sürünüp ayağını kaldırıyorum, dudaklarımı ayak bileğinin iç kısmına bastırıyorum, baldırında bir iz bırakıyorum, dilimi dizinin arkasında, uyluğunun iç kısmında gezdiriyorum. Teninin her santimini tadıyorum.

"Hangisini daha çok istediğime karar veremiyorum. Amını yerken gırtlığını mı sikeyim, yoksa çenemden aşağı damlayana kadar yüzüme mi süresin?"

Zara bana bakıyor, o güzel yeşil gözleri parlıyor. "İkisi de."

Sırıyorum.

İşte benim iyi kızım.

Yanındaki yatağa uzandım ve onu üstüme çektim. "O zaman buraya gel ve bana bir tat ver."

Bir saniye bile tereddüt etmiyor, yüzüme tırmanıyor ve o tatlı küçük amını tam istediğim yere yerleştiriyor. Kalçaları başımın her iki yanında, amı ağzımın üzerinde gezinirken ıslak sıcaklığını hissedebiliyorum.

Kahretsin, tadına bayılıyorum.

Sonunda kendini ağzıma bırakırken avuç içleri kalçalarımaya dayanıyor ve dudaklarımı klitorisinin etrafına kapatıp sertçe emiyorum, ağzıma çekiyorum ve kalçaları sallayıp dilimin hareketine katılana kadar dudaklarımın arasında yuvarlıyorum.

"Tanrım," diye haykırıyor, sırtını kamburlaştırarak. "Tanrım, çok iyi hissediyorsun."

Hiçbir fikri yok. Burada onun amında boğularak ölebilirim ve yine de yeteri kadar alamam.

Beni ağzına alıp, öğürene kadar boğazından aşağı kaydırırken aletim neredeyse ağlıyor.

Amına doğru inliyorum, titreşimler onu inletiyor ve sonra avuçlarımı kalçalarının üzerinde kıvrarak onu ağzımda ileri geri yönlendiriyorum.

Sikimin etrafında inlediğinde, neredeyse boşalıyorum. Toplarım serbest kalmak için ağrıyor ve kendimi boğazına gömmek ve her damlamla doldurmak istiyorum.

Yüzüme sürterek boşalması uzun sürmedi. Pantolonunu çıkarırken kalçalarını muhtaç, çılgınca hareketlerle sallıyor, sikimi lanet bir lolipop gibi yalıyor.

Boşaldığı anda tüm vücudu kasılıyor, kalçaları titriyor ve ağzımı doldurarak bana hayatımın en tatlı tadını veriyor.

Hepsini kucaklıyorum, dilimi düzleştiriyorum ve her damlasını içiyorum.

Orgazm onu sarstıktan ve ben ondan alabildiğim her zevki aldıktan sonra, yanağını kalçama bastırarak üstüme yığılıyor.

Vücudu kabarıyor, nefes alışını normale döndürmeye çalışırken göğsü inip kalkıyor.

Ellerimi vücudunda gezdirerek onu kucağıma alıyorum ve göğsüme yayılana kadar çeviriyorum, kulağı kalbimin düzensiz atışına dayanıyor.

Parmaklarımın sert pedleri omurgası boyunca tembelce dans ediyor, ikimiz de hareket etmiyoruz.

"Sanırım aletine kafayı taktım," diye pantolonunu indiriyor, ellerini göğsümde birleştirip bana bakıyor.

Yataktan kalkıp meme ucunu ağzıma alıyorum, dişlerimi hassas tepenin üzerinde gezdiriyorum. Sırtı kavisleniyor, parmakları saçlarıma doğru uçuyor ve beni hassas tenine doğru tutuyor.

"Takıntılı olmak için harika bir alet."

Saçımı çekiştirip gözlerimi ona kaldırmama neden olmadan önce her bir meme ucuna dikkat ederek zaman ayırıyorum.

"Konuşmayı kes ve *beni becer*," diye pantolonunu indiriyor, aramıza uzanıyor ve yumuşak elini sikimin etrafına sarıyor, yarıktaki bir inci tanesi kadar precum boncuklanana kadar sıkıyor. Pembe dili dışarı fırlıyor ve sanki döllere tadına bakmaktan başka istediği bir şey yokmuş gibi dudaklarını yalıyor.

Pis kız.

Ve çok ateşli. Kendini tutmamasına bayılıyor. Tam olarak ne düşündüğünü söylüyor ve istediğini istemekten korkmuyor.

"Seni becermemi mi istiyorsun?"

Elimi uzatıp memesini avucumun içine alıyorum, başparmağımı meme ucunun üzerinde gezdirdikten sonra parmaklarımın arasına alıp yuvarlıyor ve çekiştiriyorum.

Başını omuzlarının üzerinde geriye atıyor, uzun, mürekkep siyah saçları kalçalarını sallarken ve amını kalçalarıma sürttüğünde kalçalarımın üst kısımlarını gıdıklıyor.

"Evet. *Lütfen*." Tırnakları göğsümü ısıyor ve her kelimeyle birlikte onları esnetiyor. "Ya da... Bunu kendim halletmek zorunda kalacağım."

Beni kışkırtıyor ve lanet olsun, işe yarıyor.

Her iki avucumla kalçalarının yumuşak kıvrımlarını kavıyorum ve tam sikimin üzerine yerleşene kadar onu ileri doğru sürüklüyorum.

Zara alt dudağını ısırırken hınzırca inliyor, kalın, koyu kirpiklerinin arasından bana bakıyor ve kalçalarını sallayarak beni uyarılmışlığıyla kaplıyor. Artık sadece tadının ne kadar güzel olduğunu değil, amının çıplak sikimin üzerinde ne kadar sıcak ve ıslak hissettirdiğini de biliyorum. Yumuşak ve kadife gibi, temas edince yüksek sesle inliyorum. Saf bir mutluluk gibi hissettiriyor ve ikimiz de doyana kadar tekrar tekrar içine girmek istiyorum.

Onu bütün gece böyle izlesem bile yine de yetmeyecek.

Dikkatli olmazsam kolayca bir bağımlılık haline gelebilir. Bu kızda öyle bir şey var ki içinde kaybolabilirim.

"Beni becermeye ne dersin?" Ellerimi kalçalarına koyarak onu tekrar sikimin üzerinde yuvarlıyorum. Bu sefer klitorisini kalın kafaya sürtünüyor ve nefesi kesiliyor, parmakları göğsüme gömülürken gözleri kapanıyor, ardında lezzetli bir acı ısırtığı ve lanet olası bir madalya gibi takacağım hilal-ay şeklindeki izler bırakıyor. "Sikime bin, Bela."

Kalçaları her sallandığında dudakları aralanıyor ve sikim tekrar tekrar şişmiş klitorisine çarpıyor, ondan nefes nefese, ateşli bir inilti yükseliyor.

uzanarak, elini uzunluğumun etrafına sarıyor, beni girişine yönlendiriyor ve yavaşça bir inç aşağı iniyor, sadece horozumun başını içine sokuyor.

Birlikte inliyoruz, parmaklarım kalçalarında sıkışırken ses aramızdaki havayı dolduruyor. O kadar iyi hissettiriyor ki, onu izleyebilmek için gözlerimi açık tutmak için savaşmak zorunda kalıyorum. Sonuna kadar battığında ve sikimi amının derinliklerine gömdüğünde yüzünü görmek istiyorum. Amını doldurmamı ve sikimin üzerinde zıplamasını, o güzel göğüslerinin sallanmasını izlemek istiyorum. Bunu sadece istemiyorum... Buna *ihtiyacım var*.

"Tanrım, yapamıyorum... Sıgmayacak. Çok büyüksün," diye sızlanıyor nefes nefese, içine biraz daha girmeye başladığında.

Başparmağımın sert pedini klitorisine doğru kaldırıyorum ve dudakları ayrılana ve başı omuzlarının üzerine düşüp yavaşça gevşeyene kadar yavaş, tembel daireler çiziyorum.

"Merak etme bebeğim. O amcığı gevşeteceğiz, seni her santimimi almaya hazır hale getireceğiz." Kontrol için savaşırken sesim boğuk çıkıyor, ezici bir boşalma ihtiyacı omurgamdan aşağı süzülüyor. Dayanıklılık konusunda hiç sorun yaşamamıştım ama bu gece kendimi tutmakta zorlanıyorum.

Neredeyse hiç yok.

Şu anda beni o kadar azdırdı ki, daha içine girmeden boşalabilirim.

Klitorisini ne kadar uzun süre tıngırdırırsam, başparmağımın her hareketiyle baskıyı artırırırsam, o kadar rahatlıyor ve sikim kabzasına kadar gömülene kadar kıvrımlı bir şekilde yavaşça aşağı iniyor.

Sikimin etrafını saran ıslak sıcaklığını hissettikçe aklımı kaçırarak gibi oluyorum. Bu tarif edilemez.

Avuçlarım kalçalarından göğüs kafesine kadar uzanıyor ve her iki elimle göğüslerini kavrayıp başparmağımı çakıllı meme uçlarının üzerinde gezdiriyorum.

Başyapıtın her santimetresine hayranım.

Bedenime alışmaya çalışırken titrek nefes alışının sesi odada yankılanıyor.

Gergin meme ucunu başparmağım ile parmağım arasında yuvarladığımda, kısık bir onay sesi çıkarıyor. Kalçalarını kaldırırken avuç içleri göğsümde düzleşiyor, içinde sadece ucu kalana kadar sikimden kayıyor, sonra tekrar aşağı inerek kendini kabaca sokuyor.

Vay anasını.

Bana binmeye başladığında görüşümün köşeleri kararıyor, dizlerinin üzerinde kalkıp sikimin üzerinde zıplıyor, utanmadan zevk alıyor.

Dibe vurduğunda vücudumdaki tüm kaslar geriliyor, sikim o kadar içine batıyor ki dirence ulaşıyor. Ritmini bulurken şişmiş klitorisi kasıklarımın kısa kıllarına sürtünüyor ve ikimizin de nefes nefese kalmasına neden olan lezzetli bir sürtünme yaratıyor.

Çoktan yaklaştı. Duvarlarının etrafımda sıkışmaya başladığını hissedebiliyorum, ama onunla işim bitmek üzere değil. Zara'yı o kadar iyi becereceğim ve o kadar sert boşalmasını sağlayacağım ki yarın bağırsaklarına gömüldüğümde hissettiklerimi hatırlamadan yürüyemeyecek.

Kalçalarını döndürdüğünde göğsümden derin bir inilti çıkıyor ve sikim onun G noktasına sürtünüyor.

"Tam orada, Tanrım. *Davis*."

Adım yasak bir dua gibi geliyor ve bu beni daha da sertleştiriyor. Ona çarpmak için kalçalarımı kaldırıyorum, her geri çekildiğinde onunla buluşmak için yukarı itiyorum. Boşalırken amının etrafımda kenetlendiğini hissettiğimde taşaklarım yukarı kalkıyor, amı sikimi bir mengene gibi sıkıyor. Göğsümün üzerine düşüyor, orgazmının her dalgasında titriyor, nefes nefese adımları tekrar tekrar söylüyor, amı hala aletimin etrafında çırpınıyor.

Tanık olmak *muhteşem* bir şey.

Taşaklarım içine akmak için can atarken arkasından gitmemek için tüm kontrolümü kaybediyorum ama daha işim bitmedi.

Bunu olabildiğince uzatacağım.

Bizi tek bir yumuşak hareketle çevirdiğimde hala boşalıyor, bacağına omzuma koyup tekrar içine girerken onu yatağa sırt üstü yatırıyorum. Onu becerirken orgazmının artçı şoklarıyla amı kasılıyor, kalçalarım uyluklarının arkasına çarpıyor.

Ses odayı dolduran bir senfoni gibi, nefes alış verişlerimizin ve tenlerimizin buluşma sesinin erotik bir karışımı.

Memesini avuçlarken başımı meme ucuna doğru eğiyorum, dudaklarımı doğru kaldırıyorum ve ağzımın içine çekiyorum, dişlerimin ucunu sıyrmasına izin veriyorum, Zara'dan bir inilti çıkarıyorum.

Kalçalarımı döndürüyorum, sikimi içinde döndürüyorum ve gözlerinin çırpınarak kapanmasını izliyorum, o koyu kirpikler yanaklarına doğru dalgalanıyor. Onu hafifçe kaldırarak, sikimin içine girip çıkışını izlemek için aramıza bakabiliyorum. Küçük güzel amcığı orgazmdan pembeleşmiş ve parlıyor, kremsi uyarılmışlığı içinde kaybolurken sikimi kaplıyor.

"Keşke şu anda amının ne kadar güzel göründüğünü, sikimi almak için gerildiğini görebilseydin. Kahretsin, döllerimin senden damladığını görmek için sabırsızlanıyorum. Onu dışarı itmeni istiyorum, böylece dar küçük kık deliğine damladığını izleyebileyim." Klitorisine hafifçe vuruyorum ve kadar yüksek sesle inliyor ki, altımda kıvrana kadar tekrar tekrar yapıyorum. "Seni döllerimle kaplamak istiyorum. Amına, götüne, ağzına. Kremse göğüslerini bununla boya."

İğrenç sözlerim onun içinde bir şeylerin kilidini açmış gibi görünüyor. Gözlerini açıyor ve avucunu ensemden kısıp beni kendine doğru çekiyor ve dudaklarını dudaklarımın yapıştırıyor. Dilim onunla dans ederken ağzımın içinde inliyor, kalçalarım yavaş ve derin sallanırken ikimiz de çılgına dönüyoruz, her itişte içindeki o parçaya çarpıyor ve tekrar sikimin etrafında kenetleniyor.

Hızımı artırıp onu yatağın içine becerdiğimde tırnakları sırtımı tırmalıyor. Omurgam karıncalanıyor, taşaklarım geriliyor, serbest kalmaya hazır, ondan aniden çekildiğimde, arkama yaslanırken göğsüm kabarıyor, topuğum uyluğa.

"Dizlerinin üzerine çök, bebeğim. Kıcını kaldır."

Hiç tereddüt etmiyor, yüzüstü dönüyor ve kalçalarını ileri geri sallayarak kıcını havaya kaldırıyor.

Nasıl oluyor da böyle daha seksi olabiliyor? Yüzü yatağa gömülü, damlayan amı bana açık ve kalp şeklindeki götü tam yüzümde, yemem ya da sikkem ya da *her ikisi* için hazır.

Arkasında dizlerimin üzerine çöküp kıcını kavıyorum ve ona bakabilmek için yanaklarını ayırıyorum.

İnleyerek başımı sallıyorum. "O kadar mükemmelsin ki, Zara. Sana yapmak istediğim şeyler hakkında hiçbir fikrin yok."

Omzunun üzerinden bana bakıyor, ağır ağır nefes alıyor ve yanakları kızarmış. "Bir dahaki sefere. Lütfen sikini tekrar içime sokmadan önce

öl."

İyi bir çocuk olacağıma söz verdiğim için dinliyorum, kıcını kavrarken tekrar içine giriyorum. Onu arkadan becermeye başladığımda ikimiz de inliyoruz, her itişim sanki kendimi onun içinde şekillendirmeye çalışıyormuşum gibi sert ve derin. Taşaklarım klitorisini tokatlıyor ve bu o kadar iyi hissettiriyor ki gözlerim neredeyse geri yuvarlanıyor.

Daha dayanamayacağım, hele ki o lanet olası aklımı başımdan alan büyülü bir amcığı varken.

Parmaklarımın uçları onu daha da açmak için kıcına giriyor ve başparmağımın ucunu kıcının sıkı halkasına getirip hafifçe bastırıyorum.

Tıslıyor, ben daireler çizip içine hafifçe bastırırken sırtı kamburlaşıyor.

"Parmağımı o küçük, dar kıcına sokarsam benim uslu kızım gibi boşalacak mısın, Trouble?" Daha fazla zorlamıyorum, rızasını duymak istiyorum. Yatağa doğru çılgınca başını sallayışını izliyorum. "Bana kıcını parmaklamamı istediğini söyle, ben de sana vereyim."

"Kıcımı sikmeni istiyorum, Davis," diye mırıldanıyor. Parmağımı geri itiyor ve daha ileri gitmek için ihtiyacım olan tek şey bu.

Dar halkaya tükürüyorum, başparmağımı kullanarak ıslaklığı etrafa yayıyorum, parmağımın tam ucunu içeri itmeden önce onu kaplıyorum.

"Aman Tanrım." Sesi alçak ve boğuk, ihtiyaç dolu.

Yanıt olarak bir inilti mırıldanıyorum, bıraktığım az miktardaki kısıtlama kenarlardan yıpranıyor ve . Sikim taşaklarına kadar amına girmişken başparmağımı yavaşça içine sokup daracık götüne gömüyorum.

O kadar doluyum ki.

Kalçaları itişlerimi karşılamak için geri itiyor ve başparmağımı kıcından her çıkardığımda, kalçalarımı tekrar içine sokuyorum, o kadar sert itiyorum ki onu yatağın üzerinde beceriyorum. Kafası neredeyse yatak başlığına çarpıyordu.

"Geliyorum, geliyorum, geliyorum," diye bağırırken parmak eklemleri çarşafı yumruklamaktan beyazlaşıyor. "Siktir, geliyorum."

Onu unutulmanın eşiğine kadar takip ederken amcığı sikimi sıkıca kavırıyor. Derinlere doğru itiyorum, patlayıp içine boşalırken rahim ağzına sürtünüyorum.

Tıpkı söz verdiğim gibi, onu dölleriyle dolduruyorum, o sıkı sıcaklığıyla sikimi sağarken, ağgözlükle her damlasını alırken, itişlerim yavaşlıyor.

Ondan çekildiğimde içimde bir sahiplenme dalgası kabarıyor, dölümün küçük bir izinin şişmiş klitorisine doğru akmasını izliyorum.

Onu açtım, görüntüsüne hayran kaldım. "Dışarı it bebeğim. Az önce siktiğim amcıkta damlayan dölleri göreyim."

İnliyor ve ben de onun iç duvarlarını sıkarak dölleri dışarı atmaya çalışmasını izliyorum. Amcığından dışarı sızıyor ve yemin ederim sikim neredeyse tekrar sertleşiyor.

"Aferin kızıma," diye övüyorum, iki parmağımla dölleri toplayıp tekrar içine itiyorum. Yataktan kalkıp sıcak bir bez almak için banyoya gitmeden önce dudaklarımı hızlı bir öpücükle klitorisine bastırıyorum.

Döndüğümde yan yatmış, gözleri kapalı bir şekilde yorgana sarılmıştı.

"Uykum var," diye mırıldanıyor, ben kalçalarını ayırıp sıcak bezi üzerinde gezdirerek onu temizlerken. Seks her zaman iyi olmuştur. Hatta doğru kıyla harikaydı.

Ama bu?

Bu bir şey tamamen farklı. Bu lanet olası kozmik. Tarif edilemez.

Kelimelerle aram iyi olduğundan değil, ama şu anda beni hayal kırıklığına uğrattıyorlar.

Bu kız beni dizlerimin üstüne çöktürecek. Tekrar. Ve eğer bu onun amını tekrar tadabileceğim anlamına geliyorsa, orada kalmaktan memnun olurum.

Bu hayatımın en iyi seksiydi.

Yanıdaki yatağa uzanıp onu kollarımın arasına alıyorum, ikimiz de nefesimizi toplamak için bir saniye duruyoruz.

Bir süre sonra Zara "Siktir," diye fısıldıyor. Vücudu aniden bana karşı gerginleştğinde neredeyse dalmıştım. "*Kahretsin, kahretsin, kahretsin.*"

Dışarıda bir arabanın kapısı kapanıyor ve zümrüt gözleri açılıyor. Şu anda o kadar güzel görünüyor ki, saçları parmaklarımdan dağılmış, dudakları hala ağzımdan şişmiş ve pembeleşmiş, gerçekten başka bir şeye odaklanmakta zorlanıyorum.

Beni suçlayabilir misin?

Birdenbire, ben daha ne olduğunu sormadan benden uzaklaşıp yataktan fırladı. Körlemesine atılmış kıyafetlerini aramaya başladı ve benim hala aletim dışarıda yattığımı görünce durdu.

"Gitmek zorundasın. *Şimdi.*"

Sonra tişörtüm uçarak bana doğru geliyor ve yüzüme çarpıyor. Tişörtü çıkarıp şaşkınlıkla ona baktım. "Ne oldu? Neden? Bana on dakika ver, sonra tekrar gidebilirim."

Atleti kafasına geçiriyor ve başını sallayarak külotunu yukarı çekmeye başlıyor. "Hayır, anlamıyorsun. Görünüşe göre kardeşim bu gece eve gelmemesine rağmen eve gelmeye karar vermiş ve seni burada bulamıyor. Bir daha evden çıkmama asla izin vermez. Davis, ciddi, giyin!"

Daha az önce yaptığımız akıllara durgunluk veren seksin tadını bile çıkaramadım ve o şimdiden beni kovuyor.

Lanet olsun.

Yataktan kalkıp aceleyle tişörtümü başımın üzerinden çekiyorum, sonra yerden külotumu alıp üzerime geçiriyorum.

"İnsanların gelmesine izin vermiyor musun?"

"Erkekler değil. Kardeşim... aptal ve aşırı korumacı. Sizi burada yakalarsa aklını kaçıtır ve bu gece onun saçmalıklarıyla uğraşmak istemiyorum," diyor pencereye doğru yürürken ve pencereden dışarı bakarken. "Pencereden çıkmak zorunda kalacaksın."

"Gerçekçi ol," diye gülüyorum.

Yüzündeki ifadenin son derece ciddi olduğunu gördüğümde gözlerim açılıyor. "Pencereden gizlice çıkmamı mı istiyorsun?"

Başını sallıyor, dudağının kenarını çiğniyor ve burnunu kırıştırıyor. "Evet, özür dilerim."

Sırıtarak omuz silkiyorum. "Bu bir ilk. Aslında daha önce hiç birinin penceresinden gizlice çıkmamıştım."

Onu hızla kendime çekiyorum ve dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum, bir öpücük çalıyorum çünkü yine gibi lanet olası bir pencereden sürünerek çıkacaksam, o dudakların tadına bir kez daha bakmalıyım.

Göğsümü itip geri çekilirken ağzıma karşı kıkırdıyor. "Kes şunu. Pantolon. Babanı bulmalısın-" Yatak odasının kapısının dışından bir ses geliyor ve donup kalıyor, sessizce küfrediyor. "Kahretsin."

"Zara, odanda kim var?" derin bir ses kapının diğer tarafından geliyor.

Bir duraksama oluyor ve başını sallayarak iç geçiriyor. "Hiç kimse. Git başımdan." "Boş ver onu.," diye cevap veriyor ses, tam da ben pantolonunu masasının yanına koydu. Kapı uçarak açıldı ve ben sadece külotumla, toplanmış şortumla sikimi kapatmış, far ışıkları altındaki bir geyik gibi orada duruyordum.

Tabii ki, ilk kez takıldığımızda, kardeşi tarafından basıldık, *Pantolonsuz.*

Çünkü bu sadece benim şansım. Aynı
anda iki şey oluyor.

Her şey ağır çekimde, ya da en azından öyle .

1. Zara kendini kaybediyor.

Ve... 2. Kardeşi olduğunu fark ettim.

Oliver Andrews, bir numaralı düşman ve benim yerime atıcı olmak için
yarışan adam.

Birbirimizden *nefret ediyoruz* ve az önce kız kardeşiyle seks yaptım. Onun
evinde.

Anne. Şerefsiz.

chapter nine

Zara

"Dangerously"- Charlie Puth

I Ağabeyinizin sizi ve az önce seks yaptığınız, *hayatınızda* gördüğünüz en büyük alete sahip olan ve bir tanrı gibi sikişen ama tesadüfen şöyle diyen adamı basmasından daha kötü *bir şey* olduğunu Kardeşimin bir numaralı rakibi... Yanılıyorsunuz.

Güven bana, bilirim.

Ve tam da durumun daha da kötüye gidemeyeceğini düşündüğüm anda, *kesinlikle* gitti.

İnanılmaz olmaktan çıkıp tam bir bok çuvalına dönüştü.

Oliver tam anlamıyla zorba bir pislik gibi davranmaya başladığında onu fiziksel olarak yatak odamdan dışarı itmek zorunda kaldım. Ama şaşırtıcı olan bu değildi.

Elbette Davis'in bir beyzbol oyuncusu olduğunu biliyordum ama Oliver'la birbirlerinden *nefret ettiklerini* ve aralarındaki rekabetin beyzbol takımı için büyük bir sorun teşkil ettiğini, tansiyonun son derece yükselmesine neden olduğunu bilmiyordum.

"Onunla bir daha görüşmeyeceksin, Zara. Ben... ben bunu yasaklıyorum," diye bağıyor Oliver, ertesi sabah mutfak adasında avucunu çenesine sürterek. "O herif pislğin teki ve tam bir çapkın ve seni onun etrafında istemiyorum."

Çok az uykuyla çalışıyorum ve dürüst olmak gerekirse, tam sekiz saatim olsaydı bile, açıkça hayalperest olan kardeşimle başka bir uğraşmak istemezdim.

Tanrım, üniversitedeki dört yılım böyle mi geçecek? Oliver huysuz bir çocukmuşum gibi davranıyor ve koyduğum sınırların hiçbirine saygı göstermiyor mu?

"Tam bir pislik gibi davranan sen olduğun *halde onun* pislik olması komik ama buna rağmen sana karşı son derece kibardı. Ve az önce 'yasak' yorumunu yapmamışsın gibi davranacağım çünkü açıkça aklını kaçırmışsın. Ben yetişkin bir kadını Oliver. Beni korumuyorsun, beni boğuyorsun. Senin için açıkça belirlediğim sınırlarıma saygı göstermiyorsun. Hayatımın her alanını kontrol etmeye çalışıyorsun ve bu olmuyor."

Ağzı şaşkınlıkla açılıyor ve sonra kapanıyor.

Kaşlarım çatıldı.

Asla yatıp onun saçmalıklarına katlanmam, ama bu... bu farklı. Dün gece bardağı taşıran son damlaydı.

"Hayatımı dikte etmeyi bırakacaksın. Kiminle olacağımı, nereye gideceğimi. Ne giyeceğimi. Bu şekilde hissettiğimi bildiğin halde bunları yapmaya devam etmen ve sonra da sanki beni idare ediyormuşsun gibi babama rapor vermek tamamen kabul edilemez ve saygısızca."

"Bakın, dün gece bir pislik gibi davranmış olabilirim ama kız kardeşimi... tahammül edemediğim bir adamla düşünmek bile istemediğim şeyler yaparken yakaladım," diye tükürüyor, yüzü öfke dolu, gözleri alev alev yanıyor.

Bar taburesinden atlayarak başımı sallıyorum ve onu durduruyorum. "Oliver, seni seviyorum. Sen benim ağabeyimsin. Ama dur. Ciddiyim. Seninle kavga etmek istemiyorum ama ben bir yetişkinim ve kendi seçimlerimi, kendi kararlarımı ve kendi fikirlerimi yapacağım. Davis'le aranızda sorunlar olduğunu anlıyorum. Ama bu arasında. Eğer onunla görüşmeyi bırakmaya karar verirsem.

istediğim olacaktı, seninle bir ilgisi olduğu için değil. Anladın mı?"

Kardeşimin hayatında ilk kez nutku tutuldu ve bunu içimden attığım için kendimi çok ama çok daha iyi hissediyorum.

Büyürken hep yakındık. Oliver benden sadece bir yaş büyüktü ve ben her zaman onun küçük gölgesiydim. O nereye giderse ben de oraya giderdim ve insanlar siyah saçlarımız ve yeşil gözlerimiz yüzünden bizi ikiz sanırlardı. Ailelerimiz her zaman babamın işleriyle meşguldü ve o her zaman benimle ilgilenen ağabeyim oldu.

Ancak onu ne kadar sevsem ve her zaman ne kadar yakın olsak da, bu ona hayatımı dikte etme veya değer verdiğim kişilere karşı bir pislik olma hakkını vermez.

Davis bu kategoriye giriyor mu?

Yanımdan geçip meyve kâsesinden bir muz alıyorum ve geniş bir gülümseme sunuyorum. "Güzel konuşmaydı. Gitmeliyim, derse geç kalacağım."

Yanıtını bekleme zahmetine bile girmedim çünkü benimle kavga etmeye çalışacak olsa bile bunun bir önemi olmayacaktı. Tam olarak söylenmesi gerekeni söyledim. Aslında muhtemelen çok daha önce söylemem gereken şeyleri. Bir cetvel çıkarıp tam bir psikopat gibi eteğimi ölçtüğü zamanki gibi.

Bu sabah Davis'e özür dileme umuduyla mesaj attım ve müzik teorisi dersimden sonra konuşmak için benimle avluda buluşmayı kabul etti. Kapıdan çıktığımda onu güzel sanatlar binasının dışında bir bankta otururken buldum.

Solmuş bir kot pantolon, kırmızı bir OU tişörtü ve ne kadar sevdiğimi çabucak fark ettiğim o geriye dönük beyzbol şapkasıyla kesinlikle çok lezzetli görünüyor.

Onu şapkasız görmeyi ve parmaklarımı saçlarında gezdirmeyi seviyorum, özellikle de kalçalarımın arasındayken, ama şapkalı halini de en az onun kadar seviyorum. Saçlarının uçları şapkanın altından kıvrılıyor ve yukarı baktığında, beni gördüğüne sevinmiş gibi gamzeli bir gülümseme yüzünü kaplıyor.

"Merhaba," diye nefes alıyorum bankın üzerine çöküp sırt çantamı yanıma koyarken, yüzümü ona dönüyorum.

Ona bu kadar yakın olmak, onun taze, odunsu kokusuyla çevrili olmak, şimdiden duyularımı harekete geçirdi. En son ne zaman birlikte olduğumuzu ve bunun tekrar olmasını ne kadar istediğimi düşünmemek imkansız.

Ve tekrar. Ve tekrar.

"Günün nasıl geçti?" diye soruyor.

Başımı sallayarak gülüyorum ve bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum. "Yorgunum ve bu sabah kahvaltıda kardeşime siktir olup gitmesini ve hayatımı kontrol etmeye çalışmayı bırakmasını söyledim. Ama biliyorsun, bunun dışında her şey harikaydı. Benimle burada buluşman için sana mesaj attım çünkü davranışları için özür dilemek istedim. Gerçekten çok utanç vericiydi."

"Onun için özür dilemene gerek yok, Zara. Aramızdaki şeyler... gergin ama bunun seninle bir ilgisi yok" diyor.

Başımı salladım. "Evet, ama olayın gidişatı hoşuma gitmedi ve seninle konuşmak istediğim konu da buydu. Kardeşim benim adıma karar veremez." Dudaklarımı birbirine dolayarak duraklıyorum. "Ve doğruyu söylemek gerekirse? Seninle takılmak gerçekten eğlenceliydi ve eğer görüşmeye devam etmek istiyorsan, ben varım. İkinizin arasındaki bu şey ikinizin arasında, bizim aramızda değil."

Kaşlarını kaldırıp daha da yaklaşırken dudağı eğiliyor. "Aşağıdayım. Evet, varım."

"Ve dediğimiz gibi, bunu sıradan tutuyoruz. Bağlanmak yok.

Eğlenceli." "Eğlenceyi severim," diye arsızca nefes alıyor.

Gülerek parmaklarımı deri mini eteğimin kenarında gezdiriyorum, sonra bakışlarımı tekrar onunkilere çeviriyorum. "Ama bunu gizli tutmamız gerektiğini düşünüyorum. Her ne kadar aranızdaki tüm bu şeylerin dışında kalsam da, o benim kardeşim ve bazen ne kadar aptal olsa da onu seviyorum ve işleri daha da kötüleştirmek istemiyorum. Sezon başladığında muhtemelen daha da zorlaşacak. Bu yüzden, hala birlikte takıldığımızı bilmemesinin daha kolay olacağını düşündüm."

Davis başını sallar, bal rengi sıcak gözleri yumuşar. "Anladım. Artık senin evinde eğlenmek yok. Her zaman benim daireme gelebilirsin. O kadar temiz değil ve kesinlikle o kadar güzel kokmuyor, çünkü bir grup terli pislikle birlikte yaşıyorum, ama herhangi bir pencereden gizlice kaçma konusunda endişelenmene gerek yok."

"Tanrım, bunun peşini asla bırakmayacaksın, değil mi?"

"Hayır." Sırıtarak elime uzanıyor ve parmaklarını geçiriyor. Başparmağı parmaklarımdaki dövmelemin üzerinde geziniyor, tanıştığımız gecedan beri bunu yapmayı çok seviyor gibi görünüyor. "Derse gitmem gerekiyor ve hemen ardından bir atış seansım var, ama daha sonra gelir misin? Açıkçası yemek yapamam ama Jack's sipariş edebilirim. Belki Netflix falan izleriz."

"Tanrım, Loverboy, az önce beni Netflix'le rahatlatmaya mı çalıştın?"

Göğsünden bir kahkaha yükseliyor. "Tanrım, sen tam bir veletsin." Bir süre geçtikten sonra eğilip dudaklarını dudaklarımda gezdiriyor ve içine çekiyor. "Neden bu kadar çok sevdiğimi söyler misin?"

"Çünkü belayı seviyorsun."

"Mhmm," diye mırıldanıyor. "Görünüşe göre buna karşı bir şeyim var. Sanırım hala bir velet olup olmayacağını görmek için sana ne yapacağımı söyledim. Bu gece görüşürüz. Rujunu sür, Trouble."

Kahretsin.

Dudaklarıma sıcak, kalıcı bir öpücük kondurup ayağa kalkarken kalçalarımı birbirine kenetliyorum. Sırt çantasını kaldırımdan alıyor, bana göz kırpmıyor, sonra kalbimin hızla çarpmasına ve beklentimin vücudumda dalgalanmasına neden olarak uzaklaşıyor.

DAVIS'İN DAİRESİ kardeşlik sırasının hemen dışında, kampüsün orijinal bir binasında. Açıkçası, daha eski, ancak yeni inşaat yerlerinin çoğunun sahip olmadığı belirli bir çekiciliği var.

Sevimli, şirin ve bir grup üniversite sporcusunun yaşamasını bekleyeceğiniz bir yer değil ama her şeyin ne kadar temiz ve düzenli olduğu beni çok şaşırttı.

"Senin evini seviyorum," diye takılıyorum, benim evimde geçirdiğimiz geceye dair sözlerini tekrarlayarak.

Cevap vermeyince, dikkatimi onun durduğu yere çekiyorum, kapı çerçevesine yaslanmış, bakışları telaşsız bir incelemeyle vücudumda aç bir şekilde geziniyor.

"Lanet olsun, Trouble, buraya bu kıyafetle gelemezsin," diye mırıldanıyor, aramızdaki mesafeyi birkaç adımda geçerek. "Oda arkadaşlarımla kavgaya etmek zorunda kalmak istemiyorum."

Gülüyorum ve gözlerimi devirerek başımı sallıyorum.

Üzerimde özel bir şey yok, sadece kesene kadar bol kot pantolon olarak kullanılan eski bir şort ve eski bir çift Nike ile siyah bir babydoll bluz var.

Kesinlikle tanıştığımız geceki kadar seksi değil, ama sanırım o da beni giyinik seviyor.

"Kavga yok."

Omzunu eğerek sırtıyor. "Söz vermiyorum." Bir kolunu belime dolayarak beni kendine çekiyor ve sarılıyor.

Olması gerekenden çok daha samimi hissettiren uzun süreli bir kucaklaşma.

Boğazımı temizleyip geri çekiliyorum. "Peki, bu oda arkadaşları nerede?" "Sanırım bir partide? Kim bilir, açıkçası."

"Bu gece canın parti yapmak istemedi mi? Partiler... eğlencelidir."

Bir omuz silkme daha. "Hafta içi geceleri dışarı çıkmamaya çalışıyorum çünkü programım her zaman çok yoğun ve hepsini bir arada yürütmek zor oluyor. Ayrıca... geçen yıl başım biraz belaya girdi. Çok fazla içiyordum, insanlar sosyal medyada fotoğraf paylaşıyordu. Koçum canıma okudu, bu yüzden bu yıl düzgün kalmaya çalışıyorum."

Şimdi, bunu görebiliyorum. Davis bir odaya girdiğinde dikkatleri üzerine çeken bir adam gibi görünüyor. O bir partinin hayatı. Çekici, bulaşıcı bir adam. Ve neden playboy ününe sahip olduğunu kesinlikle anlayabiliyorum.

"Ah, ama belli ki bela sizi buluyor."

Gülüyor, bir elini çenesinde gezdiriyor ve başını sallıyor. "Belli ki bu yüzden buradasın. Ama bilirsin işte." Bir adım daha yaklaşıyor, bir avucunu kalçamın üzerinde gezdiriyor ve beni kendine çekiyor. "Bence sen buna degecek türden bir belasın." "Bunu duyduğuma sevindim, Aşık Çocuk."

Parmak uçlarımda yükseliyorum ve ona hızlı bir geri adım atmadan önce öptü ve her şeyi içine çekerek dairesinde dolaştı.

Temiz ve oldukça basit, ama aynı zamanda, üniversite konutları için oldukça yaygın olan bir parti yeri değil, bir ev gibi hissediyor.

"Bu akşam dışarıdan yemek sipariş edecektim ama aklıma daha iyi bir fikir geldi. Onun yerine bir yere gitmek ister misin?"

"Elbette."

Bir saat sonra, en sevdiğim kahvaltı lokantasının otoparkında onun bagaj kapağında oturmuş, her şeyden ve hiçbir şeyden bahsediyorduk ve bu... güzeldi.

Bir kızın kalbine giden pek çok yol vardır, ama *özellikle* benimkine?

İyi bir müzik zevki, yeni bir dövme ya da bu durumda, ekstra kremalı çift çikolatalı krep.

Ve her nasılsa, en sevdiğim krepler, onları Davis Guidry ile paylaştığımda doğal olarak daha iyi oluyor.

Meğer en sevdiğim çikolatalı güzellik, yanında bir de o olunca daha da güzel oluyormuş. Burbon gözlü, yontulmuş çeneli ve gamzeli sırtışlı adam hiç de düşündüğüm gibi biri değilmiş. Sadece aptalca yakışıklı değil; komik, çekici ve şaşırtıcı derecede tatlı.

Ölümcül bir kombinasyon.

Başını arkaya atıp sevimsiz şakalarımın birine güldüğünde omuzlarımız birbirine değiyor, lezzetli, derin, hırıltılı bir ses midemi altüst ediyor ve aynı anda göbeğimi sıkıyor.

"Biliyor musun, tüm o krepleri mideye indirişini izlemek muhtemelen hayatımda gördüğüm en ateşli şeydi."

Dürüst olmak gerekirse, beni götürmesini beklediğim son yer burasıydı, ama hoş bir sürpriz oldu. Akşam yemeği için krepten daha iyi bir şey yoktur ve son bir saati gülerек ve birbirimizi tanıyarak geçirdik... paylaşıyor gibi göründüğümüz çılgın cinsel kimyanın dışında.

Ve aslında ne kadar çok ortak yönümüz olduğunu fark ediyorum. İkimiz de çöp reality TV'yi, 90'ların alternatiflerini ve uyumayı seviyoruz.

"Ne diyebilirim ki? Sağlıklı bir iştahım var."

Başını sallayarak gülüyor. "Konu yemek yemek olduğunda çoğu kız erkeklerin yanında garip davranıyor, en azından benim deneyimim bu yönde. Bana göre yemek yiyen bir kızdan daha seksi bir şey yoktur. Çizburger, krep, her neyse. Her zaman tavuk ve salatadan başka bir şey yemem."

"Hayır, üzgünüm. Ben değilim." Başımı sallıyorum. "Acıktıysam yemeği asla es geçmem. Ve kesinlikle Magnolia'nın çikolatalı kreplerinden yemem. Ama o kadar şurupla yemene şaşırdım doğrusu. Kardeşim yediği her şey konusunda çok tuhaftır. Beyzbol yüzünden sanırım?"

Davis başını sallıyor. "Evet. Benim için doksan on. Zamanın yüzde doksanında temiz besleniyorum. Proteinimi yiyorum, şeker ve karbonhidrat alımına dikkat ediyorum. Takım diyetisyeninin planına uyuyorum. Ama bir de yüzde onluk kısım var ki orada kendimi şımartıyorum ve canımın çektiği bir şeyi yememe izin veriyorum. Antrenmanlarıma devam ettiğimden ve yüzde yüz temiz beslenmediğim günleri bile atlamadığımdan emin oluyorum." Tişörtünün eteklerine uzanıyor ve kaldırarak karın kaslarını ortaya çıkarıyor ve omuz silkiyor. "Sanırım işe yarıyor."

Gülüyorum. "Evet, öyle diyebilirim."

Belli ki vücudunun bu şekilde görünmesini sağlamakla ilgili bir sorunu yok. Kelimenin tam anlamıyla nasıl telaffuz edeceğimi bile bilmediğim yerlerde kasları var ve onları her gördüğümde beynim birkaç saniyeliğine bulanıyor.

Davis Guidry, kadın bakışının timsalidir. "Bana öyle bakmayı kes bebeğim." Whoops. "Ne gibi?"

Masum numarası yaparak soruyorum.

Dudakları tembel bir sırıtışla kıvrılıyor. "Sanki bu otoparkta yatak odanızın tekrarlanması istemişsiniz gibi."

Kamyonunun bagaj kapağında saatlerce konuşuyormuşuz gibi geliyor ve esnemeye başlayıp gözlerim ağırlaşana kadar ne kadar zaman geçtiğinin farkına bile varmıyorum.

Davis bunu fark eder ve saatine bakar, gözleri büyür. "Kahretsin, iki saattir buradayız."

"Sanırım konuşurken kaybolduk. Seninle konuşmak çok kolay Aşık Çocuk ve dürüst olmak gerekirse, ne kadar çok ortak noktamız olduğuna şaşırdığımı itiraf etmeliyim."

"Birbirimizi becermeyi ne kadar çok sevdiğimizin dışında mı demek istiyorsun?" diye soruyor, sesi kısık ve hırıltılı. "Çünkü bence bu birlikte gerçekten iyi olduğumuz bir şey."

Gözlerimi deviriyorum, omzunu omzumla dürtüyorum. "Cidden, sanırım olacağını düşünmemiştim"-elimle aramızda bir işaret yapıyorum

-"Birbirimizle konuşmamız gerekirdi ya da sanırım..."

"Arkadaş olmak mı?" diye araya giriyor, ben de başımı sallıyorum.

"Evet."

"Sana sevimli bir adam olduğumu söylemiştim, Trouble. Benimle arkadaş olmak istememen imkânsız." Ukala sırıtışı gamzelerini patlatıyor ve kalbim o takla atıp beni nefessiz bırakan şeyi yapıyor.

Ondan bu kadar etkilenmemeliydim, ama o haklı. Ondan hoşlanmamak imkânsız, özellikle de artık onun hakkında bir şeyler bildiğim için. Mesela annesinin en iyi arkadaşı olduğunu, her hafta FaceTime'dan konuştuğu küçük bir kardeşi olduğunu ve birlikte *The Big Bang Theory* izlediklerini. Ve sürekli müziğimi sorması, sanki bunlar onun için önemliymiş gibi. Bu şeyler onu, bittiğinde ayrılan bir ilişkiden daha fazlası yapıyor. Onu daha gerçek kılıyor.

"Mmm, bilmiyorum. Jüri hala bu konuda kararını vermedi." "Sadece zaman ver, bebeğim. Bu kaçınılmaz."

Ama... gerçek şu ki, ona zaman tanımama gerek yok çünkü onun ne kadar sevimli olduğunu zaten biliyorum ve beni en çok korkutan da bu.

chapter ten

Davis

"Otel"- Montell Fish

I Bu bokun sonunda olacağını biliyordum; sadece sakinleşmek ve bu boku bırakmak için zamanı umuyordum, ama belli ki bu dava.

Oliver dolabımın yanında durduğumu görür görmez yüzünde öfke ifadesiyle oraya doğru fırladı. Dolabı kapatırken eli dolabın ön tarafına çarpıyor ve parmaklarımı kıl payı kaçırıyor. "Ne yaptığını biliyorum Guidry ve seni şimdiden uyarıyorum... Kız kardeşimden uzak dur. Bu bir oyun değil. Zara yasak bölge."

Hemen cevap vermedim.

Hiçbir şey söylemiyorum çünkü bundan sonra ne söyleyeceğimi çok dikkatli seçiyorum.

Zara'dan *gerçekten* hoşlanıyorum ve Oliver'la bu saçmalığı yaşayarak bunu mahvetmek istemiyorum, ama öte yandan, o benim menajerim değil ve onun da değil ve aramızdaki bu saçmalıktan zaten yeterince çektim.

Kendini tehdit altında hisseden ben değilim; o.

"Sorunu olan sensin, ben değil," diye cevap veriyorum sonunda, temiz tişörtümü başımdan çekiştirerek. "Ben iyiyim."

Mizahsızca gülüyor. "Evet, eminim çok iyisindir. Onu bu işe karıştırma."

Bu, benimle olan sorunu yüzünden kız kardeşiyle görüştüğümü ima ettiği ikinci seferdi ve siktir et.

"Aramızdaki bu saçmalığın Zara ile hiçbir ilgisi yok. Sorunu olan sensin, ben değil. Gerçekten aklımın ucundan bile geçmiyorsun Andrews. Sana hiçbir şey borçlu değilim, o da değil. O kendi kararlarını verebilecek bir yetişkin, ama şunu bil ki onunla görüşüyorum çünkü ondan hoşlanıyorum, seninle bir ilgisi olduğu için değil."

"Oh, yani aramızdaki geçmiş bile bile kız kardeşimle yatmaya mı karar verdin?"

Gülüyorum. Bu onu daha da kızdırıyor gibi görünüyor. "Tarih mi? Aynı takımdayız dostum. Sahip olduğumuz tek geçmiş, benimle aynı başlangıç pozisyonu için aday olduğun ve Koç Baker'ın sadece birimizi seçeceği gerçeğinden dolayı kendini tehdit altında hissetmen. Pislik gibi davranıp bana sataşman seni daha ileriye götürmeyecek. Bu, harcadığımız zamana, ne kadar sıkı çalıştığımıza ve takım için bir değer olup olmadığımıza bağlı. Önemli olan budur."

Bunu o da en az benim kadar biliyor ve eğer bu konuşmayı yapmak istiyorsa, o zaman erkek gibi davranmalı ve buradaki gerçek meseleyi tartışmalı. Bunun Zara'yla hiçbir ilgisi yok. Bankta uzanıp telefonumu ve sırt çantamı aldıktan sonra dikkatimi tekrar ona veriyorum. "Yapacak işlerim var. Sonra görüşürüz."

Arkamı dönüyorum ve onu yumruklarını sıkmış, bu saçmalığı başlattığından daha da sinirli bir şekilde orada bırakıyorum çünkü bu konuşmayla işim bitti.

Zara'yı görmeyi bırakmamın tek yolu *onun* bu kararı vermesi.

İki haftadır Zara'yla gizlice, her zaman ve her yerde takılıyoruz.

Benim evim her zaman takım arkadaşlarımla dolu olduğu ve o da erkek kardeşiyle yaşadığı için bu pek kolay olmadı ama her fırsatta birlikte oluyoruz. Herkes gittiğinde evimde ya da ders aralarında sanat binasının arkasında buluşuyoruz. Ve ona ne kadar sahip olursam olayım, yine de ona doyamıyorum.

Asla yeterli değil.

Gözlerimi açtığım andan itibaren onu istiyorum ve çoğu zaman bunun nedeni rüyalarımın sızması, bilinçaltımda bile sürekli bir varlık göstermesi. O güzel kırmızı dudakları ve şımarık tavırları yüzünden onu tokatlamak mı yoksa becermek mi istediğime bir türlü karar veremiyorum.

İkisi de, hangi sırayla olursa
olsun. Bugünün gizli buluşma
noktası?

Zara'nın pratik yapmak için kiraladığı piyano stüdyosu.

Kesinlikle takılmamız gereken bir yer değil, ama itiraf etmeliyim ki yakalanma ihtimali biraz sıcak.

"Şşşt, bebeğim, sessiz olmalısın," diye mırıldanıyorum amına karşı, avucumla ağzını kapatmak için uzanıyorum, sesi bastırıyorum.

Elime karşı inliyor ama başını sallıyor, gözleri şehvetten çılgına dönmüş.

Kahretsin, keşke iniltileri bu duvarlarda lanet bir senfoni gibi yankılansaydı, sadece ikimizin yaratabileceği türden bir beste.

Etrafıma bakıyorum, üzerinden çıkardığım külotu buluyorum ve ağzına götürüyorum.

"Eğer sessiz olmazsan, o zaman gelemezsin, Bela." Danteli dolgun, ayrık dudaklarının üzerinde gezdirirken sesim alçalıyor. "Sadece iyi kızlar gelir."

Danteli yavaşça ağzına sokuyorum, ta ki amını örten ıslak dantel ağzına dolana kadar.

Yakalanabileceğimiz bir yerde buluşmayacağımızı söylemiştik ama bugün erken saatlerde bana bir fotoğrafıyla mesaj attı,

kısa deri eteğini giymiş, külotunu da amını görebilmem için yana doğru çekmişti ve... bunun nasıl bittiğini tahmin edebilirsiniz.

Onu piyanonun arkasına yatırmıştım, dilim amının derinliklerindeydi ve külotu da sessiz kalması için ağzına tıkaç olarak sokulmuştu.

Kahretsin, bu kız aklımı kaçırmama ve aptalca şeyler yapmama neden oluyor, okulda her an herhangi bir öğretim üyesinin geçebileceği bir odada amını yalamak gibi.

"İşte benim iyi kızım, parmaklarımı bu kadar iyi alıyor." Onu övmemden ne kadar hoşlandığını biliyorum, bu ikimizin de paylaştığı bir sapkınlık ve buna karşılık olarak amcığı parmaklarımın etrafında sıkılaşıyor.

Başparmağımı klitorisini daire içine almak için yukarı kaldırıyorum, parmaklarımın altındaki hassas çıkıntıyı çalmam için bir enstrümanmış gibi tıngırdatıyorum, altımda çırpınana kadar çimdikliyor ve yuvarlıyorum.

Sessiz olmamız gerektiği için onu istediğim gibi yiyip bitiremiyorum, bu yüzden yalamalarım acı verici bir şekilde yavaş ve işkence edici, ikimizin de çaresizlikten başını döndüren bir hızda. Kahretsin, içine girip onu doldurmak, döllerimin onun daracak küçük deliğinden akmasını izlemek istiyorum.

Parmakları saçlarıma doğru uçuyor, altımda parçalanırken telleri kabaca koparıyor, iç duvarları parmaklarımı sıkıyor ve dilimi kaplayan bir döl fişkırması gönderiyor.

Lanet olsun.

Orgazmın gücüyle tüm vücudunun titrediğini hissedebiliyorum ve şükürler olsun ki külotu ağzını tıkıyor, yoksa tüm New Orleans şehri kızımı yemekte ne kadar iyi olduğumu bilirdi.

O benim değil, ama bilmiyorum... belki de öyle olsaydı, bu kötü bir şey olmazdı.

Bu düşünce beni şaşırtıyor, ama onun içinde o kadar kaybolmuşum ki, bunun ne anlama geldiğini gerçekten analiz edecek zamanım bile yok.

"Sana bir sürprizim var," diye mırıldanıyorum, kalçalarının arasında dizlerimin üzerine çöküyorum ve elimin tersiyle dudaklarımdaki fazla döllerini siliyorum. "Dün gece bana bir şey denemek istediğini söylemiştin..."

Uzaklaşarak kotumun cebine uzanıyorum ve onun için aldığım küçük popo tıkaçını çıkarıp görmesi için kaldırıyorum. Dün gece FaceTime'dayken parmağımı götüne sokmamı ne kadar çok sevdiğini söyledi ve daha ileri gitmek isteyip istemediğini sorduğumda dudağını dişlerinin arasında yuvarladı ve bana şimdiye kadar gördüğüm en seksi baş hareketini yaptı.

Yemin ederim, onu domalmış, sikimi o mükemmel, kalp şeklindeki kıcına alırken hayal ederken neredeyse pantolonumun içine boşalıyordum.

Siktir. Ben.

Bu yüzden hemen en yakın Hustler'a gittim ve otuz dakikamı onun için mükemmel bir tıkaç seçmeye harcadım, onu gevşetmek için, böylece sonunda benim horozumu alabilir. Tıkaç küçük ve siyahtı, tabanında çok sevdiğim rujuyla neredeyse aynı kırmızı tonunda bir mücevher vardı. Gördüğümde onun için mükemmel olduğunu anladım. Ve içinde görmek için sabırsızlanıyordum.

Parmaklarımın arasında çevirdiğimi görünce gözleri hafifçe açılıyor ve dudağım kıvrılıyor.

Şaşırmış görünüyor, ama gözlerinde yanan heyecan pırıltısını görebiliyorum.

"Ne dersin, oynayalım mı, Trouble?"

Gırtlığının sallanışını izliyorum, vahşi, ateşli bakışları benden tıkaca kayarken sert bir yutkunuş ve sonra başını sallıyor. Boştaki elimle külotu yavaşça ağzından çekiyorum. "Rıza her şeydir bebeğim. Senin söylediğini duymam gerek."

"Evet," diye başını sallayarak nefes nefese mırıldanıyor.

"Bana bu tıkaç kıcında istediğini söyle," diye fısıldıyorum, dudaklarına götürüp alt dudağında gezdiriyorum.

Parmakları bileğimin etrafında kıvrılıyor. "Bunu kullanmanı istiyorum." Sonra dudaklarını küçük tıkaçın etrafına sarıyor, onu ağzına alıyor ve bakışlarımı tutarken dilini etrafında döndürüyor.

Orospu çocuğu, sanırım bu kızıdan hoşlanıyorum.

Üzerime bir şehvet dalgası çökerken boğazım düğümleniyor. Bana ne yaptığını çok iyi biliyor.

Dudaklarını bir patlamayla fişten çekip kot pantolonuma uzanıyor, parmaklarını bel bandına geçiriyor ve sıcak küçük amcığı bana bastırıp arkasında ıslak bir nokta bırakana kadar beni daha da yaklaştırıyor.

"Peki, orada duracak mısın yoksa kıcımı mı sikeceksin Davis?"

Kotumun düğmesini açıyor, kumaş sarkana kadar fermuarı aşağı çekiyor. Aletim boxer'ıma yaslanıyor, kızgın, kırmızı kafası bel bandından görünüyor ve yarığımı kaplayan prekumu gördüğünde gözleri ateşle doluyor.

Elimi boynunun arkasına kaydırıyorum ve dudaklarımı dudaklarına çarpıyorum, dilimi ağzına sokuyorum ve dudaklarındaki tüm şımarıklığı öpüyorum, dilimde kendini tatmasına izin veriyorum.

O bir , ama lanet olsun, o *benim* veledim.

"Seni tam da müzik yaptığın yerde becereceğim, Zara. Bundan sonra buraya her geldiğinde, sikimin üzerine nasıl boşaldığını düşünmeni istiyorum. Aynı anda hem küçük dar kıcını hem de amını nasıl doldurduğumu."

Kalçalarını daha geniş açtım, parlayan amını ortaya çıkardım. Güzel ve pembe, dudaklarımdan o kadar şişmiş ki sikimi ağlatıyor. İki parmağımı içine sokuyorum, ıslaklığını uçlarında toplayıp göt deliğine getiriyorum, tıkaç için hazırlık olarak sıkı halkayı kaplıyorum. Parmağımı kıcına sokarken başparmağım klitorisini daire içine alıyor. Sadece ucunu.

Nefesi kesiliyor ve sonra yüksek sesle inliyor. Ses duvarlarda yankılanıyor ve ben külotu kaptığım gibi tekrar ağzına sokuyorum.

"Sessiz ol, Bela, yoksa seni boş ve gelmek için çaresiz bırakırım. Uslu kızım ol."

Yüzünden aç, karanlık bir ifade geçiyor ve sırtıyorum, parmağımı daha da içeri itiyorum, klitorisine masaj yaparken boğumuna kadar gömüyorum.

Rahatlamaya başladığında, bir parmak daha ekliyorum ve aynı anda ikisiyle birden sikiyorum. Sırtını eğerken kalçaları yuvarlanıyor, klitorisini başparmağıma bastırıyor ve parmaklarını kıcının derinliklerine giriyor. Kaslarının gevşediğini hissedene kadar şişmiş tomurcuğu yumuşak daireler çizerek yavaşça ovuyorum.

Amcığına tükürüyorum, ıslaklığın aşağıya, klitorisini kaplamasını ve parmaklarımdan kıcının içine gömüldüğü yere kadar damlamasını izliyorum. Onları geri çekerek, ıslaklığı deliğinin etrafına yayıyorum, sonra parmaklarımı dışarı çekmeden ve bu sefer tıkaçla değiştirmeden önce parmaklarımı derine, sonuna kadar itiyorum.

Klitorisini sürekli okşarken, ucu içeri kayana kadar tıkaç yavaşça sıkı direnç halkasından geçiriyorum.

Parmaklarımdan biraz daha büyük, ama lanet olsun, çok iyi alıyor.

"İşte böyle bebeğim, rahatla," diye nefes alıyorum, klitorisini ağzıma almak için eğilip dudaklarımdan arasında yuvarlıyorum.

Ağzı doluyken bile haykırıyor, piyanonun üzerine düşüyor ve hafifçe sarsıyor. Çok duyarlı ve sadece benim için erimesi inanılmaz.

Dilimin birkaç fiskesi ve biraz daha durgun bir baskı ile tıkaç dibine kadar gömölüyor ve Zara başka bir orgazmın eşiğinde aramızda kıvranıyor.

Parmaklarımı sıırsıklam amcığının içinden geçiriyorum, sikimi tutmadan önce parmaklarımı ve avucumu kaplıyorum. Yumruğumu pompalamadan ve sikmeden önce kabaca sıkarak tabanını kavriyorum.

Ne kadar sert olduğuma bakılırsa, şu anda sadece önümde açılmış kaygan amına ve kış yanaklarının arasından çıkan kırmızı mücevhere bakarak patlayabilirim.

Sikimin kalın başını girişine bastırıp ucunu klitorisine birkaç kez sürttükten sonra yavaşça içeri iterken kalçası yanımda kasılıyor.

"Çok iyi gidiyorsun bebeğim. Benim uslu kızım olup parmaklarıma yaptığın gibi sikime de boşalacak mısın?"

Ben onu sonuna kadar içine sokarken, sikim amına gömölürken ve tıkaç kışını gererken defalarca başını sallıyor.

Duvarları beni sıkıştırıp açgözlü amının derinliklerine çekerken sikime baskı yaptığını hissedebiliyorum. Klitorisi leğen kemiğimdeki kısa saçlara sürtünüyor ve parmakları karnıma doğru uçuyor, kıvranırken kasları kazıyor.

Hiçbir şey onun kadar mükemmel hissettirmeyecek ve bu kız söz konusu olduğunda biraz daha fazla sikilmiş olabileceğimi fark ediyorum. İçinde durarak, her iki deliğinin de benimle dolu olduğu yeni hissine alışması için ona bir saniye veriyorum. Boşalmamak için burnumdan nefes alıyorum çünkü benden önce onun tekrar boşalmasına ihtiyacım var. Vücudumdaki her şey gergin, kontrol için savaşıırken tüm kaslarım kıvrılıyor.

Eğer bir cennet varsa, tam burada, Zara'nın içine gömölüdür.

"İyi misin?" Törpüledim.

Başını sallayıp bir bacağını kışımın arkasına geçirerek beni daha da içine çektiğinde sırtıyorum.

Benim çılgın, pis kızım.

Başımı eğip tişörtünü yukarı iterek sütyeninin kabını aşağı çekiyorum, meme ucunu ağzıma alıp nazikçe ısıyorum, dişlerimi hassas tepede kullanıyorum.

Kendi iniltimi ısırarak yavaşça hareket etmeye başlıyorum, beni sularıyla ıslatırken ve ağzındaki külotun etrafında inlerken horozumu ondan çıkarıp tekrar içeri sokuyorum.

Keşke daha özel bir yerde da acele etmeseydim, bunu sürdürebilseydim, onu tekrar tekrar orgazmın eşiğine getirebilseydim, ulaşamayacağı bir yerde tutabilseydim, altımda gevşeyip kemiksiz kalana kadar onu kenara çekebilseydim. Ama stüdyo süresinin dolmasına çok az kalmıştı, bu yüzden hızlı olmalıydı.

Ben de açlığımıza yenik düşüp onu o kadar sert sikiyorum ki piyanonun tuşları titriyor ve odada yankılanan bir kakofoni yaratıyor. İticilerim yavaş ve derin, kalçalarımın her çırpınısında içinde dibe vuruyor. Ter alnımdan göğsüne damlıyor ve ben eğilip dilimi teninde gezdiriyor, yalıyor ve meme uçlarını ısıyorum. Kalçalarımın her itişinde, tıkcacın iç duvarlarına baskı yaptığını hissediyorum. "Açgözlü küçük amcığına bak, kışın sikimi alırken O tıkcacın etrafında uzanıyor, onu emiyor. Benim pis kızım," diye inliyorum.

Başparmağımı tekrar klitorisine götürüp hızlı hızlı daireler çizerek ovuşturduğumda, orgazm olmasına ramak kala sikimin etrafında sıkılaştığını hissediyorum. Ve bunun uzun sürmesini dilememe rağmen, kalçalarımı çarpıyorum, onu unutulmaya doğru takip ederken horozumu onun derinliklerine dikiyorum.

Kalçaları benimkiyle buluşmak için yuvarlanırken parmakları sırtımı kazıyor, onu spermimle doldururken horozumu daha da derine itiyor.

"Siktir," diye homurdanıyorum, amcığı her damla spermi sıkarken alnımı karnına düşürüyorum. İticilerim yavaşlıyor, ama kalbimin düzensiz atışı hızlanıyor gibi görünüyor.

İkimiz de nefesimizi tutmaya çalışırken parmaklarının saçlarıma dolandığını, tellerin arasından tembelce sürüklendiğini hissediyorum. Başımı kaldırıp ona bakıyorum. Yanakları kızarmış, dudakları benimkiler yüzünden şişmiş ve hiç bu kadar muhteşem görünmemişti.

"Beni öldürmeye çalışıyorsun, Trouble," diye yavaşça içinden çıkıyorum.

Döllerim onun parlayan amcığından damlıyor, ama parmaklarımda toplayıp tekrar içine itiyorum, parmaklarımın etrafında nasıl sıkılaştığını kaçırmıyorum.

Elimi kurtarıyorum ve külotuna uzanıyorum, ağzından çekip çıkarıyorum ve yerine parmaklarımı koyuyorum. Onları ağızla emiyor, ikimizin de döllerini parmaklarından temizliyor.

Sikim seğiriyor ve yemin ederim onu döllerimle doldurmamış olsaydım yine sertleşirdim.

"İyi misin?"

"Evet," diyor küçük bir gülümsemeye. "Ateşli seks ve iki orgazm için teşekkürler."

Kaşlarını kaldırıyorum. "Üç mü demek istiyorsun?"

"Kim sayıyor?" diye küstahça karşılık veriyor.

"*Velet.*"

"Ama... fiş ne olacak?" derken sırtışı arsızca. Hm.

"Bunu sınıfta takabilirsin. Böylece az önce seni kimin sikip attığını unutmazsın. Peki ya bunlar?" Külotunu kaldırarak söyledim. "Sanırım bunlar bende kalacak. Kışında tıkaçım ve amından damlayan dölleriyle sınıfta oturabilirsin."

Gözleri ateşle parlıyor. "Hayatta olmaz."

Kıkırdıyorum. "Unutma Trouble, sadece iyi kızlar boşalır. Bir dahaki sefere *sikimi* kışında istiyorsan iyi bir kız olmak isteyebilirsin."

Küçük bir gülümseme yastık gibi dudaklarının köşesini yukarı kaldırırken gözlerini deviriyor ama şaşırtıcı olmayan bir şekilde, her zaman söyleyecek bir şeyi olan kız... tamamen sessiz.

Sessiz olduğu için bu anı onu öpmek için kullanıyorum ve ona iyi bir kız olmanın neden çok daha eğlenceli olduğunu hatırlatıyorum.

chapter eleven

Zara

"Goosebumps"- HVME

A Başka bir gece, Kappa evinde başka bir parti. Yine de bir Cumartesi gecesi olmak için en sevdiğim yer değil ama Harper beni ve Lily'yi buraya sürükledi. Bu gece.

Ama bu gece Oliver ve Davis de katılıyor, bu da son birkaç haftadır kardeşimin arkasından iş çevirip hayatımın en iyi seksini yapmıyormuşuz gibi davranmam gerektiği anlamına geliyor.

Davis'in bol, solmuş kot pantolonu, geniş göğsüne gerilmiş siyah beyzbol tişörtü ve arkaya dönük şapkasıyla oturma odasının karşısında dururken ne kadar seksi görüldüğünü görmek tam bir işkence.

2000'lerin Heath Ledger'ını canlandırıyor ve ağzım *sulanıyor*.

Solo fincanı dudaklarıma götürüp küçük bir yudum alıyorum, kenarından Davis'e bakıyorum ve bakışlarımı onun vücudunda gezdiriyorum.

Tanrım, onun için o kadar azmış durumdayım ki bu çok saçma. Kaç kez birlikte olursak olalım ve vücuduma lezzetli, kirli şeyler yaparsa yapsın, yine de daha fazlasını istiyorum.

"Seni kırmak istemezdim bebeğim ama ikiniz *çok* barizsiniz," diye fısıldıyor Harper yanımdan sırtarak. "Sanırım odanın diğer ucundan birbirinize sersem sersem baktığınızı görmeyen tek kişi Oliver."

Bakışlarım en iyi arkadaşşıma kayıyor. "Doğru değil. Ben sadece... manzaraya hayranlıkla bakıyorum."

"Üzgünüm Zar, ama o adam sana sanki büyük kötü kurtmuş ve sen de onun bir sonraki yemeğiymişsin gibi bakıyor," diye ekliyor Lily diğer tarafımdan, Harper'a hak vererek.

Davis'e doğru dönüyorum ve onu doğrudan bana bakarken buluyorum, gözleri vücudumda gezinirken karanlık ve aç, yastık gibi dudaklarına tembel bir sırtıma yerleşmiş. Yavaşça süzerken tenim uğulduyor, elbisemin kalçalarımın üzerinde durduğu yerde bakışlarını durduruyor ve dilini çıkarıp dudağını yalarken belli belirsiz başını sallıyor.

Bu elbiseyi bu gece burada olacağını bilerek, sırf onu kızdırmak için giymiş olabilirim. Ve böylece sonunda beni ele geçirdiğinde, onun en sevdiğim, akli başında olmayan, kesinlikle pis versiyonu olacak.

Güzel.

Birbirimizle göz göze geliyoruz ama kardeşim bu küçük bilgiyi fark etmediği sürece sorun yok.

"Onu gördünüz mü? Burada kontrol bende değil ki. Vajinamın kendi akli var ve istediği tek şey o," diye omuz silkerek cevap veriyorum ve içkimden bir yudum daha alıyorum. Bu daha ilk içkim ama alkol şimdiden kol ve bacaklarımı gevşek ve ağır hissettiriyor ve şimdi dans etmek istiyorum. "Gel benimle dans et."

İçkilerimizi tazeleyip dans pistine gidiyoruz ve kendimi kızlarımla vakit geçirmeye ve Davis'i aramamaya zorluyorum.

Kappa'nın bedava ve ucuz içki dışında iyi olduğu bir şey varsa o da çalma listeleridir. Bazı yerler kötü şeyler çalıyor, ama onlarda her zaman iyi şeyler var.

Hoparlörlerden "Cruel Summer" çalıyor ve birlikte dans ediyoruz, aşağı yukarı zıplıyoruz, ritme göre sallanıyoruz, Harper en iyi ihtimalle berbat olan bazı saçma dans hareketleri kıkırdıyoruz.

Bunlar benim en sevdiğim geceler. Hep birlikte olduğumuz, güldüğümüz, hayatımızın en güzel zamanlarını geçirdiğimiz geceler. Mezun olup gerçek dünyaya adım attığımızda geriye dönüp bakacağım geceler.

Kollarımı havaya kaldırarak kalçalarımı ritme göre sallıyorum, kendimi müziğin içinde kaybederken gözlerim kapanıyor.

Birden arkamda bir bedenın sıcaklığını ve kulağımın dibinde yabancı bir ses hissediyorum. "Kahretsin bebeğim, o elbisenin içinde çok seksi görünüyorsun." Bir kol belime dolanıyor, beni geriye doğru çekiyor ve arkama baktığımda tanımadığım uzun boylu, sarışın bir adam görüyorum.

"İlgilenmiyorum dostum, üzgünüm," diyerek kolunu belimden uzaklaştırıyor. Ama aptal yabancı beni geri çekiyor, kolunu tekrar belime doluyor ve beni sıkıca kendisine doğru tutuyor.

"Sakın bana dokunma."

Üzerindeki iğrenç alkol kokusunu alabiliyorum ve elleri olan bir pislik olmasaydı bile, sadece koku bile onun yakınında olmak istememem için yeterli olurdu.

Erkekler böyle pislik olabiliyor.

Tam ona defolup gitmesini söylemek için arkamı dönüyordum ki aniden ortadan kayboldu, bayat bira ve ucuz içki kokusu aramızdaki havaya sinmişti. Dönüyorum ve Davis'in orada durduğunu görüyorum, çenesi o kadar sıkılmış ki kırılacakmış gibi görünüyor.

İki eliyle aptal yabancıyı geriye doğru iterken gözleri karanlık ve öfke doludur; yabancı tökezler ve yere devrilir. "Ona dokunmamamı söyledi. Duyma problemin mi var yoksa sarhoş bir pislik mi?"

Vay canına. Lanet olsun.

Tanrım, şu anda nasıl daha da ateşli olabiliyor? Şiddet normalde beni etkilemez ama sahiplenici, öfkeli bir Davis kesinlikle etkiliyor.

Aramızda dururken göğsü kabarıyor, titreyen büyük bir avucuyla beni arkasına itiyor.

Yerdeki sarhoş aptal, Davis'ten uzaklaşmaya çalışırken teslim olmak için ellerini kaldırıyor, kalabalık gerçekleşmek üzere olan kavga için ayrılıyor. Bakışlarımı ondan ayırıp Oliver'ı bulmak için kalabalığı tarıyorum, neyse ki onu hiçbir yerde bulamıyorum.

"Hey, dostum, bir şey demek istemedim. Sadece onunla dans etmek istedim," diye kekeleyince Davis tehditkâr bir adım atar.

"Evet, bir kadın ona dokunma diyorsa, o zaman *dokunmazsın*. ona dokun, sik kafalı."

Durumun her geçen saniye tırmandığını hissedebiliyorum, etrafımızdaki havada hissedilir bir gerilim var, bu yüzden aralarına girip avuçlarımı Davis'in pazılarının pürüzsüz derisi boyunca kaydırıyorum. Ağır ağır nefes alırken bakışları bana yöneliyor. Dişlerini birbirine kenetlerken çenesindeki kasların dalgalanışını izliyorum, elleri iki yanında sıkıca yumruk olmuş.

"Hey. Hey. Bana bak," diyorum elimi çenesine götürüp başparmağımı çene çizgisi boyunca gezdirerek. "O buna değmez." Çenesi elimin altında kasılıyor ve tenini okşamaya devam ediyorum, dudaklarımı kulağına olabildiğince yaklaştırmak için parmak uçlarımda yükseliyorum. Dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı var; öfkesinin hâlâ üzerinden akıp gittiğini hissedebiliyorum ve ben mükemmel bir tanesine sahibim. "Keşke şu anda ne kadar ıslak olduğumu hissedebilseydin. Şu senin için çok ateşliyim, Davis Guidry."

Göğsünden kısık bir kıkırdama yükseliyor ve ben sırtarak geri çekilip ona bakıyorum. Sonunda öfkesinin kaybolmaya başladığını hissediyorum. Arkamdaki adama son bir ölümcül bakış fırlatıyor ama yüzünü tekrar bana çeviriyorum. "Bir yere gitsek ve sana sahiplenici tavrının beni ne kadar tahrik ettiğini göstersem nasıl olur?"

Gözleri parlıyor ve dudağı yukarı kıvrılıyor. "Benimle üçüncü katta buluş. Sağdaki son kapı."

Başımı sallayıp o yöne doğru dönüyorum ama eli elimi yakalıyor ve beni durduruyor. "En sevdiğim rujumu getir, Trouble."

Omuriliğimden aşağı bir ürperti akıyor ve sözleri üzerimde gezinirken meme uçlarım çakıllaşiyor.

Kirlenmemiş, *pis* Davis burada ve oynamaya hazır.

Kendime itaatkâr **demem**. Hem de hiç. Ben her zaman kaos, anarşi ve meydan okumayla büyüyen bir kız oldum. Bu benim kanımda var.

Ta ki Davis Guidry'e kadar.

Şu anda dizlerimin üzerindeyim, o bana bakarken ellerim onun kalçalarında duruyor. Kalçalarım birbirine sıkıca bastırılmışken, içimdeki sürekli sızıyı dindirmeye çalışırken, beklenti omurgamdan aşağı doğru yılan gibi kıvrılıyor.

"Aferin kızıma. Giymişsin," diye karanlık bir ses çıkarıyor, başparmağının sert ucu alt dudağımda geziniyor ve en sevdiği ruju sürüyor. YSL Le Rouge, benim imza rengim. Tanıştığımız gecedен beri *takıntılı* olduğu renk.

Övgüleriyle klitorisimdeki zonklama artıyor ve o anda bu adam için ne kadar itaatkâr olacağımı fark ediyorum, ne isterse istesin.

"Benim için dizlerinin üzerinde çok güzel görünüyorsun, Zara. Sikim şimdiden çok sertleşti," diye mırıldanıyor.

Parmaklarımı ereksiyonunun üzerinde gezdirdiğimde tıslıyor ve dişlerini sıkıyor, çenesindeki o sıkı kaslar hareketle birlikte çalışıyor. Az önceki kavgadan sonra adrenalinin hâlâ üzerinde dolaştığını hissedebiliyorum. Sanki küçük, yıpranmış bir kısıtlama ipine tutunuyormuş gibi kaslarında en ufak bir titreme var.

Kırılmasını, yüzeyin altında gizlenen adamın dışarı çıkmasını istiyorum. Sadece benim için ayrılmış bir parçasını.

Onun için o kadar ateşliyim ki sanki içten dışa doğru yanıyormuşum gibi hissediyorum. Avucunu boğazımın etrafında kıvrıp hafifçe sıkana kadar parmaklarını aşağı doğru takip ederken tenim alev alev yanıyor.

Buna karşılık, kotunun düğmesini açıp fermuarını yavaşça aşağı çekiyorum, için için yanan bakışlarını tutuyorum. Boğazımdaki tutuşu sıkılaşıp kadar ereksiyonunu külotunun ince kumaşından kavıyorum, parmaklarının baskısı kalbim hızlanmaya başlayana kadar yoğunlaşıyor.

"Sikimi çıkar, Zara."

Külotunu santim santim aşağı çekip zorlanan sikini serbest bıraktığımda karnımın alt kısmına sıcaklık doluyor. Kalın ve uzun, mükemmel bir alet. kıvamında bir çevresi var ve kalın damarları boylu boyunca uzanıyor.

Ağzım sulanıyor ve onu ağzıma almak için bir saniye daha bekleyemiyorum. Öne doğru eğilerek tabanın etrafında daire çiziyorum ve dudaklarımı başın üzerine kapatarak sadece ucunu emiyorum.

Olacakların .

Prekumunun tuzlu, misk kokulu tadı dilime doluyor ve onun etrafında inliyorum.

Parmaklarını saçlarıma geçirirken boğazının arkasından derin, gırtlaktan gelen bir sesle inliyor.

Gözlerimi kapatmaya cesaret edemiyorum çünkü bu adamın zevkten kendinden geçmesinden daha seksi bir şey yok.

Benden bir zevk.

Hayatımda hiç bu kadar güçlü hissetmemiştim.

Gözleri karanlık ve fırtınalı, ihtiyaçtan ağırlaşmış, dudakları onu ağzımın derinliklerine almamı izlerken ayrılmış.

Büyülenmiş.

Bu onun fantezisi, uzun uzun konuştuğumuz bir fantezi ve ben de bunu ona vermekten çok mutluyum.

Yaptığımız işle ilgili en sevdiğim şeylerden biri de bu. Ne istediğimiz, bizi tahrik eden ve şeyler konusunda açık ve dürüst olmamız. Onunla bir şeyleri keşfetmek çok eğlenceliydi.

Dilimi belirgin damar boyunca uçtan köke ve geriye doğru sürüklerken, sikinin başının bir patırtıyla ağzımdan kaymasına izin veriyorum. Boğazımı kavrayan eli sıkılaşıyor ve inliyor, "Lanet olsun, Zara. O güzel dudakların sikimin etrafında dönüp onu kırmızıya boyamasını ne kadar uzun zamandır istediğimi tahmin bile edemezsin."

Avucumu taşaklarına götürüyorum, avuçluyorum, yuvarlıyorum, hafifçe çekiştiriyorum, aynı zamanda onu ağzıma geri çekiyorum, boğazımın arkasına çarpana kadar derinlere alıyorum. Tıkanmama refleksine sahip olmadığım için onun etrafında boğuluyorum, bu sırada gözlerim sulanıyor.

Parmakları kabaca saçlarıma dolanıyor, beni sikinin üzerinde yukarı ve aşağı yönlendiriyor, kısa, dalgalı hareketlerle boğazımı sikerken kalçaları esniyor ve bu gece ne kadar kontrolsüz olduğunu gösteriyor.

Hayatımın en ateşli anıydı.

Ağzımı kullanıyor, beni en iyi şekilde kirli hissettiriyor ve ben doyamıyorum.

"Parmaklarını külotunun içine sok ve ben boğazından aşağı boşalırken klitorisini ovala" diye homurdanırken ağzımı sikinin üzerinde tutarak derinlemesine ittiğinde gözyaşları ve tükürük yüzümden aşağı akıyor.

Bu gece olduğum gibi itaatkâr bir kız gibi talimatları takip ediyorum, parmaklarımı külotumun bel bandının içine daldırıyorum, klitorisimi buluyorum şişmiş ve sadece aletini emmekten zonkluyor. Parmağımın ucu üzerine değdiğinde kalçalarım titriyor ve içimde dalgalanan zevkten bayılmamaya çalışarak parmağımın etrafında dönüyorum.

"Kahretsin, kendine bir bak, Zara. Dizlerinin üstünde, yüzünü siktiriyorsun. O kırmızı dudaklarını iyi bir kız gibi sikimin her tarafına sürüyorsun. Doyamıyorum."

Geri çekilirken derin, gırtlaktan gelen bir iniltiyle kalçalarını ileri doğru savuruyor, sikinin başı tekrar boğazımın arkasına çarpıyor.

Klitorisimi parmaklarımın arasına sıkıştırırken, içimden bir roket gibi fırlayan orgazmı tutamıyorum, dizlerimin üzerinde kalmaya ve yere kaymamaya çalışırken kalçalarım titriyor.

"Geliyorum bebeğim. Siktirkkkk, geliyorum," diye pantolonunu indiriyor Davis, kalçalarını derinlere sallarken başımın ve çenemi tutuyor. Patlayıp her damlasını boğazımdan aşağı boşaltırken ılık dölllerinin boğazımdan aşağı kaydığını hissediyorum.

Açgözlülükle yutuyorum, ağzımı sikerken boşalmanın ezici hissiyle inliyorum.

Tanrım, bu çok ateşliydi. O kadar ateşliydi ki, geldikten sonra bile... Hala daha fazlasını istiyorum.

Sikini ağzımdan çekip çıkarıyor, ağzımdan akan tükürük izlerini izliyor, gözleri kararıyor.

"Sen yaşayan en ateşli yaratıksın. Sikimi çok iyi aldın," diye övüyor, öne doğru eğilip dudaklarımı yakalıyor, yüzümün her yerinde gözyaşları ve bulaşmış ruj olduğunu umursamıyor. Eğer bir şey varsa, sanırım bu onu daha çok tahrik ediyor. "Sıra sende. Külotunu çıkar ve yatağa uzan. Amında boğulmak istiyorum, Zara."

chapter twelve

Davis

"Tekrar"- Noah Cyrus

I Partiye geri dönerken zorlukla yürüyebiliyorum çünkü sikimin başından içimdeki ruhu emdi.

Takım arkadaşlarımı aramak için kalabalığın içinde ilerleyen yeni doğmuş lanet bir tay gibiyim.

Yatak odasında buluştuktan sonra onu terk etmek istemedim ama Harper ve Lily ile makyajını tazelemek istediğini söyledi ve yüzünü siktiğimde o kırmızı ruju her tarafına bulaştırdığım için bu adil.

Kahretsin, bu gece o adamı kızın üzerinde gördüğümde neredeyse aklımı kaybediyordum.

Sadece ona *dokunduğu* için değil, ona kahrolası ellerini *üzerinden* çekmesini söyledikten *sonra*, izni olmadan ona dokunduğu için.

Sadece bir pislik bir kadına onun izni olmadan dokunur ve ben onu becermek istedim, çok kızgındım, sonuçların her birini becerdim.

Atış yapan elim ve potansiyel olarak takımdaki yerim bunun sonucuydu, bu yüzden bir parçam Zara'nın beyzbol kariyerimi o sık kafalı yüzünden mahvetmeden önce müdahale ettiği için minnettardı.

Ama yapardım. Onun için.

Bu gece ev tıklım tıklım ve herkes tarafından durdurulduğum için içecek almak için mutfağa gitmem sonsuza sürüyor. Ama aklım gerçekten orada değil. Zara'yla olanlardan ve bu gece olanlardan sonra değil.

Hiçbir zaman bir ilişki adamı olmadım, ama belki de bu değişmeye başlıyor gibi hissediyorum.

Kahretsin, bu gece az kalsın o pisliği öldürüyordum, sırf ona dokundu diye. Ve bunu sadece onun rızası olmadan yaptığı için değil.

Evet, bu tek başına onu dövmem için yeterli olurdu ama o anda *kimsenin* Zara'ya dokunmasını istemediğimi fark ettim.

Zara'nın bir başkasına dokunduğu ya da bir başkasının ona dokunduğu düşüncesi, kıskançlığın damarlarımda sağanak gibi akmasına yol açıyor.

Yaşayacağımı hiç düşünmediğim bir duygu çünkü dürüst olmak gerekirse, bir geceden daha fazlasını yaşamamı isteyecek birini bulacağımı hiç düşünmemiştim.

Ara sıra arkadaşlardan daha fazlası. Zara ile tanışana kadar.

Bu çok korkutucu çünkü bunun karşılıksız, menfaatsiz bir arkadaşlık olması gerekiyordu ama onunla tanıştığımдан beri başka bir kıza bakmadım bile. Bakmak da istemedim.

Belli ki bunun bir anlamı var. Biz sadece takılan arkadaşlardan daha fazlasıyız... Tam olarak ne istediğimi bilmiyorum, ama bildiğim şey bunun bitmesine hazır olmadığım. Bencil olmak ve bana izin verdiği sürece onu kendime saklamak istiyorum.

Masaların ısıtılmış bira pong turnuvasına dönüştürüldüğü kalabalık yemek salonuna girdiğimde takım arkadaşım Theo, "Çaylak, naber adamım," diye bağırıyor.

Ona doğru yürüyorum, el sıkışmadan önce bana uzattığı mavi Solo içki bardağını alıyorum. "N'aber?"

Ben bir yudum alıp votkanın yakıcılığını yutarken omuz silkiyor. "Aynı tas aynı hamam. Beyzbolun başlamasına hazırım. Bence bu yıl Alabama'ya karşı iyi bir şansımız var. O pisliklere katlanamıyorum."

Nick Saban sayesinde zamana karşı koyacak bir rekabet.

"Evet, ben de öyle düşünüyorum," diye cevap veriyorum ve dikkatimi futbol ve hokey takımlarından birkaç kişiyle birlikte birkaç takım arkadaşımın oynadığı bira pong masasına çekiyorum. Bir elimi kaldırıp hokey takımının infazcısı Bennett Breaux'ya el sallıyorum. Yollarımız birkaç kez kesişti ve adam gerçekten de tanıdığım en suratsız, en huysuz adam ama yine de aynı çevrelerde koşturduğumuz için birbirimize karşı samimiyiz.

"Son zamanlarda Grant'ten haber aldın mı?" Theo, yakın zamanda mezun olan ve Sea Dogs'ta oynayan en iyi arkadaşıma atıfta bulunarak soruyor.

Başımı salladım. "Evet, hafta boyunca mesajlaşıyoruz ve geçen gün bana FaceTimed attı."

Gerçek şu ki onu çok özliyorum. Onu kızdırmayı özliyorum çünkü çok tutucu ve onunla hiçbir şey hakkında konuşmamayı özliyorum. Üniversiteye gitmeden önce kimse sizi insanlarla yakınlaşacağınız ve sonra sizi terk edecekleri konusunda uyarmıyor.

Tamam, terk-mezun değil ama temelde aynı şey.

Bu yıl takımın fantezi futbol ligi için kimi seçeceğimizi konuşmaya başladık, o sırada biri arkamdan öyle sert vurdu ki neredeyse düşüyordum, yere kapaklanmadan önce son anda önümdeki duvara tutunabildim.

Alkol bardağımın kenarından, tişörtümün ve kot pantolonumun önünden sızıyor ve kıyafetlerimi tamamen ıslatıyor.

Ne oluyor lan?

Döndüğümde, Oliver Andrews'un arkamda durduğunu ve uğursuz bir sırtış takındığını görüyorum. Bu kadar yakın durduğumuz için fark ediyorum ki yeşil gözleri kız kardeşininkilerle aynı parlak zümrüt rengini andırıyor.

"Bu da ne, Andrews?" Boş fincanımı yakındaki bir masaya fırlatırken tükürüyorum. Artık giydiğim için hiçbir şey kalmadı.

"Uzak duramadın, değil mi?" Ayakkabılarının uçları benimkilerle buluşana kadar yaklaşıyor ve iki eliyle beni itiyor. Sırtım gürültülü bir gümbürtüyle duvara çarpıyor ve odanın içinde, hatta hoparlörlerden gelen müzik sesinin üzerinde bile duyuluyor.

Bu orospu çocuğu.

Hiç kavgaya girmezken bu gece neredeyse iki kavgaya giriyordum. 2 ve 0.

"Sana Zara'dan uzak durmanı söylemiştim. Devam edersen neler olacağı konusunda seni uyarmıştım ama umurunda bile olmadı. Yine de yaptın. Sana onun yasak bölge olduğunu söyledim ama sen kendine engel olamadın."

Sadece kafamı sallıyorum çünkü bu bokun şu anda gerçekleştiğine inanamıyorum. Daha önce birlikte yukarı çıktığımızı görmüş olmalı, çok dikkatli olduğumuzu düşünmemize rağmen... Ama iyi, eğer yapmak istediği buysa, o zaman gidelim.

"Ve sana kendi işine bakmanı söylediğimi hatırladığıma eminim. Onun adına karar veremezsin Oliver." Onu geri itiyorum, kışına vuracak kadar sert değil ama birkaç adım geriye sendelemesine neden olacak kadar sert. "Bunu şimdi yapmak istediğine emin misin? Tam burada mı?"

Yüzüne karanlık bir kararlılık gölgesi düşüyor ve başını sallayarak aramızdaki mesafeyi kapatıyor. "Kız kardeşime dokunduğun için seni mahvetmek istiyorum. Seni uyarmıştım ama umurunda bile olmadı. Sana bunun bir oyun olmadığını söylemiştim Guidry. O benim kız kardeşim ve kullanıp işin bittiğinde atabileceğin bir oyuncak değil."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" Karanlık bir şekilde karşılık veriyorum. "Benim kim olduğumu düşündüğün hakkında bir fikrin olması, Zara'ya hak ettiğinden daha azıyla davrandığım anlamına gelmez. Bu konuda benimle erkek erkeğe konuşmak yerine burada olay çıkarman büyük saygısızlık."

"Konuşacak bir şey yok. Kız kardeşimle yatmayacaksın, tartışma bitmiştir."

Bu sefer kıkırdıyorum. Ses tamamen mizahtan uzak ve daha çok burnunu kırmamı engellemek için.

Bu bokla işim bitti ve onunla da işim bitti.

Bu konuşmayı ikinci kez yapıyoruz ve hiçbir şey değişmedi. Belki Zara hakkındaki hislerim dışında, ve bunun da onunla hiçbir ilgisi yok.

Bu saçma rekabeti benimle uğraşmak için bir sebep olarak görmeye devam etmesi beni çok kızdırıyor. Elbette ondan hoşlanmıyorum ve muhtemelen hiç hoşlanmayacağım ama bu iş çok ileri gitti. Aynı odada bulunmaya bile katlanamıyorsak, kardeşlik partilerinde boktan şeyler için kavgaya ediyorsak, nasıl bir takım olarak performans göstermemiz bekleniyor?

İkimiz de aynı yerde olsak bile bu sezon boku yiyeceğiz. Birimiz diğerinin yardım atıcısı olacak ve tüm takım

Eğer erkekler birbirlerinin boğazına sarılırsa.

Sikerim böyle işi.

Çenemi kaldırarak ona "Bu saçmalığı burada bitirelim" diyorum. "Zara'yla birlikte olmak istediğim için beni dövmek mi istiyorsun? İyi o zaman. Yap, sonra da siktir git ve yoluna devam et çünkü ben durmayacağım. Benim hakkımda kötü bir fikre sahip olduğunu ve sadece onu becermek istediğimi düşündüğünü biliyorum ama bu doğru değil. Ondan hoşlanıyorum Oliver ve bu işi doğru şekilde yapmak istiyorum. O yüzden öfkeni çıkar, birkaç yumruk atalım ve gidelim. O. Siktir. Devam edelim."

Her heceyi noktalıyorum, yüz ifadesinin öfkeden kızgınlığa dönüşmesini izliyorum.

Topladığımız ilginin azalmasına izin vererek devam ediyorum. "Bunun nasıl biteceğini düşünüyorsun? İkimiz de ilk maçta yedek mi kalacağız? Kim bilir ne kadar süre takımdan uzaklaştırma mı? Belki de koç ikimizin de bu zahmete değmeyeceğine karar verir ve ilk onbiri Rio'ya verir. Belki umurunda değil ama bu saçmalık bitmeli. Bu gece. O yüzden bunun olması için elimizden geleni yapalım. Vur bana. Elinden gelenin en kötüsünü yap."

Onunla alay ediyorum.

İlk yumruğu atması için onu kışkırtıyor.

Umarım bu onu daha iyi hissettirir ve kafasında her ne oluyorsa çözer çünkü ikimiz de bu boku bitirmeden buradan çıkmayacağız.

Bir süre kıpırdamadı. Konuşmuyor, hatta görünüşe bakılırsa nefes bile almıyor, gözleri ayaklarımın dibindeki parkeye dalıyor ve sonra bakışlarını benimkilerle buluşturuyor. "Dünyadaki herhangi birini seçebilirdin ama sen kız kardeşimi seçtin. Sen bencil bir pisliksin. Sırf bana ulaşmak için Zara'ya zarar vermek istiyorsun. "

Sikerim böyle işi.

Ona doğru adım atıyorum, mesafeyi kapatırken adımlarım kısa ve onu sertçe itiyorum. "Siktir git. O benim için lanet olası bir oyun değil ve onun hakkında kendi kararlarını veremeyecekmiş gibi konuşmandan bıktım. Onu bu işin dışında bırak. Bu saçmalığın benim ve onun yüzünden olduğunu söylüyorsun ama bir saniyeliğine gerçekçi olalım. Öyle değil. Bu, başlangıç pozisyonunu alacağım için kendini tehdit altında hissetmenle ilgili."

Takım arkadaşımın potansiyel olarak dövüşmek üzere olduğum gerçeğine ve ağzından çıkan aptalca saçmalıklara o kadar kapıldım ki, ne kadar büyük bir kalabalığın toplandığını kataloglamadım. Müziğin yanı sıra

hala çalıyor, partinin çoğu sessizliğe bürünmüş, birbirimizin etrafında dönmemizi izliyor.

Harika. Bir kişi sosyal medya için video çekecek ve ikimiz de mahvolacağız. Koç sosyal medya uygulamaları konusunda bizi sıkıştırıyor ve ben de bu yüzden çeki düzen vermek için bu kadar çok çalışıyorum ki ilk beşteki yerimi hak etme konusunda ciddi olduğumu görsün.

"Bence tehdit altında hisseden sensin, Guidry. Her ne kadar başlangıç pozisyonundan bahsetsen de, onu alacak kadar iyi olmadığından korkuyorsun gibi görünüyor." Bir omzunu indirirken sırtıyor. "Kahretsin, görünüşe göre ne o yeri ne de kız kardeşimi alamayacaksın. Pislik."

Beni tekrar itiyor ve bu sefer gülümsememe karşılık verdiğimde geri çekilip bana yumruk atıyor. Bir metre iki santimlik, iki yüz kiloluk bir adam için çok hızlı hareket ediyor. Parmak eklemleri kaç kemiğıme inip yarılmadan önce kıpırdayacak zamanım bile olmuyor ve ben sendeleyip duvara çarpıyorum.

Hemen gözümün üstündeki noktadan yanağıma doğru akan ılık, ıslak kanın damladığını hissediyorum.

Kalabalık "Dövüş, dövüş, dövüş" diye bağırmaya başlar.

Adrenalinim pompalanıyor ve görüşüm öfkeden bulanıklaşıyor ve şu anda, ne kadar kızgın olursam olayım, sonuçları siktir et demek istiyorum.

Elimi uzatıp yüzümdeki kanı siliyorum ve kot pantolonumun kalçalarına sürüyorum.

"Kavga istiyordun, al bakalım. şimdi bana karşılık ver," diye alay ediyor, bana doğru adım atıyor, göğsü benimkine çarpıyor.

Yumruğa karşılık verme fırsatım bile olmuyor çünkü gece yarısı saçları ve parlak yeşil gözleriyle her zaman boğazımı sıkıyormuş gibi görünen, 1.80 boyundaki bir ateşböceği aramıza giriyor. "Neler oluyor lan?"

chapter thirteen

Zara

"Power Trip"- J.Cole, Miguel

I Hayatım boyunca hiç bu kadar sinirlendiğimi hatırlamıyorum.

Aslında kızgınlık şu anda hissettiklerimin yanına bile yaklaşamaz. *Bıçaklanmış* demek daha doğru olur ve söz konusu öfkenin *muhababının* kardeşim olacağından oldukça eminim.

Davis'in gözünün üstündeki kesikten kan akıyor ve Oliver suçlu görünme cüretini gösteriyor ve ben tüm bunlara neden olanın o olduğunu biliyorum çünkü kanaması olan o değil.

Davis'in olanlara katıldığından şüphem yok, ama fiziksel şiddete başvurmak için mi? Hayır.

Tabii ki hayır.

"Ona *vurduğuna* inanamıyorum, Oliver!" Öfkemi kontrol altında tutmaya çalışarak tıslıyorum. Beni sakinleştirmesi gereken derin bir nefes çekiyorum ama o kadar şanslı değilim, burnumdan nefes veriyorum. "İkinizle de konuşmak istiyorum. Burada değil."

İşte o anda aptal kardeşim, sanki telefonları açık yüzlerce insanın önünde tam bir aptal gibi davrandığını yeni fark ediyormuş gibi etraflarında toplanan kalabalığı yavaşça tarıyor. Yutkunurken boğazı düğümleniyor ve başını sallıyor. Sonra Davis'e bakıyorum, o da başını sallıyor ve yanlarından geçip insan kalabalığının arasından Kappa evinin arka kapısına doğru ilerliyorum.

Dışarı çıktığımızda arka bahçeye bakıyorum ve boş olmasa da evin içi kadar kalabalık olmadığını ve bize biraz daha mahremiyet sağladığını görüyorum. Bu konuşma her halükarda gerçekleşecek, ama bunu sarhoş insanlarla dolu bir kardeşlik evinin önünde yapmak istemiyorum.

Oliver'la yüzleşmek için kırbaçlıyorum, aylardır bastırdığım hayal kırıklığı ve yorgunluk sonunda taşıyor. Ellerini kot pantolonunun ceplerine sokmuş, yüzünde pişmanlık dolu bir ifade var ve bu beni daha da sinirlendiriyor. "Bunu yaptığına inanamıyorum Oliver. Bu senin için bile çok alçakça. Sana özel hayatıma karışmanı istemediğimi söyledim ve sen ne yaptın? Görüştüğüm biriyle kavga ettin. Senden istediğim her şeyi tamamen göz ardı etmekle kalmadın, Davis yanlış bir şey yapmadığı halde ikinizin de kariyerini tehlikeye attın. Gerçekten sınırlarımı sikeyim mi dedin? Senin ve ajandanın için bir bok ifade etmiyorlar. Bu sadece bana hiç saygın olmadığını gösteriyor."

Sadece kardeşimin Davis'e vurmasına ya da bir kez daha hayatımı kontrol etmeye ve benim yerime karar vermeye çalışmasına kızmadığımı, onun aptalca kararlarının sadece onu değil hepimizi etkilediğini fark ettim. "Sen iyi misin?" Davis'e uzanıp çenesini kavrayarak soruyorum, böylece yüzünü yana çevirip kesiğe daha iyi bakabiliyorum.

Başını sallıyor. "Evet, Trouble, ben iyiyim."

"Tamam. Bana bir saniye izin verir misin?" Sessizce söyledim.

Bir an tereddüt etti, sanki iyi olduğumdan emin olmak istiyormuş gibi, ama başımı salladığımda, "Evet, tabii ki" dedi.

Arka verandadan bahçeye doğru yürümeden önce bana küçük bir gülümseme veriyor.

Dönüp Oliver'a bakıyorum, daha birkaç dakika önce evin içinde söyleyecek çok şeyi varken şimdi garip bir şekilde sessiz. "Yorulдум Oliver.

Bunu yapmaktan cidden çok yoruldum ve bu gece bardağı taşıran son damla oldu. Bu kavgayı seninle yapmaya devam edemem ve etmeyeceğim. Davis olmasaydı bile, başka biri olurdu."

"Zara, o lanet olası bir pislik ve sana onunla görüşmeye devam edemeyeceğini söyledim!" diye araya giriyor, sesi öfkeyle titriyor.

Kaşlarım çatılıyor, aramızda gergin bir sessizlik hüküm sürüyor. Bir süre geçtikten sonra, kardeşimle neredeyse göğüs göğüse gelene kadar bir adım öne çıkıyorum, o altı iki yaşında ve ben savaş botları içinde beş iki yaşında olsam bile. Benim tavrım altı beş ve beni bu noktaya kadar zorlamaması gerektiğini bilen biri varsa o da odur. Ve şimdi, söyleyeceklerimi dinleyecek. "Bak, beni korumak istediğini ve geçmişte takım arkadaşlarından biriyle çıktığımda bunun pek de iyi anlıyorum ama bu bana patronluk taslayacağın ve beni kontrol etmeye çalışacağın anlamına gelmiyor." Duraksayarak başımı sallıyorum. "Aynı konuşmayı haftalar önce de yapmıştık ve sen söylediklerimin tek kelimesini bile duymadın. Yani, benden bu kadar. Eşyalarımı topluyorum ve Harper'la kalacağım. Süresiz olarak. Merak etme, babamı da arayıp aynı konuşmayı onunla da yapacağım. İkiniz de benim adıma karar vermeyeceksiniz. Böyle davranarak mı? Deli gibi davranıp insanlarla kavga etmek mi? İşte beni sonsuza dek böyle kaybedersiniz."

Gözleri inançsızlıkla açılır. "Zar, öylece *çekip gidemezsin*. Sana göz kulak olmam gerekiyor."

"Evet, nefes alamayana kadar beni boğmak da senin 'benimle ilgilenmek'le eşdeğer, Oliver," diye bağırarak sözünü kesiyorum. "Cidden, lütfen söylediklerimi dinle. Sen benim kardeşimsin ve seni seviyorum. Ama beni boğuyorsun ve artık buna dayanamıyorum. Beni korumuyorsun; bana *zarar veriyorsun*. Eşyalarımı toplamak için eve gidiyorum. Gitmeni istiyorum. Bu konuşma bitmiştir."

Oliver'ın çenesi sıkılır, sonra bir şey söylemek ister gibi ağzı açılır, ama kapatır, sonra da topuklarının üzerinde dönerek kardeşlik evine geri döner.

Kendimi toparlamak için bir saniyemi ayırıyorum, ellerimi eteğimin önünden aşağı doğru fırçalıyorum. Bu gece olanlardan dolayı çok sinirliyim ve açıkçası çok utanıyorum. Kardeşim beni Davis'le ikinci kez utandırıyor ve Oliver'ın davranışı için özür dilemeyi gerçekten bıraktım.

Arka bahçeye çıkan merdivenlerden aşağı inmek için dönmeden önce bir nefes üflüyorum. Davis'i çitin yanında durmuş, telefonunda gezinirken görüyorum. Ben yaklaşırken başını kaldırıp bakıyor ve ben de dudaklarımı birleştirip burnumu kıvırıyorum.

"Özür dilerim. Kardeşim söz konusu olduğunda sürekli bunu söylemek zorunda kalıyordum gibi hissediyorum ve özür dilemesi gerekenin o olduğunun farkındayım ama çok üzgünüm Davis. Sana vurduğuna inanamıyorum," diye fısıldıyorum, bir adım daha yaklaşarak, utanç sözlerime karışıyor.

Kardeşim, psikopat.
Sanırım kulağa hoş
geliyor.

"Özür dileme. Elbette o başlattı ama ben de en az onun kadar saçmalıyordum. Çözmemiz gereken kendi sorunlarımız var."

Başımı sallıyorum, uzanıp başparmağımı kesiğin yanına götürüyorum ve başımı sallıyorum. "Evet, ama sana asla vurmamalıydı."

"Çocuklar dövüşür. Bizim bu."

"Sadece kavga ettiğin için koçunla başının derde girmesini istemiyorum. İnsanlar telefonlarını çıkarmışlardı."

Davis omuzlarını silkiyor. "Kendi kendine çözülecektir. Eminim Koç bizi kusana kadar koşturacaktır ama bu takımdan birinin ilk kavgası değil ve eminim son da olmayacak."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup dudaklarımı alaycı bir gülümsemeyle bükerken, "Biliyor musun, tüm bu olanlara karşı garip bir şekilde umursamaz davranıyorsun," diyorum. "Dürüst olmak gerekirse, ne bileyim, kızgın olmanı beklerdim. Kardeşim sana yumruk attı."

"Sen gelmeseydin muhtemelen ben de ona yumruk atardım. Kızgındım ama bu konuda kızgın olmanın bir faydası yok. Eğer Koç'la aramız bozulursa, o zaman o köprüyü de geçeceğim."

"Yumruklar atılmadan önce konuşmanın bir kısmına kulak misafiri olmuş olabilirim." Kirpiklerimin arasından ona bakarak sırtıyorum. Bana doğru uzanıyor ve elini belime koyuyor, beni yavaşça kendine doğru çekmeden önce elini sırtımın alt kısmına doğru kaydırıyor.

Yastık gibi dudaklarında hafif bir gülümseme var. "Öyle mi?"

Mırıldanıyorum. "Mhmm. Seninle ilgili bir şey... benden hoşlanıyor musun? Belki?"

Kıkırdıyor ve bu ses midemde bir çarpıntıya neden oluyor. Bu sesi çok fazla sevdiğime karar verdim. "Olabilir. Sanırım bu senin de aynı şekilde hissedip hissetmediğine bağlı."

Doğrusu ben de kendime aynı soruyu sordum ve sonra fark ettim ki... Davis'le tanıştığımdan beri ondan hoşlanmadığım bir an bile olmadı. Beni güldürmediği ya da ondan gelecek bir mesajı dört gözle beklememe neden olmadığı. Son birkaç haftayı delicesine mutlu geçirdim ve bu yüzden bu sorunun cevabı kesinlikle evet.

Spontane ve eğlenceli bir gece olması gerekirken çok daha fazlası oldu.

"Peki ya yaparsam?"

Sırıtsı bir gülümsemeye dönüşüyor, yanağındaki gamze hareketle birlikte patlıyor. "O zaman seninle çıkmak istediğimi söyleyebilirim, Trouble. Seni yemeğe götürmek, elini tutmak ve bunu kimin gördüğünü umursamamak istiyorum. Seni avluda öpmek, partilere götürmek ve tüm salonun senin benim olduğunu bilmesini istiyorum. Kardeşine senden hoşlandığımı söyledim ve bunda ciddiymdim. Bağ yok, duygu yok demiştik ama işler pek de planladığımız gibi gitmedi."

Yanılmıyor. Üniversitedeki ilk yılım için yaptığım plana uymuyor, ama yine de planlarla aram hiç iyi olmadı.

Omuz silkiyorum. "Planlar abartılıyor. Sana tam da bu evde teklif ettiğim geceye bak. O geceyle ilgili her şey spontane gelişti ve yaşadığım en iyi gecelerden biriydi. Planın bir parçası değilse kimin umurunda... çünkü benim umurumda değil. Ben de senden hoşlanıyorum, Aşık Çocuk, ve eğer benimle çıkmak istiyorsan, kabul ediyorum. Ama ilk resmi randevumuzun Magnolia'da olmasını istemek zorundayım. Sence de uygun değil mi?"

Davis başını sallar. "Kız arkadaşım ne isterse onu alır."

"Oh... buna böyle mi diyoruz? Kulağa *çok* resmi geliyor," diye takılıyorum, parmaklarımı çene çizgisinde gezdirdikten sonra ensesindeki saçlara doğru kaydırıyorum.

"Evet, bağlılık sorunun olduğunu biliyorum ama üzgünüm, Trouble..." Dudakları dudaklarıma bir santimetre yaklaşıp kadar başını eğiyor ve nefesinde kalan tatlı nane kokusunu alabiliyorum. "Ben paylaşmam."

"Mükemmel, çünkü ben de bilmiyorum."

Dudakları dudaklarıma çarpmadan önce ağzıma karşı kıkırdıyor, içime orman yangını gibi yayılan ateşten bacaklarım kopacakmış gibi hissedene kadar beni öpüyor. Dili ağzımın içine giriyor, alay ediyor, okşuyor, vermem gereken her şeyi ve her şeyi alıyor.

Daha önce paylaştığımız öpücüklerden farklı hissettiriyor. Belki de artık benim olduğu içindir.

Davis geri çekiliyor, bana bakarken yanaklarımı avuçlarının arasına alıyor ve bana en sevdiğim, cilveli gülümsememi veriyor.

"Çatıdan senin hakkında bağırmak istiyorum, Trouble. Seni arkadaşlarımla tanıştırmama ne dersin? Resmi olarak."

Çılgın ve duygusal bir gece geçirdim ama her nasılsa Davis'le geçirdiğim bu birkaç dakika kendimi çok daha iyi hissetmemi sağladı. Onun etrafında olmak bile,

Rahat tavırları bana ne kadar ihtiyacım olduğunu bile bilmediğim bir sakinlik hissi veriyor.

"Bunu çok isterim," diyorum sessizce dudaklarına karşı.

Sırıışı, yanağındaki gamzeyi ortaya çıkaran en muhteşem gülümsemeye dönüşüyor. Parmaklarımızı birbirine bağlayıp, "O zaman gidelim, Bela" diyor.

chapter fourteen

Zara

"Nothing's Gonna Hurt You Baby"- Cigarettes After Sex

I Harper'ın yurduna taşındıktan sonra yirmi dört saat geçmeden ağabeyim onun kapısına geldi. Sanırım tüm eşyalarımı toplayıp gideceğimi söylediğimde bana gerçekten inanmadı. Çünkü öyle yaptım ve her ne kadar Harper'ın topak topak, hafif kokulu eski kanepesinde uyuyor olsam da Öngörülebilir gelecekte, *yine* de her gün Oliver ile uğraşmaktan iyidir.

Burada tekmelenmiş bir köpek yavrusu gibi dursa da kararımdan zerre kadar pişman .

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup kaşlarımı çatıyorum. "Burada ne yapıyorsun?"

"Ben... özür dilemeye geldim. Sizden. Ondan değil," diyor mahcup bir ifadeyle.

Kapıya uzanıp avucumu kolun etrafında kıvrırken gözlerim doluyor. "Harika bir başlangıç yaptın Oliver. Gerçekten."

"Lanet olsun. Özür dilerim, Zara. Tamam mı? Sınırlarına saygı göstermediğim ve seni boğduğum için özür dilerim."

Hiçbir şey söylemiyorum, özür dilemesi gereken şeylerin uzun listesine devam bekliyorum. Bu şimdiye kadar girdiğimiz ilk büyük kavga ama basit bir özür hiçbir şeyi değiştirmeyecek. Bunu düzeltecek tek şey, söylemeye çalıştığım şeyi gerçekten dinlemesi ve benim sınırlarıma ve hayatıma saygı duyması.

Bunu yüzüm mosmor olana kadar söyledim ve davranışını değiştirmekle gerçekten ilgilenmiyor gibi görünürken başka bir konuşma için nefesimi boşa harcamayacağım.

Oliver bıkkınlıkla bir elini yüzünde gezdiriyor ve iç çekiyor. Gerçekten de bitkin görünüyor. "Gerçekten çok üzgünüm. Sen benim küçük kardeşimsin, Zar. Benden sadece bir yaş küçük olduğumu biliyorum ama sana göz kulak olmam ve kendini herhangi bir saçmalığın içinde bulmadığından emin olmam gerektiğini hissediyorum. Aşırı korumacı olduğumu biliyorum, gerçekten ama bunun nedeni senin için endişelenmem."

Sadece yüzündeki samimiyeti gördüğümde biraz kötü hissetmeye başlıyorum, ama yine de son birkaç aydaki boktan şovu gölgede bırakmaya yetmiyor.

Ben sadece empati kuruyorum ve aramızdaki bu saçma ayrılıktan nefret ediyorum. Kızgın ve hayal kırıklığına uğramış durumdayım ama her şeyden çok, duygularımı ve sınırlarımı bu kadar bariz bir şekilde hiçe saydığı için incindim.

"Bak, bunu takdir ediyorum Oliver, gerçekten, ama buna bir son vermelisin, tamam mı? Davis'le her ne sorunun varsa, lütfen bırak gitsin. Bu sadece sana zarar vermiyor, ona da zarar veriyor. Ve tüm bunlar? *Bana* zarar veriyor. Kalıcı olarak Harp'ın yanına taşınmak istemiyorum ama taşınacağım Oliver. Geri çekilmen için ne gerekiyorsa yapacağım. Lütfen kendi kararlarımı vermemde bana güven. Güvenilmez, kontrolden çıkmış bir aptalmışım gibi davranıyorsun. Daha genç olmam, daha az iyi seçimler yapabileceğim anlamına gelmez."

Hemen cevap vermiyor, sadece arkamdaki bir şeye bakıyor ve sonunda bakışlarını tekrar benimkine çeviriyor. "Tamam. Anlıyorum ve söz veriyorum, duracağım. Gerçekten ciddiym, Zara. Seni anlıyorum. Ama benden bir şeyler saklamayı bırakabilir misin? Dün gece gafil avlanmış gibi hissettim."

"O zaman beni bir şeyleri saklamak *zorunda* bırak."

"Tamam. Yapmayacağım. Ama Zar, sen ondan hoşlanıyorsun diye özür dileyeceğim ve onunla en iyi arkadaş olacağım anlamına gelmez."

Omuz silkiyorum. "İyi. Senden öyle olmanı istemedim. Sadece hayatımı yaşamama izin vermeni ve koyduğum tüm sınırlara saygı göstermeni istiyorum. Hareketlerimden sen sorumlu değilsin Oliver ve beni istemediğim bir şeye zorlayarak kontrol edemezsin. Davis ve ben artık resmi olarak bir çiftiz ve eğer hala hayatımın bir parçası olmak istiyorsan, o zaman medeni olacaksın ve beni benimle ilgisi *olmayan* bir şeyin ortasına koymaktan vazgeçeceksin."

Oliver, Davis'le resmen çıktığımız için pek mutlu görünmüyor ama tahmin edin ne oldu?

Bu onun kararı değil ve aşk hayatımla ilgili ne yaptığım konusunda hiçbir fikri yok.

Asla. Tekrar.

"Bana biraz zaman ver, Zar. Söz veriyorum geri çekileceğim ve senin sınırlarına ve seçimlerine saygı duyacağım." Duraksıyor, dökülmemiş gözyaşları yeşil gözlerinde parlıyor. "Sen benim küçük kardeşimsin, en iyi arkadaşımsın ve son birkaç aydır tam bir pislik gibi davrandığımı biliyorum ama benden uzaklaştığını, büyüdüğünü ve beni geride bıraktığını hissediyorum."

İç çekerken omuzlarım düşüyor, bastırdığım nefesimi dışarı veriyor ve başımı sallıyorum. Oliver pislüğün teki ve ona olan güvenim eskisi gibi değil ama o hâlâ benim kardeşim.

O hala benim en iyi arkadaşım. Onu boğazlamak istesem bile. O hala ortaokul yıllarının çoğunu tırnaklarını boyayarak geçiren adam çünkü onun üzerinde pratik yapmama izin verdi. Saçlarımı örmeyi öğrenen adam o, böylece kendisi de yapabiliyordu çünkü düğümleri taradığımızda ağlıyordum.

"Seni seviyorum Ollie," diyorum kollarımı boynuna dolayıp onu kendime sımsıkı sararken. "Ve ben hiçbir yere gitmiyorum. Hayat sadece... değişiyor. Büyüyorum ve geliyorum ama asla değişmeyecek olan bir şey var ki o da senin *her zaman* benim ağabeyim olacağın. Sadece bana saygı duymanı istiyorum... Hepsi bu, tamam mı?"

Kolları bir noktada belime dolanıyor, bana sarılıyor ve ikimiz de bu anı bitirmek istemediğimiz için birkaç dakika öyle kalıyoruz. Son birkaç aydır paylaştığımız tek konuşmanın gerginlik ve hayal kırıklığı olmasından sonra kendimi daha hafif hissediyorum.

"Yani aramız iyi mi?" diye soruyor geri çekilip yanağına düşen bir damla gözyaşını hızla silerken. Aslında ilişkimiz için ağladığını asla kabul etmezdi ama ağladı.

Ve şimdi, bunu yaşamasına asla izin vermeyeceğim.

Küçük kız kardeşler ağabeylerini çıldırtmıyorlarsa ne işe yararlar?

"Seni kovmak , buraya geldiğin ve her şeyi konuştuğumuz için çok mutluyum, ama Davis'in her an burada olması gerekiyor ve herhangi bir gariplikten kaçınmak istiyorum."

Oliver isteksizce başını sallar. "Anlıyorum. Bana ihtiyacın olursa, ne olursa olsun, burada olacağım Zar. Gece ya da gündüz. Seni bardan da alırım, kardeşlik partisinden de. Bunu asla unutma. Lütfen eve geri taşınmayı düşünür müsün? "

"Tamam, yapacağım, söz veriyorum. Seni seviyorum Ollie," diye fısıldıyorum, başımı bir kez daha göğsüne koyup kollarımı asık suratlı omuzlarına doluyorum.

"Ben de seni seviyorum, Zar."

Birkaç dakika sonra gitti ve beni boş koridora bakarken bıraktı, kısmen şok içindeydim ve bir parça *rahatlama* hissediyordum. Oliver ne kadar gururlu biri olsa da, özür dileyecek kişinin o olmasını beklemiyordum, bu yüzden özür dilemesine gerçekten şaşırdım.

Aramızı düzeltmeye çalıştığımız için memnunum, ancak gerçek test Oliver'ın bunları sadece söylemekle kalmayıp gerçekten değiştirip değiştirmedigi olacak.

Eylemler olmadan sözlerin hiçbir anlamı yoktur.

Kapıyı kapattıktan sonra Harper'ın yatakhaneğine geri dönüyorum; burası daha çok yataklı bir dolap gibi. Neredeyse her yerde giysiler var ama Davis'le bu akşamki ilk resmi randevumda giyecek bir şeyler aramak için onları karıştırdığımda hiçbir şey bulamadım.

Her şey çok pembe ve kız gibi, kesinlikle benim tarzım değil, ama şifonyerinin en arkasında eski görünümlü bir grup tişörtü buldum, bu yüzden onunla gittim.

Ve aslında... *çok* ateşli görünüyor.

Kalçalarım kadar inecek kadar uzun, bu yüzden birkaç file çorap ve burada kalmaya gelmeden önce aldığım tek ayakkabı olan, tabanlarına kalıcı bir kalemle müzik notaları karaladığım eski kareli Vans'ımla eşleştirdim.

Hatta saçımı kıvırdım ve Davis'in en sevdiği ruj tonunu sürdüm. Tüm bunların birleşimiyle kendime güvenim geldi ve hiç de gergin değilim.

Elbette, bu bizim ilk "resmi" randevumuz, ama birkaç haftadır gizlice görüşüyoruz ve dürüst olalım, bazı çiftlerin bir ömür boyu yaptığından daha fazla şeyi birlikte yaptık, bu yüzden onun yanında rahatım. Birkaç dakika sonra kapı hafifçe çalındı ve kapıyı açıp diğer tarafta durduğunu gördüğümde içimde kelebekler uçuşmaya başladı.

mide.

Asla eskimeyecek. O his. Her zaman tanıştığımız ilk gece gibi hissettirir.

"Merhaba," diye mırıldanıyor gözleri vücudumda gezinirken. "Kahretsin bebeğim, çok ateşli görünüyorsun. Büyük gece mi?"

Sırıtarak küçük bir dönüş yapıyorum ve omuz silkerek kıyafetimi gösteriyorum. "Bilirsin işte, bu adamla randevuya çıkıyorum."

Sırıttırıyor, elini kot pantolonunun cebinden çıkarıp bana uzanıyor. İri avucu belimde geziniyor ve beni sert, kaslı ön kısmına doğru çekiyor.

Bu da asla eskimeyecek.

Erkek arkadaşım aslında yaşayan en seksi erkek. Hiç şüphe yok.

"O zaman ona dövüşebileceğimi söylemek isteyebilirsin, Trouble." Nefesi dudaklarıma değiyor.

Ayak parmaklarımda üzerinde yükseliyorum ve ağzına karşı mırıldanıyorum, "Mmmm. Önce gecenin nasıl geçtiğini göreceğiz."

"Velet."

Kolunu belime dolayarak beni kendine yakın tutarken dudaklarımı yakalıyor. Yemin ederim kalbinin benimkiyle birlikte attığını hissedebiliyorum. Eli kışıma doğru kaydığında ve öpüşmemiz ısınmaya başladığında, aniden geri çekilerek duruyor.

"Kahretsin, bu yurttan hiç ayrılmadan önce gitmeliyiz. İçimden bir ses Harper'ın odasının her yerinde seni becermemi istemeyeceğini söylüyor."

"Evet, muhtemelen olmaz. Gerçi her zaman sonrası var." Göz kırptırıyor. İçeri dönüp masanın üstünden küçük çantamı alıyorum ve ona doğru dönüyorum. "Hadi gidelim, Aşık Çocuk. Yetişmem gereken bir randevum var."

Sözüne sadık kalan Davis, ilk resmi randevumuz için beni Magnolia'ya götürdü. Bu mükemmel bir seçim ve kendimi onun da mükemmel olabileceğine ikna ettim.

Beni buraya son getirdiğinde olduğu gibi, kamyonetinin kaputuna oturmuş, eski bir şarkı listesini dinliyoruz. Ama bu sefer... o

Benim.

Ve ben onunum.

"Aman Tanrım, bu benim en sevdiğim şarkı. Benimle dans eder misin?"
Kaputun üzerinden atlayıp elimi ona doğru uzatarak soruyorum. "Nothing's
Going to Hurt You Baby" çalıyor hoparlörlerden, elini benimkinin içinde
kaydırırken.

Beni kendine doğru çekiyor ve elimi ağzına götürüp arkasına bir öpücük
kondurmadan önce parmaklarımızı birbirine bağlıyor.

O kadar tatlı ki neredeyse ayaklarının dibinde bir su birikintisi içinde
eriyecektim.

Yavaş, şehvetli ritimde sallanıyoruz, gözlerimiz kilitli. En sevdiğim
şarkılardan birinin yeni bir anlamı var ve ben buna bayılıyorum.

"Tam bir döngü gibi, değil mi?"

Başımı salladım. "Evet, öyle. Bir açık artırmada sana teklif vermenin...
buna yol açacağını kim bilebilirdi?"

"Bu tonla para demekti," diye dalga geçiyor.

"Evet." Omuz silkiyorum. "Yine de buna değdiğini düşünüyorum. Bizi buraya
getirdi, değil mi?"

Bu mu?"

Dudaklarını benimkilere doğru indirerek, "Evet, Trouble. Öyle oldu. Ve ben
çok

"Benim olduğun için çok mutluyum."

epilogue

Davis

6 ay sonra

TOn binlerle dolu bir stadyumun ortasında durup, siz konuşurken adınızı haykırmanın verdiği hissi veren çok az şey .

Arka arkaya üçüncü adamı vurdu.

Aslında, sanırım bundan daha iyi hissettiren tek şey Zara'nın dudaklarının aletimin etrafına sarılması ve bunun tek nedeni dünyada kız arkadaşım gibi başka bir şey olmaması.

Kahretsin, onu *seviyorum*.

Ve NCAA'deki en iyi takım için oynamayı seviyorum.

Bir Hellcat olmayı seviyorum ve bu sezon inanılmazdı. Hiç inmek istemediğim bir yükseklik.

Zara kollarıma atlayıp bacaklarını belime dolayarak, "Hey, Aşık Çocuk," diye bağıyor. "Tanrım, orada çok ateşliydin. Üzerine atlamak için bir saniye daha bekleyemedim."

Kıkırdıyorum, saçlarını yüzünden uzaklaştırmak için uzanıyorum. "Öyle mi? Sadece gösteriş yapıyordum çünkü izlediğini biliyordum."

Aslında bu doğru. Kız arkadaşımın izlediğini bildiğimde her zaman daha iyi oynarım ve belki de bu yüzden kariyerimin en iyi sezonunu geçiriyorum. Çünkü Zara tek bir maç bile kaçırmadı.

Tribünlerdeydi, bana tezahürat yapıyordu, en büyük hayranımdı.

Aşk insana tuhaf şeyler yaptırıyor. Dürüst olmak gerekirse, onunla tanışmadan önce nasıl bir adam olduğumu hatırlamıyorum bile. O hayatıma girmeden önce

ve ona Magnolia'dan bir tabakta kalbimi sundum.

Hiç şansım yoktu.

O zamandan beri onun oldu ve geçtiğimiz altı ay hayatımın en mutlu aylarıydı.

Beni hiç olmadığım kadar mutlu etti.

"Bunu giyince çok seksi görünüyorsun," diyorum parmaklarımı açık formasının ön kısmında, göğsüne kazınmış numaramın üzerinde gezdirerek. "Seni benim formamı giyerken görmeye bayılıyorum."

Dudakları bir sırtışa dönüşüyor ve eğilip dudaklarını yakalıyorum çünkü onu öpmek için bir saniye daha bekleyemem.

"Güzel," diye mırıldanıyor dudaklarımdan çekildiğinde, kulağıma gelene kadar çene çizgim boyunca sıcak, ıslak öpücükler izliyor. "Sen memelerimi sikerken bunu takabilirim ve daha sonra yüzüme boşalabilirsin diye düşünüyordum."

Orospu çocuğu.

İnledim. "Sen tam bir belasın."

"Her zaman öyleydi ve her zaman öyle olacak. Belayı sevmen iyi bir şey, değil mi?" diye düşünüyor, ayağa kalkıp sertleşen aletimi okşarken dudaklarında şakacı bir sırtış belirliyor.

Bu kız. Bir gün beni öldürecek.

"Evet, istiyorum. Ama ailen ve kardeşinle yemeğe çıkmak üzereyken değil. Şimdi birbirimizin boğazını yumruklamak istemeden aynı odada oturabiliyoruz," diyorum, ayaklarımdan yanındaki sopa çantama uzanıyorum, sonra onu omzuma kaldırıyorum ve elini tutuyorum.

Ellerimde hissettiklerini seviyorum. Sanki benim olmak için yaratılmış gibi. Mükemmel.

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyor. "Onunla iyi geçinmek için çaba gösterdiğin için. Bunun benim için anlamı çok büyük."

Şimdi el ele kamyonuma doğru yürüyoruz ve omzum düşüyor. "O... bir zamanlar düşündüğüm kadar kötü biri değil. Ama bunu ona söyleme, yoksa bizim, ne bileyim, arkadaş falan olduğumuzu düşünür."

Cevap vermiyor, sadece kaşlarını kaldırarak sırtıyor.

İyi, biz arkadaş sayılırız.

Birbirimizden nefret etmekten çok daha fazla ortak noktamız olduğu ortaya çıktı ve ben onun kız kardeşiyle çıktığımdan ve takım arkadaşı olduğumuzdan, birbirimizin etrafında olmadığımızdan daha fazla bulunuyoruz.

Bazen video oyunları oynuyoruz ve... *ara sıra birbirimize* gizlice komik memler gönderiyoruz.

Böylesi daha iyi. Zara'nın rahatsız hissetmesini ya da aramızda bir seçim yapmak zorunda kalmasını istemedim ve eğer bu konuda söz hakkım olursa, sonsuza kadar benim olacak.

Sadece altı ay geçmiş olması umurumda değil.

Geleceğimi düşündüğümde mi?

Bu Zara.

Geleceğin barındırdığı tüm belirsizlikler arasında bu kısmı olarak biliyorum. O beni daha iyi yapıyor.

Benim maçım la onun ailesiyle akşam yemeği arasında fazla zaman olmadığı için aceleyle stadyumdan ayrılıp evime gidiyoruz. Erkeklerin çoğu henüz eve varmamıştı, bu yüzden yalnızız.

Bu da bugünlerde nadir ve zor bulunan bir şey. Gelecek yıl benimle bir daire tutması için onu ikna etmem için daha da büyük bir neden.

"Hadi gidip duş alalım," diyor yatak odama girerken. Duraksıyorum, çantamı dolabımın yanında yere atıyorum ve ona bir bakış fırlatıyorum.

Sanki yemekten önce onu geri göndermem için zamanımız varmış gibi.

Bizimle şipşak diye bir şey yoktur. Birden fazla orgazm ve çok sayıda ön sevişme var.

"Ailenle akşam yemeğine geç kalmamak, bebeğim."

Dişlerini alt dudağının üzerinde gezdiriyor ve formasının altına uzanarak sütyenini açıp yere bırakıyor.

Sikeyim.

"Kötü bir izlenim olacak. Beni sevmelerini istiyorum," diyorum sertçe yutkunarak. Boku yedim. Bunu ben de biliyorum, o da biliyor. Kafama silah dayasalar bile ona hayır diyemem.

Ardından, kot şortunun düğmesini açıyor ve ayaklarının dibinde toplanana kadar kalçalarından aşağıya doğru sürüklüyor. İçinden sıyrılıp bana doğru geliyor.

"Sanırım kendimi boşaltmam gerekecek."

Orospu çocuğu.

Tişörtümün arkasına uzanıyorum ve başımın üzerine çekiyorum, o da aynısını yaparken beş saniye içinde kıyafetlerimin geri kalanını .

Zamanımız kısıtlı olduğu için bugün hızlı bir sevişme yapabiliriz.

"Bu ne?" diye soruyor, parmaklarını kalçamdaki küçük beyaz bandajın üzerinde gezdirerek. Bakışları benimkine kayıyor ve kaşlarının arasındaki o şirin boşluk çatılıyor.

Sadece gülümsüyorum, omzumu eğiyorum.

"da ben mi kaçırdım? Ne oldu-" "Çıkar şunu,"

diye sözünü kestim. "Kendin gör."

Gazlı bezi nazıkçe çekip çıkarmadan önce bakışları bir süre daha benimkini tutuyor ve yüzünde bir farkındalık belirliyor. "Bu..."

Gözleri benimkilere dikildi. Delici yeşil, şimdiye kadar gördüğüm en güzel renk. "Öyle."

"Davis... *müziğimin* dövmesini mi yaptırdın?"

Ona doğru uzanırken başımı sallıyorum, çenesini parmaklarımın arasında kavıyorum. "Müzik senin en önemli parçan, Zara ve... *sen de* benim en önemli parçamsın. Seni seviyorum."

Gözyaşları yanaklarını kaplıyor ve inanamayarak gülerek başını sallıyor. "Seni çok seviyorum. Ben... Bunu yaptığina inanamıyorum. Bu çok güzel."

"Seni gördüğüm anda başımın belada olduğunu anlamıştım, Zara Andrews. Ve Bela'yı hiç bu kadar sevmemiştim."

Tamamlanan Orleans Üniversitesi serisini bugün buraya tıklayarak

izleyin! Homerun Proposal'ın 1. Bölümüne bir göz atmak ister misiniz?

Sayfayı çevirin!

homerun proposal

Hallie

"**I** Bana *baktığından* oldukça eminim," diye mırıldanıyor Vivienne, kısılmış bir gözünün içinden bakarak. "Nasıl olur da bir..." Eğiliyor ve sanki odamda yalnız değilmişiz de bir insan kalabalığının içindeymişiz gibi fısıldıyor.

"*Penis*... sanki ona bir şey borçluymuşum gibi bana bakıyor."

"Penis" kelimesini kullandığında tüylerim diken diken oluyor. "Nemli" kelimesini bir kenara bırakırsak, penisin tüm İngilizce dilindeki en çirkin kelime olduğuna eminim.

"Bu *senin* fikrindi," diye hatırlatıyorum ona, gözlerimi dizüstü bilgisayarımın ekranından ayırmadan, şu anda iğrenç bir şekilde yüksek sesle inleyen bir kadına arkadan bir adam var. Birbirlerine karışan nefes alıp verme ve tenlerinin birbirine çarpma sesleri odamı dolduruyor. Herkesin övgüyle bahsettiği şey *bu* olamaz, değil mi?

Seks.

İlişki.

Sevişme.

Cinsel eğitimde, filmlerde ve ailemle yaptığım kuşlar ve arılar konuşmasında öğrendiğim temel mekaniklerin ötesinde hakkında hiçbir şey bilmediğim bir şey, ki *hala* bunun yaralarını taşıyorum.

Ben, Hallie Jo Edwards, Orleans Üniversitesi'nde birinci sınıf öğrencisi olmama rağmen hala bakireyim. Üniversite herkesin bekaretini kaybettiği yer değil mi?

On sekiz yaşımdayım ve hiç öpülmedim.

Bu nasıl mümkün olabilir?

Eğer *benseniz*, çok kolay.

Ben... sırf ürkütücü bir kanaviçeyi bitirmek için partiden evde kalmayı seçen ve aynı anda en az otuz Dramione fanfic sekmesi açık olan kız. Siyah ve moru renk çarkındaki tek ana renkler olarak gören kız. Komplolar, Sour Punch pipetleri ve iPod shuffle'da doksanların alternatifiyle hayatta kalan aynı kız. Modası geçmişten bahsediyoruz.

Tam olarak dickbait değil.

Ama bu konuda iyiyim. Kendi davulumun ritmiyle kendi melodimde yüzerken tamamen rahatım.

Yani, ben harikayım.

Harika derken, hiç öpülmemiş, üniversite birinci sınıf bakiresi gibi bir şeyden bahsediyorum.

"Onlardan çok gördüm ama bu şey evcilleşmemiş bir ejderhaya benziyor. Biri bu adama bu *canavar* için bir tasma getirsin," diyor Viv vücudunu bir ürperti sararken.

Omuz silkiyorum. "Bu biraz... *vahşi*."

İkimiz de bakıyoruz, sonra ölüyoruz.

Kesinlikle kendimizi kaybediyoruz, ikimiz de yüzlerimizden yaşlar akarken yatağında bir yığın haline gelene kadar kıkırdamalar kaçıyor.

En iyi arkadaşımın aklına gelen tüm fikirler arasında bu açık ara en tuhaf olanı. Kendi başına porno izlemek bir şeydir, ancak bunu on dört yaşında bir çocuğun olgunluk seviyesine sahip en iyi arkadaşınızla yaptığınızda tamamen farklı bir top oyunu.

"Hal?" diye sesleniyor derin bir ses kapımın diğer tarafından, sonra kapı açılıyor ve Eli, diğer en iyi arkadaşım, yanıt beklemeden içeri giriyor.

Bilgisayarına o kadar hızlı uzanıyorum ki, Eli ne yaptığımızı anlamadan önce ekranı kapatmak için çaresizce Viv'i yanlışlıkla yatağın kenarından itiyorum. Acelemden parmağımı bilgisayarımın içine soktum ve ciyakladım.

"Kahretsin. Siktir. *Lanet olsun*." Yatağımdan fırlayıp bilgisayarı diğer tarafa doğru iterken acıyı dindirmek için ucunu ağzıma alıyorum.

Bir gümbürtüyle yere düşer.

Eli benden önündeki yerde umutsuzca kendini toparlamaya çalışan Vivienne'e, atılmış dizüstü bilgisayara ve sonra tekrar bana bakıyor, kaşları şaşkınlıkla çatılmış. "Uhh... Neler oluyor? Ne izliyorsun ve ben içeri girdiğimde neden çıldırdın?"

Viv kendini kaybedene kadar sorusunu sessizlik karşılıyor. İlk giden o oluyor, kahkahası kötü zamanlanmış bir bomba gibi patlıyor. Nefes alıp verirken başını sallıyor: "Porno izliyoruz. Hem de *berbat* bir porno."

Sözleri şekilde bir cümle haline getirilmiş bir dizi hırıltıdan ibaret ve Eli'nin yüzünde şeytani bir sırıtış belirirken inliyorum. Harika. Şimdi bu bir *grup* porno izleme seansı. Yatağa geri yerleşiyorum ve bir an için yatağın beni yutmasını diliyorum, böylece

Şu anda yaşadığım utanç.

Başka bir şey söylemeden kapıdan içeri girdi, sonra ayağıyla kapıyı çarparak kapattı ve Viv'in üzerinden geçerek doğruca yatağa yöneldi.

Kollarını başının arkasına koyarak yanıma dalarken beklentiyle ellerini birbirine sürtüyor. "Ee, ne izliyoruz? Biraz kız kıza aksiyon mu? Belki biraz çifte penetrasyon?"

"Çift mi?" diye kekelerken gözlerim açıldı.

"Onu korkutma Eli. Tanrım," diye mırıldanıyor Viv, dizüstü bilgisayarımın düştüğü yatağın kenarına doğru yürüyüp onu alıyor ve yeniden açıyor. Ekran, izlediğimiz kötü çekilmiş ve kaydedilmiş amatör seks kasetine devam ediyor.

"Vay canına." Eli gözlerini kısarak ekrana bakarken nefesini dışarı üflüyor. "Bu adamın ciddi bir dayanıklılığı var."

"Evet, yani, kışındaki kaslara baksana. O bebeklerin üzerinde yumurta kırabilirsin." Viv, Eli'ı yana kayması için dürtüyor ve Eli onun yanına kayarak bacak bacak üstüne atıyor. "Keşke gerçekten böyle olsaydı."

Göğsü alaycı bir sesle gürlüyor. "*Senin* kötü seks yapmış olman herkes için böyle olduğu anlamına gelmez Vivienne."

Bu doğru. En iyi arkadaşlarımdan geriye kalan tek bakire benim ve bu gerçeğin acı bir şekilde farkındayım.

Viv ona dilini çıkarır ve parmağını çevirir.

"En azından sen *kötü* seks yaptın. Ben *hiç* seks yapmadım, bu daha da kötü," diye mırıldanıyorum ikisine de.

Eli'm bakışları bana dönüyor. "Büyütülecek bir şey değil Hal. Bir sürü insan doğru kişiyi bekliyor."

Onu seviyorum, gerçekten. Bunu söylediği için minnettarım ama anlamıyor.

Ağır ağır iç çekerek, "Bıktım artık. Peşine takılan, tatlı, 'aaa, çok tatlı', ne yazık ki beceriksiz ve acınacak derecede yalnız Hallie Jo olmaktan."

Viv başını eğiyor. "İşte bu yüzden *mükemmel* bir planım var." Yataktan kalkıyor ve bana doğru dönüyor. "Hal, üniversitedeyiz. Güney'in en iyi üniversitelerinden birinde birinci sınıf öğrencisiyiz. Birlikte. Dışarı çıkmalı ve *yaşamalıyız*. Partilere gitmeli, çok fazla ucuz likör içmeliyiz. Seksi çocukları *öpmeliyiz*. Boomerlar ne düşünürse düşünsün, yaşlanıp kırıştığımızda asla pişman olmayacağımız anlamsız dövmeler yaptırın. Fırsatımız varken genç olalım. Bilirsiniz, gerçek hayat başlamadan önce."

Teoride kulağa harika geliyor. Hatta kolay.

Teknik olarak konuşmak gerekirse, üniversite kampüsünde bir parti, kırmızı bir Solo bardakta ucuz içki ve dilini boğazınıza sokmaya fazlasıyla istekli ateşli bir adam bulmak ne kadar zor olabilir ki?

Zor kısmı bu değil.

Görüyorsun, her şeyin benimle ilgisi var.

Ben sadece kendim gibiyim. Ve zaten herkesin hoşuna gitmeyeceğimi biliyorum.

Dürüst olmak gerekirse, kendimi kategorize etmem gerekirse muhtemelen daha çok kombucha gibiyim.

İlk tadımda acı ama sonra burnunuzu tutup zorladıktan sonra yavaş yavaş size büyümeye başlar.

Yani, sizin için iyi olan fermente bakteriler. İğrenç ama bir süre sonra fena değil.

Ama Viv haklı.

Bunun hayatımızın en güzel zamanı olması gerekiyor. Toplumsal olarak dayatılan yetişkinlik duvarları üzerimize kapanmadan önce yaban yulaflarımızı ekme, saçlarımızı serbest bırakma ve yaşama zamanı.

"O haklı, Hal. En azından yapabiliyorken yaşamak konusunda. Dışarı çık, dünyanın sana neler sunabileceğini gör. Ben de geleceğim ve ikinize göz kulak olacağım. Eğlendiğinizden emin olacağım. Güvenle," diye ekliyor Eli.

Ne dediklerini düşünürken dudağımın kenarını çiğniyorum.

İkisinin de haklı olduğunu biliyorum... Sadece konuşmak, yapmaktan çok daha kolay görünüyor. Kendini ortaya koymak, seni geride tutan şeyleri unutmak. Kendin olduğun için dünyanın seni reddedeceğinden korkmuyormuş gibi davranmak.

Sonunda bakışlarımı yukarı kaldırıp ikisi arasında gidip geliyorum. "Haklısınız. İkiniz de haklısınız. Hadi yapalım şu işi." Nefes veriyorum, sinirlerimi serbest bırakıyorum. "Yarın bir partiye gideceğiz."

Sanki ona Ed ve Lorraine Warren'la ölümden dönmek üzere olduğumuzu söylemişim gibi gözleri parlıyor. "Gerçekten mi?"

Başımı salladım.

"Bir *kardeşlik* partisine gidiyoruz ve sen daha önce hiç öpülmemiş on sekiz yaşında bir üniversite birinci sınıf öğrencisi olmaktan kurtulana kadar buradan ayrılmayacağız. Hayatının geri kalanının ilk gününe hoş geldin, Hallie Jo Edwards."

"Kulağa tuhaf bir şekilde güven verici ama aynı zamanda uğursuz geliyor," diyorum aynı anda fuayeden "*Pizza geldi!*" diye bağırılıyor ve merakla beklenen akşam yemeğimizin nihayet geldiğini işaret ediyor. Hep birlikte dizüstü bilgisayarı bırakarak yatağımdan kalkıyoruz. "Şimdi *lütfen* gidip yüzümüzü pizzayla doldurabilir miyiz? Açlıktan ölüyorum ve bu haftaki bölüm için daha fazla araştırma yapmak istiyorum."

Eli gülüyor, kolunu boynuma doluyor ve Viv'in peşinden mutfığa giderken beni yanına çekiyor. Bazen bir Eli sarılmasına ne kadar ihtiyacım unutuyorum. Beni her zaman daha iyi hissettiriyor ve tüm bunları yüksek sesle itiraf etmek, göstermek istemesem bile zordu. Büyüme nadiren kolay olur.

Viv doğruca buzdolabına yöneliyor ve birçok takıntımızdan biri olan portakallı Fanta'yı çıkarıyor.

"Bu hafta kurgusal olmayan bir kitap dinledim ve hazırlık için birkaç not aldım. Sosyal medyada gördüğü ilgiye bakılırsa bu bölümün her zamankinden daha fazla dinleyicisi olacak. Ayrıca, bundan sonra dışarı çıkmam gerekiyor. Bir matematik dersi daha, üstelik dersi veren adam tam bir sapık," diyor masaya oturup pizza kutusunu açarken, büyük bir dilime uzanıp bir tanesini bana doğru iterken.

Dilimimi kapıp kocaman bir ısırık alıyorum, gözlerimi kapatıp ağız dolusu ekstra peynirli, yağlı iyiliğin etrafında inliyorum.

"Bu hafta Koca Ayak var, değil mi?" Lane Collins'in sesi arkamdan gürleyerek varlığını duyuruyor ve ağızımdaki pizzadan boğulacak kadar ödümü koparıyor.

Yiyecekleri çıkarmak için umutsuzca çabalarken Viv'in gözleri açılıyor.

Kahretsin, siyah zeytinli peynirli pizzayı yerken boğulup öleceğim.

Bakire olarak öleceğim.

"Kahretsin, iyi misin, Hal?" Eli koşarak yanıma geliyor, hâlâ boş olan tabağını masaya fırlatıyor ve beni sandalyemden çekiyor. Heimlich hareketini yapmaya başlarken kollarıyla belimi sarıyor.

Sadece çiğnerken ve boğulmazken çok daha küçük görünen pizza parçası sonunda boğazımdan kurtuluyor ve iğrenç bir gıcırtyla yere uçuyor.

Çiğerlerime hava doluyor ve rahatlayarak Eli'nin kollarına geri gömülüyorum.
Be

n. Ben iyiyim. Güvendeyim. Eli ile birlikteyim. Her şey yolunda.

Hala nefes almaya çalışıyordum ki Lane'e baktım, eğilmişti. Tezgâha yaslanıp, ölüme yakın deneyimimden sonra içime çekmeyi başardığım tüm havayı derhal emiyorum.

Bir odaya girip herkesin dikkatini ve nefes alma yeteneğini çalan bir etkisi var.

Belki de sadece *benim* üzerimde böyle bir etkisi var, ama gecenin bir yarısı kampüs dışındaki evimizden gizlice çıkan kızların sayısına bakılırsa, bu sadece benimle *ilgili değil*.

Kendimi bildim bileli en iyi arkadaşımın ağabeyine karşı küçük, masum bir aşk besliyorum ve bu muhtemelen mezara kadar götüreceğim bir sır.

Çünkü Lane Collins *asla* benim tarafıma bakmazdı.

Ben sadece küçük kardeşinin en iyi arkadaşıydım, çocukluğumuzdan beri peşine takılan. Büyüdükçe ve ailesi onu Eli ve benim sinemaya, alışveriş merkezine, sahaya gitmemize izin vermeye zorladıkça bile asla kurtulamadığı sinir bozucu komşu kızı.

O anları çok *sevdim* çünkü sadece birkaç dakikalığına bile olsa onun yörüngesindeydim. Kendilerini onun ayaklarına atan kızlarla birlikte var olurum. O kızlar için ayırdığı gamzeli gülümsemenin alıcısı olurum ve o anlara bir can simidi gibi tutunurdum, sadece ondan çalabileceğim bir sonraki ilgi saniyesine kadar beni idare ederdi.

"N'aber, Hal?" Sırıttıyor, dolaba uzanıp en sevdiği shaker şişesini çıkarırken o lanet gamzeleri patlıyor. Gömleksiz olduğunu fark etmemeye çalışıyorum ve geniş göğsü gözlerimin yutması için sergileniyor.

Dene daha doğru olur.

Göğsünün ne kadar mükemmel bir şekilde belirgin olduğunu ve her hareket ettiğinde kollarındaki kasların nasıl esnediğini ve dalgalandığını fark etmemek imkansız.

Eli sırtımı sıvazlarken başını sallayarak, "Az kalsın bir parça pizzayla boğuluyordu," diyor. Belli ki beceriksizliğimin sınır tanımadığı gerçeğini çok iyi biliyor.

Lane mükemmel kaşlarını kaldırıyor. "Yani, başka bir Perşembe mi?"

"Evet."

Pislikler.

Bu ikisiyle yaşadığım için başıma gelen bu. Aslında fazla seçeneğim yoktu. Kampüsteki küçük bir yurttan yabancı biriyle yaşamak için acelem olmadığından, ailem ve Collins'ler benim için en iyi yerin burada, kampüs dışında bir evleri olan Eli ve Lane ile birlikte yaşamak olduğuna karar verdiler. Tanımadığım biriyle aynı odada kalmak zorunda kalmayacaktım ve ilk kez ailemin evinin dışında yaşadığım için bana bakabileceklerdi.

Herkes için harika işleyen bir durum.

Teorik olarak.

Günlerimin çoğunu Lane hakkında hayal kurmamaya çalışarak ve geri kalan zamanımı da bir film yapım öğrencisi olarak üstlendiğim saçma birinci sınıf ders yüküne odaklanmaya çalışarak geçiriyorum. Hayalimdeki okul olan NYU'da bekleme listesine alındım, bu yüzden ikinci tercihim seçtim ve ikinci yıl transferi olarak kabul edilmek için önkoşullarımı ortadan kaldırmayı umuyorum. Bu da portfolyomun hazır ve not ortalamamın yüksek olduğundan emin olmak için ekstra sıkı çalışmam gerektiği anlamına geliyor.

Mutfaktaki sandalyeye uzanarak onu çekiyorum ve içine çöküyorum, bunu yaparken perçemlerimi yüzümden uzaklaştırıyorum. Gözlerim ocağın başında protein karışımıyla uğraşan Lane'e kayıyor, gri eşofman altı beline gelişigüzel inmiş, kalçalarının Adonis kemerini ortaya çıkarıyor.

İçimden bir ses onun bugünkü *porno fiyaskosundaki* adama hiç benzemeyeceğini söylüyor. Vücudunuza aşağılık şeyler yaparken sizinle pis pis konuşacak türden bir adam olurdu. O videodaki ikimizi, ekrandaki çiftin yaptığı şeyleri yaparken hayal ettiğimde yüzüm alev almaya başlıyor.

İçime girerken ellerinin kalçalarımı kavradığını hissediyorum, gözleri beni yutuyor-

"Cuma film gecemiz hâlâ devam ediyor mu, Hal?" Eli bir ağız dolusu pizzanın arasından mırıldanıyor ve on yıldır süregelen hafta sonu geleneğimizden bahsederek beni kardeşiyle ilgili kirli imgelerimden uzaklaştırıyor.

Yüce Tanrım. Sanki odadaki herkes düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi kalbim karnıma düşüyor.

Burada bulunduğum kısa süre içinde, hepimizin çok farklı programları olduğu için yemek için bir araya gelmemiz nadir bir durum oldu.

Özellikle de sezon öncesi olduğu ve Lane Orleans Üniversitesi'nin yıldız atıcısı olduğu için.

Egzersiz yapmadığı, pratik yapmadığı ya da etüt salonunda olmadığı zamanlarda, arkadaşlarıyla bir partide ya da gecenin tadını çıkarıyor.

"Evet. Viv'le bu haftaki bölüm için tartışmayı bitirdik, yani iyi olmalıyım." Bana uzattığı portakallı Fanta'yı açıyorum ve yağlı pizzadan çok daha küçük bir ısırık daha alıyorum.

Bazı üniversite öğrencileri ramen sever, bir de ben varım. Güçlü bir irade ve Jack's Pizza ile hayatta kalıyorum.

Eli ağzına bir lokma daha atıyor ve konuşmadan önce hızla çiğniyor. "Harika. *Fantastik Mantarlar* adında yeni bir belgesel olduğunu duydum, hoşuna gideceğini düşünüyorum."

Onun hoşuna gidecek ve şüphesiz Play tuşuna bastığı andan itibaren otuz dakika içinde kendimden geçmeme neden olacak, ama her neyse.

Dürüst olmak gerekirse, aklı başında kim bir Cuma akşamı *eğlenmek* için topraktan çıkan mantarlarla ilgili bir belgesel izlemeyi tercih eder ki?

Eli Collins. İşte .

"Sabırsızlanıyorum," diyorum gerçek hislerime rağmen, geniş bir gülümseme takınarak. Günün sonunda Eli ile vakit geçirmeyi seviyorum. O benim en iyi arkadaşım ve küçüklüğümüzden beri öyleydi ve haftalık film gecemizde beni ölümüne sıkırmak istiyorsa, tamam.

"Bu hafta sonu ne yapıyorsun, kardeşim?" Eli hâlâ tezgâhta duran kardeşine soruyor.

Lane'in bronzlaşmış omzu düşüyor. "Koç omzuma buz koymamı istiyor, bu yüzden muhtemelen erken dönüp biraz uyuyacağım. Kim bilir, belki bir partiye . Gizlice kaçmak için bir krampon kovalayıcısı bulurum." Bana sivri bir bakış , dudakları sırtarak yukarı kalkıyor.

Ve işte karşınızda bayanlar ve baylar. Amerika'nın *sevgilisi*.

Bu, Orleans Üniversitesi'ndeki her bir kadının bir şans yakalamak için ayaklarını bir adam.

Pislik gibi davrandığı zamanlarda bile karizmatik ve bu sadece Lane gibi adamların sahip olduğu özel bir yetenek.

"Ders çalışıyor olman ya da ne bileyim, *üretken* bir şeyler yapıyor olman gerekmiyor mu?" Viv soruyor.

Parmağını şakağına vururken dudaklarına kendini beğenmiş bir sırıtma yerleşiyor. "Çalışmama gerek yok Viv, böyle bir beynim varken olmaz."

"Aileden gelen bir şey," diye ekliyor Eli ukalaca.

Gerçekten, Lane nasıl *hem bu* kadar zeki *hem de bu* kadar çekici olabiliyor? Geçer not almak için gerçekten çaba sarf etmesi gereken biz normal, ortalama insanlar için adil değil.

Collins kardeşler aynı asi kirli sarı saçları ve neredeyse aynı tonda parlak zümrüt gözleri paylaşıyor. Her ikisinin de güçlü çeneleri ve güneşten değil genetikten gelen bronz tenleri var. Ama benzerlikler burada bitiyor. İsteseler daha farklı olamazlardı.

Eli daha çekingen ve asosyalken, kardeşi dışa dönük, ukala partinin can damarıdır. Lane kampüsteki itibarını korumak için aptal bir sporcu gibi davranmayı sevse de ikisi de yakışıklı ve zekidir.

Daha iyi biliyorum çünkü yan komşularında büyüdüm ve Lane'in dünyayla paylaşmamayı seçtiği tarafını görüyorum. Eli'nin en iyi arkadaşı olarak, kendi evimde geçirdiğim kadar onların evinde de zaman geçirdim. Lane bana doğru döndüğünde bileğimdeki bilezikleri çıkararak düşüncelere dalmıştım.

"Güzel bilezikler, Hallie Jo," diye düşündükten sonra bir bardak suyu bir dikişte içiyor, yutkunurken boğazının güçlü sütunu sallanıyor.

Yanaklarım hemen kızarıyor. Viv'le Netflix izlerken bileğime taktığımız boncuklu bilezikler yüzünden benimle alay ediyor. Belki çocukça ama bunu yaparken eğleniyoruz ve kimin en saçma şeyleri takabileceğini görüyoruz.

Şu anda bu bahsi kimin kazandığını tahmin edin. Akılsız olan. Aka *Vivienne*.

"Ah, teşekkürler?" Sessizce söylüyorum, gözlerim ona gözlerini kısarak bakan Viv'e kayıyor. "Onlar sadece... eğlenmek için yaptığımız aptalca bir şey."

"Çok tatlılar." Sırtışı genişleyerek tam bir gülümsemeye dönüşüyor ve bir kez daha nefes almakta zorlanıyorum.

Şirinmiş. Lane Collins az önce vücudumdaki bir şeyin *şirin* olduğunu söyledi.

Ben daha onun yorumunu kafama takmaya başlayamadan Viv muzip bir gülümseme yapıyor. "Bu hafta sonu Kappa partisine gidiyor musun? Ben, Hallie ve Eli gidiyoruz."

"Siz ikiniz bir *kardeşlik* partisine mi gidiyorsunuz?" diyor, kaşları neredeyse saç çizgisiyle buluşurken ses tonunu inançsızlık kaplıyor.

Gözlerimi deviriyorum. "O kadar şaşırmış görünme. Bizim de sosyal bir hayatımız olmasına izin var Lane."

Ellerini teslimiyetle havaya kaldırarak başını sallar. "Sadece merak ediyorum. Pek senin tarzın değil, ha?"

Bakışlarımı indirirken omuz silkiyorum. "Ben sadece... yeni şeyler deniyorum."

"Seksi erkeklerle takılmak gibi." Viv kaşlarını imalı bir şekilde oynatırken kıkırdıyor. Sandalyesinden kalkıyor ve tabağı atmak için çöp kutusuna doğru yürüyor. "Gitmem gerek yoksa özel dersime geç kalacağım. Bana tüm iyi hislerinizi gönderin lütfen."

Hepimiz vedalaştık ve ben yatak odama kaçtım, kapıyı arkamdan kapattım ve doğruca pencereye yöneldim. Dikkatlice dışarı çıkıyorum, ayağımı tenteye ve ardından çatının düz yamacına koyuyorum.

Orleans Üniversitesi'ne başladığımdan beri bu nokta dünyada en sevdiğim yer haline geldi. Tüm kampüsü görebileceğim kadar yüksek ve geceleri yıldızlar üzerimde bir örtü gibi parlıyor.

Burada ne kadar oturduğumu bilmiyorum, dizlerimi göğsüme bastırmış, alacakaranlık çökerken güneşin bulutların arasında kayboluşunu izliyorum.

Kıçımın uyduğu ve boynumdaki küçük pembe uzaylı kolyeyi düğümleyecek kadar uzun. Sinirsel bir alışkanlık.

Arkamdan gelen bir ses beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor ve arkamı döndüğümde Eli'nin pencereden tırmandığını görüyorum, sonra o da asfalt kiremitlerin üzerinde bana katılıyor, kollarını bacaklarına dayamış, kampüsün parıldayan ışıklarına bakıyor.

İkimiz de bir dakika boyunca konuşmuyoruz, otoyoldan geçen arabaların sesi düşüncelerimi bastırıyor. Bu rahat bir sessizlik ve Eli ile arkadaşlığımın sevdiğim yanlarından biri de bu. Doğal geliyor. Aramız hep böyleydi. *Sakin ol.*

"Hal?"

Ona bakıyorum, delici yeşil gözleri ruhumun derinliklerini görüyor. Ya da en azından bazen öyle hissettiriyor.

Kendi omzuyla omzuma vuruyor. "Bu konuşmadan sonra kendini garip hissediyor musun?"

Omuz silkerek bileğimdeki bilezikleri parmaklıyorum ama hiçbir şey söylemiyorum.

"Viv sadece şaka yapıyordu, Hal. Onun nasıl olduğunu bilirsin. *Aslında* kimseyle takılmak zorunda değilsin. Bakire olmak o kadar da önemli değil, anlıyor musun? Bu senin hayatın ve senin için önemli olan bir şey. Bir şeyler kendini hazır hissettiğinde olmalı, bir şeyleri kanıtlamak ya da olduğun kişiden başka biri olmak zorunda hissettiğin için değil."

"Biliyorum. Kendimi... garip olduğum için mi hâlâ bakireyim? Gerçekten o kadar garip miyim?"

"Hallie." Yüzü kızardı. "Yok artık. Sen tanıdığım en inanılmaz insanlardan birisin. Zekisin, komiksin ve güzelsin. Yani... bütün

paketi."

Bana şakacı bir sırıtış fırlattıktan sonra elini uzatıp benimkine geçiriyor. Romantik bir şekilde değil ama rahatlatıcı bir şekilde. Her zaman sadece bize ait olan bir şekilde. Fiziksel dokunuşun benim sevgi dilim olduğunu öğrenmişti.

"Yüceltilmiş bir duvar çiçeği gibi duvara karışmaktan yoruldum. *Yoruldum* Eli. Hiç sahip olmadığım her şeyi deneyimlemek istiyorum ve bunu hissediyorum... Bilmiyorum, içimde daha fazlası için bir itki var. Sadece benim değil..." Sesimi alçaltıyorum, tereddüt içinde boğazımı temizliyorum. "*Bekaret*. Yani sadece hayatta. Bir duvar çiçeğinden daha fazlası olmak istiyorum. Kanatlarımı açıp uçmak istiyorum. Olmam gereken kişi olarak büyümek. Gerçekte kim olduğumu öğrenmek. Bilirsiniz, tüm önemli şeyleri."

Eli'nin parmakları benimkileri sıkıca kavıyor ve başını sallıyor. "Biliyorum ve karar verdiğin her şeyi destekliyorum Hallie. Her zaman destekledim ve her zaman da destekleyeceğim. Sadece kendine karşı dürüst ol. Tek söylediğim bu."

"Biliyorum. Ve sen yanımda olmadan üniversiteye devam edebileceğimi sanmıyorum," diyorum ona.

"Evreninizin bir parçası olacak kadar şanslı olan herkes, içeri girdiğiniz andan itibaren tam olarak neye sahip olduklarını bilecek."

Ve işte o anda, Eli Collins'in neden hayatımda her zaman bir kaya gibi durduğunu anladım.

Çünkü kendimi en iyi versiyonum gibi hissetmemi sağlıyor.

Okumaya devam etmek ve tatlı, ilginç Hallie'nin kendini nelere
bulaştırdığını öğrenmek ister misiniz?

Homerun Proposal KU'da ÜCRETSİZ. Okumak için [buraya](#) tıklayın!

need moore?

Bonus sahnelere, özel hediyelere ve başka hiçbir yerde bulamayacağınız içeriklere anında erişmek ister misiniz?

Bültenime [buradan](#) kaydolun ve tüm ürünleri alın! Sesli

kitap çağında mısınız? Tüm sesli kitaplarımı [burada](#)

bulabilirsiniz!

Benimle hayat hakkında sohbet etmek, özel hediyeler almak ve sahne arkası içerikleri görmek ister misiniz? Okuyucu grubuma katılın [Give Me Moore](#)

also by maren moore

Tamamen Pucked

Anında Değişim

Saygılarımla, Puck Bunny

Skor Kartı

Final Skoru

Penaltı Atışı

Playboy Oyun

Kurucu

Orleans U

Homerun Teklifi

[Duyguları](#) -

[Yakalamak](#) Walkoff

Düğün

Bağımsız

Düşman Tuzağı

Gazete Dadısı

Strawberry Hollow

Ökseotu Bahsi

Şenlikli Bir Kavga

Noel Listesi

about the author

Maren Moore, Amazon'un en çok satan 20 spor romantizm yazarı arasında yer alıyor. Kitapları ateşle ve sonsuza dek mutlu bir sonla birlikte gelen tüm hislerle doludur. Güneyde yaşıyor Louisiana'da kocası, iki küçük oğlu ve kürklü bebekleriyle birlikte yaşıyor. Teslim tarihi gelmediğinde, muhtemelen yeni bir Dramione hayran kurgusu okuyor, kült klasik korku filmlerini yeniden izliyor ya da 90'larla ilgili hayaller kuruyordur.

Kendisiyle sosyal medya üzerinden bağlantı kurabilir veya kitapları hakkında bilgiye buradan ➡ [buradan](#) ulaşabilirsiniz.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.